ئەمدى ئاق چەكمەيمەن

ئاپتورى: گۈلزىبا091

(ھېكايە)

مەزكۇر ئەسەر ئاپتورنىڭ بىۋاستە تورغا يوللىشى نەتىجىسىدە بارلىققا كەلگەن بولۇپ، ئەسەرنىڭ بارلىق ھوقۇقى ئاپتورغا تەۋە. مەزكۇر ئەسەرنى كەمىنە ئازغۇن سەلكىن توردىن رەتلەپ چىققان بولۇپ، كەمىنە ئازغۇننىڭ ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئەسەرنىڭ تەربىيىۋى كۈچىنىڭ بىرقەدەر كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، بۇ ئەسەرنى تېخىمۇ كۆپ قېرىنداشلارنىڭ ئوقۇپ چىقىشىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن، قايتا تەھرىرلەپ، بەزى ئىملا خاتالىقلىرى تۈزۈتىلگەندىن كېيىن ئېلكىتاب قىلىپ ئىشلەندى.

ماتېرىيال مەنبەسى: سەلكىن تورى

ماتېرىيال رەتلەپ تەھرىرلىگۈچى: ئىلقۇت بلوگىدىن پەنگىيار

ئېلكىتاب قىلىپ ئىشلىگۈچى: ئىلقۇت بلوگىدىن پەنگىيار

ئېلكىتاب تارقاتقۇچى: ئىلقۇت بلوگى

نىمىشقا بۇ ئىشلارنى، قاباھەتلىك چۈشكە ئوخشايدىغان ئاشۇ كۈنلەرنى ئەسلەپ ئولتۇرۇپ قەلەم تەۋرەتىدىغانلىقىمنى بىلمەيمەن... بەلكىم بىھۇدە ساددىلىق ۋە بىخۇدلۇقتىن كېلىپ چىققان پاجىئەرىمنىڭ باشقىلارغا ئىبرەت بولۇپ قېلىشىنى، بەلكىم كۆز ياش بىلەن ئۆتكۈزگەن ئاشۇ كۈنلەرنى ئەستىلىك قىلىپ قويۇشنى ۋە بەلكىم ئاشۇ قارا كۈنلەردىن قۇتۇلۇپ چىقىشىمغا ياردەم قولىنى سۇنغان پەرىشتە سۈپەت كىشىلەرگە رەھمەت ئېيتىشنى ئويلىغاندىمەن ... مەيلى نىملا بولمىسۇن، قولۇمغا قەلەم ئالدىم...

ئالىي مەكتەپنىڭ 3-يىللىقىغا يېڭىلا قەدەم باسقان ۋاقتىم... كۈنلىرىم دەرس ۋە دەرستىن سىرتقى خىزمىتىم بىلەن ئالدىراشلا ئۆتەتتى، كېچىكىمدىن كىتاپ ئوقۇشقا ئامراق ئىدىم، كىتاپلاردىكى قەھرىمانلارغا، باش پېرسوناژلارغا چوقۇناتتىم، مەيلى ئۆگىنىش ياكى تۇرمۇشتا ئۆزۈمگە تەلەپنى قاتتىق قوياتتىم، ئۆزۈمنى ئەتراپىمدىكىلەردىن غەيرەتلىك، تىرىشچان سېزەتتىم، شۇڭا ئوقۇۋاتقىنىمغا قارىماي خىزمەت قىلدىم. ئەمما ئويلىماپتىمەن، ئاشۇ سەۋەپ بىلەن نەچچە ئايدا نەچچە يىللىق ھايات كەچۈرمىشلىرىنى باشتىن كەچۈرىشىمنى... ...

ھەممە ئىشنىڭ باشلىنىشى بولغان ئاشۇ كۈن ھېلىمۇ تۈنۈگۈنكىدەك يادىمدا!

دەرستىن چۈشۈپ ياتاققا ماڭغاندىم، بىزگە جەمئىيەت ئەدەبىياتىدىن دەرس بېرىدىغان بىر ئوقۇتقۇچى بولىدىغان، چىرايلىق بىر قىز بىلەن پاراڭلىشىپ تۇرۇپتۇ، مەن ئۇلارغا يېقىنلاشقاندا قىز ئالدىراشلا كېتىپ

قالدى، مەن ئۇقۇتقۇچۇم بىلەن كۆرۈشتۈم.

ـــ باياقى مېنىڭ قىزىم، ماڭا ئوخشامدىكەن؟ــــدەپ سوراپ قالدى ئۇ.

ـــ بەك چىرايلىقكەن، شۇغىنىسى ئوخشىمايدىكەن ،ـــ دېدىم مەنمۇ ھەييارلىق بىلەن...

ـــ سەن دېمەكچى مەن چىرايلىق ئەمەس... ھى ھى ھى ... مەن شىنجاڭلىقلارنىڭ مۇشۇنداق ئۆز سۆزلۈكلىكىنى ياخشى كۆرىمەن، لېكىن مەن ياشىنىپ قالدىم، ياشلىقىمدا ئۇنىڭدىنمۇ چىرايلىق ئىدىم...

ـــ ئالىي مەكتەپتە ئوقامدۇ ؟

ـــ ياق، ئۇنىڭ تېنى ئاجىز، ئالىي مەكتەپتە ئوقۇتمىدۇق، لېكىن ئۆزى تىرىشچان، ھازىر شىركەت ئاچتى، تېخى يېقىندىلا ئىش باشلىدى، جىددى خىزمەتچى قوبۇل قىلىۋاتىدۇ ... ئۇ ئالدىراش ھازىر...

ـــ نېمە شىركەت؟

ـ ئۆي-مۈلۈك شىركىتى...

ـــ ئۇ قوبۇل قىلىدىغان خىزمەتچى نېمە ئىش قىلىدۇ ؟

ـــ ئۇ يەردە *24* سائەت خىزمەت تۈزىمى بار، كېچىلىك كۈندۈزلۈك دەپ ئىشلەيدۇ، ئاساسلىقى ئەزالىق كارتىسى بېجىرىدۇ، قالغىنىنى كومپيۇتېردا قىلىدىغان ئىش ... قانداق قىزىقىپ قېلىۋاتامسەن ؟

ـــ ھەئە،

ـــــگەپىنىڭ ئۇچۇقىنى قىلىۋەردىم...

ـــ سىنى ئىشلىگىن دېمەيمەن، بۇ ماۋسۇم دەرسلىرىڭ بەك كۆپ ئەمما شىركەتكە بېرىپ يۈز-تۇرانە كۆرۈشۈپ باقساڭ، ئۆزۈڭنى سىناپ باقساڭ بولىدۇ.

شۇنداق قىلىپ ئوقۇتقۇچۇمدىن قىزىنىڭ ئىسىم كارتوچكىسىنى ئالدىم ۋە شۇ ھەپتىدىكى دەم ئېلىش كۈنىلا ئۇ شىركەتكە باردىم، ئۇلارنىڭ ئۆي-مۈلۈك شىركىتى نامىدىكى ئۇ شىركەت يېڭىدىن سېلىنغان ئائىلىكلەر ئولتۇراق بىناسىغا جايلاشقان بولۇپ ئاساسلىقى يوتون ئەسلىھەلىرى، تاماق ئىچىش ئۈسكۈنىلىرىدىن تارتىپ ھەممە نەرسىگىچە تولۇق بولغان ئۆيلەرنى سىرتقا قارىتىپ قىسقا ۋە ئۇزۇن مۇددەت ئىجارىگە بېرىشنى ئاساسلىق تىجارەت شەكلى قىلىدىكەن ... خىزمەتچىلەرنىڭ قىلىدىغان ئىشى

ئاساسلىق كومپيۇتۇردا قىلىدىغان مەشغۇلات ئىكەن، ئەزالىق كارتىسى بېجىرىشىمۇ تەرتىۋىنى ئۇقۇۋالسىلا بولىدىغان ئىش ئىكەن، يۈز-تۆرانە ئىمتاھان دېگىنى بولسا ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ مېنىڭ خەنزۇتىلى سەۋىيەمگە بولغان قىزىقىشى ئىكەن... شۇنداق قىلىپ ئۇ شىركەتتە ئىشلەپ قالدىم، شىركەتتىكەرنىڭ ھەممىسى قىزبالا بولغاچقا ماڭا بىخەتەر تۇيۇلدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە يەقەت كېچىسىلا ئىشلىسەم بولاتتى، مۇنداق مۇۋاپىق ۋاقتى بار خىزمەتنى تېپىشنىڭ ئۆزى بىر ئۇقۇغۇچى ئۈچۈن بەسى مۈشكۈل ئىش ئىدى. دەسلەپكى كۈنلىرى ئۆيدىكىلەرگىمۇ، ئوغۇل دوستۇمغىمۇ بۇ ئىشنى ئېيتمىدىم، چۈنكى ئازراق ۋاقىت قاراپ بېقىش، بولمىغۇدەك بولسا ئۆزۈمنى تارتىش ئۆيۈمگە يوق ئەمەس ئىدى، ئەمما بىر ھەپتە ئىشلەش جەريانىدا شۇنى ھىس قىلدىمكى خىزمەتداشلىرىمۇ ئوبدان، شارائىتىمۇ ياخشى ئىكەن، كېچىسى ئىشلىگەندە ئانچە كۆپ ئىش يوقكەن، (يەقەت بىر كۈنى *30*-قەۋەتتىكى بىر ئۆينى سۇ بېسىپ كىتىپ ھەممە ئاۋارىچىلىق بىزگە بولدى، ئۇنداق ئىشلارمۇ يوقنىڭ ھسابىدا)... ئىككى ئادەم ئىشلەيدىغان بولغاچقا نۆۋەتلىشىپ ئۇخلىسىمۇ بولىدىكەن ... كېچىسى ئىشلەيدىغىنىمىز مەن ۋە شەرقى شىماللىق فېي فېي ئىسىملىك بىر قىز ئىدى، ئۇنىڭ كۈندۈزى قىلىدىغان باشقا ئىشى بولمىغاچقا ئاساسەن ئۇخلايتتى، شۇڭا كېچىلىرى ئۇنىمىغىمغا ئۇنىماي مېنى ئىشخانىدىكى ياتاقىغا كىرگۈزىۋېتەتتى.

بىر ھەپتە بولغاندا بۇ ئىشلارنى ئۆيدىكىلەرگە ئېيتتىم، ئۆيدىكىلەر قوشۇلمىدى، لىكىن ئانچە-مۇنچە يالغاننى قوشۇپ يۈرۈپ، چىنىقىمەن دېگەن سۆزۈمدە چىڭ تۇرىۋېلىپ دېگەندەك ئۆيدىكىلەرنى ئاران ماقۇل كەلتۈردۈم. ئوغۇل دوستۇم بولسا ئۇنىمايلا قويدى

__ نېمىشقا؟ ئىشلىمىسەڭ زادى بولمامدىكەن؟... پۇلۇڭ يەتمەيۋاتسا مەن سېپ بېرەي، ئۆزۈم خەجلىمىسەممۇ ساڭا ئەۋەتىپ بېرەلەيمەن... ئەمما ئۇنداق مېھمانخانىلارغا ئوخشايدىغان يەردە ئىشلەيمەن دىسەڭ مەن قوشۇلمايمەن... يا ماڭا تۇر يا خىزمىتىڭگە...

نىملا بولمىسۇن« تېلفۇنۇم *24*سائەت ئۈچۈق بولۇش، دەرستىن سىرت ۋاقىتتا ھەر *15*مىنۇتتا بىر ئۈچۈر يوللاش، دەرس قالدۇرماسلىق ۋە ئىمتاھان نەتىجەمنىڭ ئالدىنقى مەۋسۇمدىن تۆۋەن بولماسلىق .» شەرتى ئاستىدا ئۇنىمۇ ماقۇل قىلدىم ... ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشىدىغان ۋاقتىم بۇرۇنقىدىن كۆپ

ئىدى، چۈنكى كەسپىي كومپيۇتېر بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ كومپيۇتېرى بار ھەم تورغا ئۇلاقلىق ئىدى، ئىشخانىنىڭ تورىغۇ كۆپىنچە ئىككىمىز ئۈچۈن خىزمەت قىلاتتى... ئۇنى رەنجىتىپ قويۇش ئۈيۈم ئەسلا يوق، ئۇنى ھەقىقەتەن ياخشى كۆرىمەن، بىلىمەن، ئۇمۇ مىنى ياخشى كۆرىدۇ، ماڭا ياخشى بولسۇن دەيدۇ ... ئەمما كىچىكىمدىن شۇنداق بىر مىجەزىم باركەن ... بىر ئىشنى قىلغۇم كەلسە شۇ ئىشقا كىرىشىپلا قالىدىغان... ھەر قانداق ئادەم تۇسۇيىغۇ تۇسۇپ بولالمايدىغان... قىلغۇم يوق ئىشنى ھەر قانچە زورلىسىمۇ قىلمايدىغان...

شۇنداق قىلىپ ئىشلەپ قالدىم... كۈنلىرىم ئىشخانا بىلەن مەكتەپ ئارىسىدىلا ئۆتەتتى... دەرسلەردىمۇ يەنىلا بۇرۇنقىدەك، ئىشخانىدىمۇ ئۆزۈمنىڭ خىزمەت دائىرىسىدىكى ئىشلارنىڭ ھۆددىسىدىن تولۇق چىقاتتىم... ئاتا-ئاناممۇ، ئەنزەرمۇ ئەمدى خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قالغاندى...

ھەممە ئىشنىڭ باشلىنىشى بولغان ئاشۇ كۈن ھېلىمۇ تۈنۈگۈنكىدەك يادىمدا!

ئۇ كۈنى ئەزەلدىن قەھرىتان قىشتىمۇ قار ياغقىنىنى كۆرگىلى بولمايدىغان بۇ نەس باسقان شەھەردە تۇنجى قېتىم ئاينىڭ قارىسى ئەمدىلا كىرگىنىگە قارىماي قار ياغقاندى، يەنە جاھىللىق قىلىپ سوغۇققا قارىماي ۋېلسىپىتىمنى مىنىپ مەكتەپكە بېرىشقا ئىمكانىيەت يار بەرمەي ئاپتوبۇسقا ئولتۇرۇپ ماڭدىم، ئەتىگەندىلا ئاچچىقى يامان، دۆدەك يوغان خەنزۇ ئوقۇتقۇچىمىزنىڭ كەسپىي دەرسى بار ئىدى، ئاپتوبۇس مەن بىلەن قېرىشقاندەك ئۆمىلەپ دىگۈدەك مەكتەپكە كەلدى ... بېكەتتىن سىنىپقا توختىماي يۈگۈرۈپ كىرگەنلىكىم ئۈچۈن ھاسراپ نەپسىمىمۇ يېتىشمەي قالغاندى، ئاچچىقى يامان ئوقۇتقۇچىم ئەزەلدىن قىلىپ باقمىغان قىلىقنى قىلىپ مىنى گەپىمۇ قىلماي ئولتۇرغۇزۇۋەتتى... بەلكىم، مىنىڭ ئىشلەۋاتقانلىقىمدىن ئۇمۇ خەۋەر تاپقان بولسا كېرەك،، ئەمدىلا ئولتۇرۇشۇمغا دوستۇم رەشىدە يەنە كونا سۆزىنى تەكرارلىدى:

_ نىمە جاپا بۇ ساڭا، ئىشلىمىسەڭ نىمە بولا ؟! قارىغىنا ئەپتىڭگە...

ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈپلا قويدۇم خالاس... كەچتە دەرستىن چۈشۈپ بۇرۇنقىدەكلا ئالدىراپ ئىشخانىغا ماڭدىم ... ... ئىدارە بىناسىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە بىرى «قارا!» دىگەندەك قىلىپ قالدى ۋە بېشىمنى كۆتۈرۈپ مۇنداقلا قاراپ قويدۇم... قارىدىمىيۇ يەنە ئىختىيارسىز قايتا قاراشقا مەجبۇر بولدۇم... تاللا بازىرى ئالدىدىكى

پەشتاقتا زوڭزىيىپ ئولتۇرغان 18~19ياشلاردىكى ، بىرلا قارىماققا ئۇيغۇرلىقى چىقىپ تۇرىدىغان قىز... ھاۋانىڭ شۇنچە سوغۇق بولىشىغا قارىماي كىيىۋالغان يېلىڭغىنە چاپان، پۇتىدىكى كۆزلۈك ئاياق... يۈرىكىم شۇررىدە قىلدى...

__ سىز ئۇيغۇرمۇ ؟ـــقىزنىڭ ئالدىغا باردىم.

__ئىھم.

__ئوقۇمسىز ؟

__ياق، ئىنىمنى ئىزدەپ چىققان، ئىككى ھەپتىدىن ئاشتى تاپالمىدىم ،

__ئۆزىڭىز يالغۇز؟...ئاتا-ئانىڭىزچۇ ؟

... ...__

__يۈرۈك تاماق يەيلى.

قىز رايىشقىنە ئارقامدىن ئەگەشتى... كىم ئېيتىپ بىرەلەيدۇ ھاياتنىڭ ھەقىقىتى ۋە سىنىقىنى؟ كىم بىلىدۇ نىمە ئىشلارنى بېشىدىن كەچۈرگەن قىز بۇ؟ ئىدارىنىڭ يېنىدىكى كىچىك ئەمما پاكىز خۇيزۇ ئاشخانىسىغا كىردۇق.

__ ئاتام بىز كىچىك چاغدىلا تۇگەپ كىتىپتىكەن،

ـــدەپ سۇئاللىرىمغا جاۋاپ بىرىشكە باشلىدى قىز،

ـــئۇگەي ئاتىنىڭ ئالدىغا ئۇكام سىغمىدى... ئۇ ئۆيدىن چىقىپ كەتتى... ئۇكامنى ئىزلەپ مەن چىقتىم... ئۇنى مۇشۇ شەھەردە بازارچى باللارغا ئارىلىشىپ قاپتۇ دەپ ئاڭلىدىم، ئەمما ھازىرغىچە تاپالمىدىم، ئىككى كۈن بولدى ئاغزىمغا تاماق سالمىغىلى، كېچىسى ۋوگزالدا ياتتىم، كۈندۈزى ئۇكامنى ئىزلىدىم .

__ ئاپىڭىز قانچە ئەنسىرەپ كەتكەندۇ...

__ ئەنسىرمەيدۇ! بىز ئۇنىڭغا ئارتۇق....،

ـــقىزغا يەنە نىملەرنى دىمەكچى بولدۇمكىن ئەمما دىيەلمەي، ئاغزىمنىڭ ئۇچىغا كىلىپ قالغان

گەپىنى يۇتۇۋېتىشكە مەجبۇر بولدۇم... چۈنكى قىزنىڭ كۆزىدىن مەن ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان سوغۇق ئۇچقۇننى كۆرىۋاتاتتىم... ... ...

تاماقنىغۇ يەپ بولدۇق، ئەمدىكى مەسىلە قىزنى قانداق قىلىش، ئىشخانىغا كېچىسى مۇناسىۋەتسىز كىشىلەرنى، دوسلىرىمىزنى ئېلىپ كىرسەك بولمايتتى، قىزنى مېنىڭ ئۆيۈمگە ئەكىلىپ قويايمۇ دېسەم...

ئەمما ... ... قىزنى ماشىنىغا سېلىپ مەكتەپكە يولغا سېلىش ئاندىن قىزلارغا تېلفون قىلىشنىمۇ ئويلۇدۇم، ئەمما بىر چاغلاردا بىرسىنى ياتاقتا بىر قانچە كۈن ياتقۇزغاندا چىققان كۆڭۈل ئاغرىقىنى ئويلاپ يەنە يالتايدىم... نىملا ئويلىماي ئائىلە مېھرىدىن مەھرۇم بولغان بۇ قىزنى«يەنە ۋوگزالغا بېرىپ يېتىڭ. » دەپ يولغا سېلىشقا كۆڭلۈم ئۇنىمىدى ... قىزنى ئېلىپ ئىشخانىغا چىقتىم....

«مىنىڭ ساۋاقدىشىم، ئەتە ئەتىگەندە پويىز ئىستانسىغا بىرىنى كۈتكىلى چىقماقچىتۇق، شۇڭا يېنىمدا يېتىپ تۇرسۇنمىكىن؟» دىدىم قىزنى ماقۇلغۇ بولدى، پويىز ئىستانسى يېقىن بولغاچقا ئانچە گۇمانلانمىغۇ كەتمىدى، لىكىن خۇدۇكسىرىگەندەك قىزنىڭ ئەپتىگە قاراپ قويدى .

قىزنى ئادەتتە قىزنى ئىككىمىز ياتىدىغان ياتاققا باشلىدىم، ئانچە كۆپ پاراڭلىشىمۇ كەتمىدۇق... ... ...

ئىشخاندا ئولتۇرىمەن، ئەنزەر بىلەن چ چ دا پاراڭلىشىۋاتىمەن. لىكىن قىزنىڭ گېپىنى ئەنزەرگە قىلمىدىم ... ئۇنى يەنە ئەنسىرىتىشنى، مەن ئۇچۇن غەم يېگۈزۈشنى خالىمىغاندىم.. خىيالىمدا يەنىلا شۇ قىز... ... «چۈقۇم سەگەك بولۇشىم كېرەك، ئۇخلىماسلىقىم كېرەك، ئەگەر بىخۇدلۇق قىلساق تارتمىدا نەچچە مىڭ سوم پۇل بار، بىرلا قېتىم كۆرۈشكەن قىزنى ئىشخانىغا باشلىغىنىم ياخشى بولمىدى ... شۇڭا قاتتىق ئېھتىيات قىلىش كېرەك...» ئۆزۈمنى خېلى چوڭ بولۇپ قالغاندەك، بىخەتەرلىك ۋە ئۆزۈمنى قوغداش ئېڭىم يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ قالغاندەك ھىس قىلدىم... بىر كېچە ئۇخلىماسلىققىمۇ نىيەت قىلدىم ...... ئەمما ئىشنىڭ. جەمىيەتنىڭ، ئەترايىمدىكىلەرنىڭ ئۇنچىۋالا ئاددى ئەمەسلىكىنى ھەقىقى تونۇپ يەتكىنىمدە ئاللىقاچان كېچىككەنىكەنمەن...

شۇنداق قىلىپ بىر كېچە ئۇخلىمىدىم، ئەتە ئەتىگەندىلا تاڭ يورىشى بىلەن ئاسيەنى (تونۇگۇن ئۇ ئىسمىنى

شۇنداق دەپ بەرگەندى) ئويغاتتىم، خىزمەتدىشىمنى گۇمانلاندۇرۇپ قويماسلىقىم كېرەك ئىدى.

__ ئاسىيە، تۇرۇڭ ... مەكتەپكە بارىمىز...

ئاپتۇبۇسقا چىققۇچ، بوگۇن بىرىنچى، ئىككىنچى سائەتتە دەرسىم يوق ئىدى.

ئەمدىلا ئەنزەردىن كەلگەن ئۇچۇرغا جاۋاپ قايتۇرۇپ تۇرۇشۇم ئۇ مەندىن سورىدى:

__ئوغۇل دوستىڭىزمۇ ؟

__ھەئە.

__ئوقامدا ؟

__ھە ، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتىدا ئوقۇيدۇ.

__سىزگە بەك كۆڭۈل بۆلىدىكەن ھە ... بىكار تۇرماي تېلفۇن قىلىدىكەن، ئۇچۇر يوللايدىكەن...

كۆلۈپ قويۇپ گەپ قىلمىدىم.

__ئاتا-ئانىڭىز ئىشلەۋاتقىنىڭىزنى بىلەمدۇ ؟

__ھەئە بىلىدۇ، دەسلەپتە قوشۇلمىغان، كىيىن ئاران تەستە ماقۇل كەلتۈردۈم ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاپام ماڭا بەك ئىشىنىدۇ .

______قىزغا شۇلارنى دەۋېتىپ ھويلىدىكى سۇيىدا ئولتۇرۇپ دادامغا:

__يەنە سىلىگە جاپا سالدىم دادىسى، مۇشۇ يۇتتۇمىنزە ... ئازراق ھاۋا بۇزۇلسىلا ئادەمگە ئارام بەرمىگەن... خۇدايىم بۇيرىسا ئاي قىزىمنىڭ ئوقۇشى پۈتەي دىدى، شۇ ۋاقىتتا سىلىگىمۇ ئارام بولىدۇ ... ئۆزىمۇ، قولىمۇ، مىجەز-خۇلقىمۇ ئايدەك چوڭ بولدى ئاي قىزىمنىڭ ... خۇدايىم بەختىنى بەرسۇن ئاشۇ ئاي قىزىمنىڭ...

______دەپ كۆز ياشلىرىنى سۈرتىۋاتقان ئاپام كۆز ئالدىمغا كىلىپ كۆزلىرىمگە ياش كىلىپ كەتتى... قىزمۇ بىر نەرسىلەرنى سەزگەندەك ئارتۇق گەپ قىلمىدى.

ياتاققا كىردۇق، قىزلار تېخى ئورنىدىن تۇرمىغانىكەن، چامدانلىرىمنى ئاختۇرۇپ قىزغا بىر چاپان، ئىچى – تېشىغا بىردىن ئىشتان ئېلىپ بەردىم، ئايىغىم پۇتىغا خېلىلا چوڭ كىلىپ قالغانىدى قوشنا ياتاقتىكى سىڭىلچى باللاردىن پېتەك، پايپاقمۇ سېتىۋالدىم. يېشى كىچىك بولغان بىلەن خېلى ئۇستىخانلىقمۇ ياكى

مەن بەك كىچىكمۇ ئىشقىلىپ كېيىملىرىم قىزغا بەك ئوبدان كەلدى ... قىزنى ئېلىپ مەكتەپنىڭ ئاشخانىسىغا ئەپچىقتىم، بىرگە تاماق يەدۇق، ئەمما خىيالىمدا يەنىلا قىزنى قانداق بىر تەرەپ قىلىشنى ئويلاۋاتىمەن، مەنچە بولسا نەسىھەتىمنى ئاڭلاپ بولۇپتىغا، ئاپىسىنىڭ يېنىغا كەتسە بەك ياخشى بولاتتى ... بەلكىم ئانا-بالا ئوتتۇرىسىدا ئۇقۇشماسلىق باردۇ... نەدىمۇ ئانىنىڭ باغرى شۇنچە تاش بولغان بار ... ئۆز پەرزەنتىنى ئارتۇق كۆرىدىغان...

___ سىز بەك ئاقكۆڭۈلكەنسىز-ھە~ ~ ~ !

___ھە؟!

___دىمەكچى بولغىنىم، مۇندىن كېيىن ماڭا داۋاملىق مۇشۇنداق ياردەم قىلالامسىز؟! تاماق، كىيىم ئېلىپ بىرەلەمسىز؟ ئالىيجاناپلىقىڭىزنى يەنە داۋاملاشتۇرالامسىز؟!

قىزنىڭ نىمە دىمەكچى بولغىنىنى، چاخچاق قىلغان ياكى مىنى مەسخىرە قىلغانلىقىنى بىلەلمىدىم، ئۇ گەپ قىلمىغىنىمنى كۆرۈپ ئۆزى ئېغىز ئاچتى:

___مەن بۈگۈن قايتىپ كېتىمەن ، ... بىرىپ بىرەر ئۇيغۇر ئاشخانىسىدىن خىزمەت ئۇقۇشۇپ باقاي، قاچا-قۇچا يۇيىدىغان ئىش بولسىمۇ مەيلى ... خاتىرجەم بولۇڭ، كېيىملىرىڭىزنى قايتۇرۇپ بىرىمەن... ھە راست، سىز مەن كىيگەن كېيىملەرنى كىيمەيسىز ھە قاچان، سىزگە يېڭىدىن باشقىنى ئېلىپ بىرەي ھە!

نىمە دىيىشىمنى بىلمىدىم، بىر تۇرۇپ «ھازىر ئۇنىڭ كاللىسى تازا جايىدا ئەمەس، ھازىر نىمە دەۋاتقانلىقىنىمۇ تازا ئاڭقىرىپ كېتەلمىسە كېرەك.» دەپ ئويلىغان بولسام بىر تۇرۇپ كىچىك تۇرۇپ كۆرگەن كۈنلىرى، ئېچىنىشلىق تەقدىرى قىزنىڭ مىڭىسىنى كاردىن چىقارغان بولسا كېرەك دەپ ئويلىدىم.

___ ئامان بولۇڭ ، ماڭا قىلغان ياخشىلىقىڭىزنى چۇقۇم قايتۇرىمەن.

___ ھاجىتى يوق ، قايتىپ كەتسىڭىز ياخشى...

___ بولدى قىلىڭە !

گېيىمنىڭ ئاخىرنى داۋاملاشتۇرالماي قالدىم، چۈنكى قىزنىڭ كۆزىدىن مەن ئىلگىرى كۆرۈپ باقمىغان ھېلىقى سوغۇق نۇرنى كۆرۈپ ئەندىكىپ كەتتەكەندىم...

قىز كەتتى ... مېنىڭ كۆڭلۈم بولسا يەنىلا بۇرۇنقىدەك ... دەرسلەرنى ياخشى ئۆگىنىپ، ئىمتاھانغا ياخشى تەييارلىق قىلىش، ئەنزەر بىلەن كەلگۈسىنىڭ گۈزەل كارتىنىلىرىنى سىزىش... كىتابلىرىمىدىكى قەھرىمانلار بىلەن غايىبانە سىردىشىش بىلەن ئۆتمەكتە ئىدى...

ئالاھەزەل بىرەر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىنكى بىر كۈنى، ئىشخانىغا كەلسەم فېيى«دوستۇڭ ئىزلەپ كېلىپتىكەن، تاماق ئەكېلىپتۇ.» دېمەسمۇ، ھەيران بولۇپ قارىسام ئۈستەلۈمنىڭ ئۈستىدە تاماق قاچىسى تۇرۇپتۇ، ئىتتىك بېرىپ ئاغزىنى ئاچتىم، نېمە دەي! تېخى ھورى كەتمىگەن پولو! پولونى كۆرۈپ دىماقلىرىم، بۇرنۇمنىڭ ئۇچى ئېچىشقاندەك بولدى، دىمىسىمۇ خىزمەت تاپتىم دېگەندىن بېرى ئۇيغۇر ئاشخانىلىرىغا بېرىشقا، دوسلىرىم بىلەن بىردەم-يېرىمدەم ئولتۇرۇپ مۇڭداشقاچ تاماق يېيىشكە ۋاقتىم چىقمايۋاتاتتى، تېخى چۈشتىلا مەكتەپ ئاشخانىسىدا ئولتۇرۇپ دوستۇمغا «ئەجەب پولو يېگۈم كەلدى... ۋاقتىم بولسىمىغۇ...» دېگەنىدىم...

تاماق قاچىسىنىڭ يېنىدا كىچىككىنە بىر باغاقچىمۇ باركەن «ئايگۈل ھەدە، سىزگە تاماق ئەكەلدىم، ئىسسىقىدا يەۋېلىڭ، مەن مۇشۇ ئەتراپتا بىر ئۇيغۇر ئاشخانىسىدا ئىش تاپتىم، كۆتكۈچىلىك قىلىمەن، ئاسىيە.»

خوش بولدۇم، ئۆزۈم ياخشى كۆرگەن تاماقنى يېيەلىگىنىم ئۈچۈن ئەمەس بەلكى ئاشۇ بىچارە قىزنىڭ سوغۇقتا ۋە ئاچلىقتا قالماسلىقىنى ئويلاپ.

ئەتىدىن باشلاپ كۈن ئارىلاپ ئۈستىلىم ئۈستىدە ھەر خىل تاماقلار ۋە باغاقچىلار پەيدا بولۇشقا باشلىدى:

——ئۆزىمىز يېيىش ئۈچۈن چۈچۈرە ئەتكەن سىزگە قىسىنىپ قالدىم.

—— سىزنى لەغمەنگە ئامراق دەپ لەغمەن ئەكەلدىم ، سوۋۇپ كالمىسۇن.

... ...

شۇنداق قىلىپ بىر كۈنى، كەچتە ئىشخانىغا كىرىشىمگە تاماقنى قويۇپ سىرتقا ماڭغان ئاسىيەنى ئۇچۇرتۇپ قالدىم، كونا ھەم يېقىن تونۇشلاردەك قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتۇق.

— يائاللا قىزبالا، بىر ياخشىلىققا ئۇننى قايتۇردىڭىزغۇ ... يا ئۆزىڭىزنى كۆرگىلى بولمىغان، قانداق ياخشى

تۇردىڭىزمۇ ؟

— ھەئە ياخشى، ئۇلارمۇ بەك ياخشى كىشىلەركەن. ماڭا ئىچ ئاغرىتىشتى، سىزنىڭ گېپىڭىزنى قىلىپ بەرسەم سىزنى بەك ياخشى قىزكەن دەيدۇ.

—تىلغا ئالغۇدەك ئىش ئەمەس ئەسلى ئۇلار، كىشىنىڭ يۇرتىدا شۇ ئۇيغۇرنى كۆرسە ئادەم بىر تۇغقىنىنى كۆرگەندەك بولىدىغان گەپكە، ئۇلارمۇ ياخشى ئادەملەركەن ، تونۇمايدىغان بىرىگە كۈندە تاماق ئەۋەتكەندىن كېيىن ! ھە راست، ئۇ ئاشخانىنىڭ ئورنى قايەردىكەن ؟ يېقىن ئوخشايدۇ ھە ؟

— ئېنىق ئادرېسنى بىلمەيمەن ، ۋاقتىڭىز چىققاندا مەن ئاپىراي.

ئاسىيە قايتتى، ئۇنىڭ ئەكەلگەن تامىقىنى ھوزۇرلىنىپ يېدىم، شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇنىڭ بىلەن كۈندە كۆرۈشىدىغان، بىرگە ئولتۇرۇپ تاماق يەيدىغان، ئۇنىڭ قېنىق دەملىگەن چايلىرىنى ھوزۇرلىنىپ ئىچىدىغان بولدۇم.

ئەتىگەن يېقىنلاشقانسېرى ئۆيىنى تولا سېغىنىدىغان، ئەتىنى قانداق ئۆتكۈزۈشنى ئويلايدىغان بولۇپ قالغانىدىم، خىيالىمدا ئەتىدە ئوبدان ئارام ئالىماقچى، ئۆيدىكىلەرگە ياخشى ياردەملەشمەكچى، يەنە كۆرۈشمىگىلى ئۇزاق بولغان دوستلىرىم بىلەن قانغۇچە مۇڭداشماقچى ئىدىم...

تازا ئالدىراش يۈرگەن كۈنلىرىمدە ئاسىيە تۇرۇپلا ئىككى كۈن يوقاپ كەتتى... ئۆزۈمچە ئىچىم سىقىلىپلا تۇردۇ، ئۇنىڭ ئەكەلگەن تاماقلىرى كۆز ئالدىمدىلا ... قارا چاينى ھەر قانچە كۆپ سېلىپ دەملىسەممۇ يەنىلا ئۇ دەملىگەن چايغا ئوخشىمايدۇ ... ئۈچىنچى كۈنى ئىچىم سىقىلىپ بولالمايلا قالدىم ... كەچتە ھارغىن ھالدا ئىشخانىغا كەلدىمدە ئۇنى كۆردۈم:

— توۋا قىز بالا، كۆيگەن يامانمۇ كۆنگەنمۇ دەپ، ئەجەبمۇ كۆندۈرۈۋېتىپسىز مېنى... ئەكەلگەن تاماقلىرىڭىز كۆز ئالدىمدىلا ... يا ئاشخانىڭىزنىڭ ئادرېسىنى دەپ بەرمەيسىز ... يا بۇ ئەتراپتا ئۇيغۇر ئاشخانىسى بارلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدىكەن...

— مېنى كۆرگىڭىز كەلدىمۇ يا تاماقلىرىمنىمۇ ؟

—راست گەپ قىلسام ئىككىلىسىنى، بولۇپمۇ تاماقلىرىڭىزنى ... بۈگۈن نېمە ئەكەلدىڭىز ... ۋوي...

لەنگمەن... تۇۋا، بەك موللا تايىقاۋ جۇمۇ سىز...،

ـــبىر تەرەپتىن گەپ قىلىۋاتىمەن، بىر تەرەپتىن تاماق يەۋاتىمەن ... تاماق يېيىش سۈرئىتىمنىڭ تېزلىشىپ كەتكىنىنى دەيمەن...

__ ئايگۈل ھەدە، بىر گەپ سورىسام بولارمۇ؟،

ـــئۇنىڭ ئەركىلەپ تۇرۇپ ئېيتقانلىرىغا بېشىمنى لىڭشىتىپلا جاۋاپ بەردىم.

__نىمە دىسەم بولا... ئىــم... سىز ئەنزەركام بىلەن قانداق يۇرۇپ قالغان ؟

__ مەنمۇ نىمە دەي ئەمدى،،،، راستىنى دىسەم ئۇنىڭ بىلەن قانداق يۇرۇپ قالغانلىقىمنى بىلمەيمەن ... بىز ئالتە يىللىق ساۋاقداش... تولۇق ئوتتۇردا خېلى يېقىن ئۆتكەن ... ئالىي مەكتەپكە كىلىپ ئۆيدىكىلەردىن قالسىلا ئەڭ سېغىنغان ئادىمىم شۇ بولدى... ئۇمۇ كۆڭلۈمدىكىنى تۇيغاندەك تېلفۇن قىلىپ تۇردى... شۇنىڭ بىلەن«نەدە تۇردۇڭ ، نىمە ئىش قىلدىڭ ؟» بىلەن بىزنىڭ مۇھابىتىمىز باشلانغان بولدى...

تاغدىن-باغدىن پاراڭلىشىپ بىردەم ۋاقىت ئۆتكۈزگەندىن كىيىن ئاسىيە كەتتى، شۇنچە سورىساممۇ يا ئادىرىسىنى يا بىرەر تېلفۇن نومىرىنى قالدۇرۇپ قويمىدى، ئۇنىڭ ئەكەلگەن تامىقىنى يەپ يېنىكلەپلە قالدىم ... ھازىر ئويلىسام ئاشۇ چاغلاردىمۇ ھېچنىمىنى سەزمەي يۈرگىنىمنى ئويلىسام ئۆزۈمنىڭ نەقەدەر دۆتلىكىنى ھىس قىلىمەن...

كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ... ئەنزەر بىلەن پارىڭىمىزنىڭ ئاساسلىق تېمىسى يەنىلا ئەتىدىكى كۈنلەردە ... گەرچە كۆپ كۆرۈشەلمىسەكمۇ ساۋاقداشلار يىغىلىشى مۇناسىۋىتى بىلەن بولىدىغان كۆڭۈللۈك يىغىلىشلار، يولدا قايتىش داۋامىدىكى شېرىن پاراڭلار... چاخچاق ئارىلاش قىلىنغان كۆڭۈل ئىزھارلىرى ... ... خىيالىمدا بولسا ئۆرۈمچى ۋوگزالىدىكى ھاياجانلىق دەقىقىلەر... ئەنە مىنى شۇنچە كىشىلەر ئارىسىدىن ئىزلەۋاتقان بىر جۈپ كۆز ... ئەنە مىنى كۆرۈپ يۈگۈرۈپ دىگۈدەك ئالدىمغا كەلگەن ئەمما ھاياجانلانغانلىقىدىن نىمە دىيىشىنى بىلەلمەي قېلىپ گەپ قىلمايلا سومكامغا قوللىرىنى ئۇزاتقان ئەنزەر... ... قىسقىسى كۈنلىرىم ئەتىلىنى كۈتۈش بىلەن بەنت ئىدى...

ئاسىيە يەنە بىر قانچە كۈن يوقاپ كەتتى ... بارغانسىرى مىجەزىم چۈسلىشىپ كېتىپ باراتتى ،،، تولىمۇ ھارغىن ئىدىم ... . ئۆيقۇم كېلىپلا كېلىپ تۇراتتى، ئەتىگەندە ئىشقا ماڭاتتىم، ئۆگىنىش جىق، شۇڭا دەپ ئويلىدىم ... ئاسىيە كەلمىگەننىگە ئىككى كۈن بولغان كۈنى، كەچتە ئالدىراپلا ئىشخانىغا كەلدىم، نە تاماق نە باغاقچە يوق ... ... كۆز ئالدىمدا يەنىلا كۆندە ئۆستەلىمگە يېيدا بولۇپ قالىدىغان لەگمەن، پولو، چۆچۈرەلەر... ئاسىيە ئۆز قولى بىلەن دەملىگەن چاي... بېشىممۇ ئاغرىپ تۇرىدۇ ... ئۆستىخانلىرىممۇ چېقىپ ئاغرىۋاتىدۇ ... چىققەن، كىرىمەن ... قايناقسۇ ئىچىمەن... فېي فېي ئەيتىمگە قاراپ نىمە بولغانلىقىمنى سورىدى:

__نىمە بولدۇڭ گۈلى، بىر يېرىڭ ئاغرىمدۇ ؟

__بېشىم ئاغرىپ تۇرىدۇ، چارچاپ قالغان ئوخشايمەن.

__ئەمسە كىرىپ ئارام ئال، سىنىڭ ۋەزىپەڭ ئۆگىنىش، ئىشقا ئۆزۈڭنى ئۇرۇپ كەتمە.

ئۇنىڭغا ئارتۇق تەكەللۇپمۇ قىلمىدىم، ياتىقىمغا كىرىپ ئۆزۈمنى كارىۋاتقا تاشلىدىم، كېچىك ۋاقىتلىرىمدا قىزىپ كېتىشتىن بۇرۇن مۇشۇنداق بولاتتىم، قارىغاندا ئاغرىپ قالىدىغان بولسام كېرەك...

__ گۈلى بارمۇ ؟،

ـــبۇزۇپراق قىلىنغان تەلەپپۇزدىنلا ئۇنىڭ ئاسىيە ئىكەنلىكىنى بىلدىم ۋە ئىتتىك ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئىشخانىغا چىقتىم.

__قېنى كىرىڭ ... ئۇھ ... ھەنىم بولسا كەلدىڭىز ،

ـــقىزنىڭ قولىدا تاماق يوق، پەقەت مىنرال سۇلا بار ئىكەن، ئۇنى كۆرۈپ لاسسىدە بولۇپ قالدىم.

__مىجەزىڭىز يوقمۇ نىمە ؟

__ھە...ياق ...ئازراق ... مىنى ئاشخانائىلارغا باشلاپ بېرىڭچۇ ئاسىيە...

__مۇشۇ كەچتىما؟ ئىشلىمەمسىز؟،

ـــراستىنى دىسەم كاللامدا پەقەت شۇ تاماقلا بار ... ئەگەر ئۇ ماقۇللا دىگەن بولسا ئىشخانىنىمۇ ئۇنتۇپ يوگۇرگەن بولاتتىم...

ـــ ئەمسە چاي دەملەپ بېرەي، سىزنىڭ چايلىرىڭىزنى ئىچكۈم كەلدى...،

ـــ دەل شۇ ۋاقىتتا ئەنزەردىن تېلېفون كېلىپ قالدى، باياتىن بېرى يوللىغان ئۇچۇرلىرىنىڭ ھېچقايسىسىغا جاۋاپ قايتۇرمىغاندىم، ئىشخانىغا بېرىپمۇ نېمىشقا تورغا چىقمايسەن دەيدىغىنىنىمۇ بىلەتتىم ... دېگەندەك بولدى:

ـــ مىجەزىم يوق شۇ ... ھېچنېمە ... مەن ئىشخانىدا، ئىشەنمىسەڭ تېلېفون قىل ئىشخانىنىڭكىگە ......

ـــ نېمانداق قىلىسەن ،....

ـــ بولدى قىلە !

ئۇنىڭ ئاخىرىدا نېمە دېگەنلىرىنىمۇ ئاڭلىيالماي قالدىم . راستىنى دېسەم مۇشۇ بىر ھەپتە ئىچىدىلا ئۇنى نەچچە قېتىم مۇشۇنداق سىلكىشلىۋەتتىم، ھېلىمۇ ئۇ كۆتۈرۈۋاتىدۇ...

ـــ مەڭ بۇنى ئىچىڭ ،

ـــ قىز قولىدىكى مىنىرال سۇنى ماڭا تەڭلىدى.

ـــ ھورۇنلۇق قىلماي چاي دەملەڭە ... سۇ ئىچكۈم يوق...

ئاسىيە يەنىلا گەپ قىلماي، خۇددى مەن ھېچنېمە دېمىگەندەك قاراپ ئولتۇردى. ئازراق خاپا بولدۇم ... راستىنلا ئاغرىپ قالدىغانلىقىمغا ئىشەندىم ... بەدەنلىرىمگە تىترەك ئولاشقىلى تۇردۇم، قىزغا گەپ قىلمايلا ياتىقىمغا كىردىم ... بىردەم يېتىپ باقسام ھېچ ئۇخلىيالمىغاندەك ئەمەس...

ـــ ئاۋال بۇنى ئىچ، قالغان گەپنى ھېلى دېيىشەيلى !

ئۇنىڭ مېنى بىراقلا سەن دېيىشىنى ئاڭلاپ مېڭەمدىن تۈتۈن چىقىپ كەتكەندەك بولدى، ئەمدى گەپ باشلاي دېۋىدىم ئۇنىڭ كۆزىدىكى ھېلىقى سوغۇق نۇرنى كۆرۈپ يەنە ئەندىكىپ كەتتى:

ـــ ئاۋال بۇنى ئىچ، نەچچە مىنۇتتىن كېيىن سىنىڭمۇ مېنى سىز، سىڭلىم دېيىشكە رايىڭ قالمايدۇ... !

ھازىر ھەرقانچە قىلىپمۇ ئۇ ئاشۇ گەپلەرنى قىلغاندا، مەن يوتۇلكىغا قولۇمنى ئۇزاتقاندا نېمىلەرنى خىيال قىلغىنىمنى ئەسلىيەلمەيمەن ، ئويلىغىنىم پەقەت قىزنىڭ قولىدىكى سۇ !

ئاستا ـ ئاستا ئەسلىمگە كەلدىم، بەدەنلىرىمنىڭ، ئۇستىخانلىرىمنىڭ، باشلىرىمنىڭ ئاغرىقىمۇ بىردەمدە

قويۇپ بەرگەن يىپىنىكلا بولۇپ قالغاندىم ... مىڭەم تەپەككۇرگە كەلگەندە بولسا قىزغا، كۆزلىرىدىكى سوغۇق نۇرغا ۋە باياتىن بىرى بولۇنغان ئىشلارغا يۈرۈكۈم ئېغىپ كەتتى... ...

قىزنى تىللىدىم ،«نىمىشقا ،زادى نىمىشقا مۇنداق قىلىسەن؟» دەپ ياقىلىرىغا ئېسىلدىم ... يىغلىدىم ... ئۇنى ئىتتىرىپ يىقىتۋەتتىم ... ئەمما ئۇ يەنىلا بىر خىل ... كۆزلىرىدە يەنىلا ھېلىقى كىشى قاراشتىن ئەيمەندىغان سوغۇق نۇر...

قانچىلىك يىغلاپ ئولتۇردۇم، ئاسىيە——ئۇ ئالۋاستى نىملەرنى دەپ چىقىپ كەتتى، قىپ قىپ نەچچە كىرىپ ماڭا نىمە دىدى بىلمىدىم، ھەراست ئۇ ئالۋاستى ماڭا «ئەمدى تاماق لازىم بولسا ھەر كۈنى يەتتىدە ئۇدۇل كوچىدىكى مەكتەپ يېنىدا ساقلايمەن، ئىسىڭدە بولسۇن، مىنۇت كىيىن قالمىسۇن .» دىدى ... قورۇپ كەتسۇن مىنۇتلىرى... سائەتلەپ ساقلا ... سىنى يەنە كۈرەرگە كۆزۈم يوق !... ... كۆڭلۈمدە شۇنداق دەپ تۇرساممۇ يەنىلا شۇنداق قورقىۋاتاتتىم... يۈرۈكۈمگە ئاجايىپ بىر خىل قورقۇنۇش كىرىۋالغان، خۇددى ناھايىتى تىرناقلىرى ئۇزۇن بۇ قول ئاشۇ تىرناقلىرى بىلەن يۈرىكىمنى تاتىلاۋاتقاندەك ئىدى ... ئەنزەرگە تىلفۇن قىلىپ ئۇنىڭغا ھەممە ئىشلارنى ئېيتماقچى، ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلماقچى بولدۇم...

__ ۋەي!

__گەپ قىلالمىدىم ، بوغۇلۇپ-بوغۇلۇپ يىغلاپ كەتتىم.

__ ئايىمۇ سەن! نىمە بولدۇڭ ئاي؟ گەپ قىلغىنە... ... يىغلىمىغىن ،،، خاپا بولما، باياتىن ساڭا قوپال تىگىپ قويدۇم .... ساڭا ئىشەنمىگەنلىكىم ئەمەس... سەندىن زىيادە ئەنسىرەپ شۇ ... ئىشەنسەڭ سەن ئىشلىگەندىن بىرى بىرەر كۈنمۇ خاتىرجەم بولغىنىمنى بىلمەيمەن... شۇڭا... گەپ قىلغىنە ئاي... خاپا بولما...

__... ...

__ يىغلىمىغىن، سەن يىغلىساڭ مىنىڭ يۈرىكىم ئەجەپ بولۇپ كىتىدىكەن ،،، ،،،

__ مەن...سا...ساڭا...بەك ئامراق... ...

__ بىلىمەن خۇتۇن !

__ قېلىن! كىم سىنىڭ خۇتۇنۇڭكەن! قېلىن، قېلىن، يۈزى داپتىنمۇ قېلىن!

__ ھى،،،ھى،،،ھى،،، تىللىغىنە ھە، تىللىغىنى كۆيگىنى دەپ ... ئۇچۇق دەۋەرگىنە ھەممە گەپنى قىينالمايى...

... ...__

ئۇنىڭغا گەپ قىلۋاتمەن... كۆزلىرىمدە ياش... ئۇنىڭغا چاندۇرماسلىق، بىردەم چىداش ئۈچۈن لەۋلىرىمنى چىڭ چىشلىدىم...

يەنىلا ئېيتالمىدىم، باشتىلا ئۇنى ئەنسىرەپ كەتمىسۇن دەپ بىر قىزنى ئىشخانىغا ئاندىن ياتاققا ئاپارغانلىرىم، كېيىن قىزنىڭ تاماقلىرىنى يەپ چايلىرىنى ئىچكەنلىرىمدىن تارتىپ ھەممىنى دىسەم بوپتىكەن ... ئۇ ۋاقىتتا بۇنچىۋالا كۆيۈپ دەرتىنى ئۇزۇملا تارتىپ كەتمەس ئىدىم...

يەنە يىغلىدىم ... سائەتكە قارىسام بىردىن ئېشىپتۇ، دىمەك يۇرتتا ئالىلقاچان ئون بىرلەردىن ئاشقان ... مۇنداق ۋاقىتلاردا ئۆيدىكىلەرنىڭ ئاللىقاچان ئۇخلاپ بولىدىغىنى ئېنىق! مۇشۇنداق چاغلاردا ئاپامنى ، دائىم «ئايدەك چوڭ بولدى ئاي قىزىم ، بەختىنى بەرگەيسەن خۇدايىم.» دەپ تىلەيلا يۈرۈيدىغان ئاپامنى شۇنچىلىك سېغىنغاندىم ... ئەينى ۋاقىتتا ئىشلەيمەن، چېنىقايچۇ، مۇئەللىمىمنىڭ قىزى ئاچقان شىركەت، قىزلارلا بار، كومپيوتۇردىلا قىلىدىغان ئىش... كەچتە بىر نەچچە سائەت ئولتۇرۇپ بەرگەنگە ئىككى ئايلىق تۇرمۇش پۇلۇم چىقىپ قالىدىكەن ... ئۇنىڭ ئۈستىگە خەنزۇتىلى سەۋىيەمنى ئۆستۈرۈشكە بەك ئوبدان ياردىمى بولىدىكەن دەپ جاھىللىق قىلىپ تۇرىۋالغىنىمدا ئاپامنىڭ «شۇنداقتىمۇ ئەنسىرەيدىكەن قىزىم...» دەپ ياش تۆكىشى مىنىڭ ھازىرقىدەك ئەھۋالغا چۈشۈپ قېلىشنى كۆڭلى تۇيغانلىقى ئۈچۈنمىكىن-يا ! ھازىر بىر قېتىم بولسىمۇ ئاپامنىڭ بىر ئېغىز ئاۋازىنى بولسىمۇ ئاڭلىۋالسام كاشكى... ...

مۇشۇلارنى خىيال قىلىۋېتىپ تېلفۇنۇمدىن چىققان مۇزىكا ۋە ئېكراندا كۆرۈنگەن ئۆيىنىڭ نومىرىغا قاراپ ھەيرانلىقىمدا تۇرۇپلا قالدىم ... خۇددى پايانسىز قوملۇقتا كىتىۋاتقان كىشىگە كۆزلىرىگە تۇرۇپلا يېشىللىق كۆرۈنۈپ كەتكەندەك خاتا تۇيغۇمۇ ؟

ــــ ۋەي!

ــــ ئاي قىزىمغۇ ، تىشلىقمۇ بالام؟

ــــ سىلەرچۇ ؟ ئۆيدە بىرەر ئىش بولدىما ؟ تېخى ئۇخلىماپسىلەرغۇ ؟

ــــ بىز تىشلىق بالام، ھېچ ئىش يوق، شۇ كۆزۈم ئەمدى ئۇيقۇغا ئىلىنىپتىكەن ... چۈشۈمگە كىرىپ قاپسىز ... چۆچۈپ ئويغىنىپ... سىزدىن ئەنسىرەپ قالدىم بالام ... مانا ئويلىغىنىمدەك بوپتۇ ... يىغلاپسىز ھە بالام ... ئېيتىڭە ، مىجەزىڭىز يوقمۇ ... ياكى بىرەر ئىش بولدىمۇ ؟

ئانىنىڭ كۆڭلىنىڭ شۇ قەدەر تۇيغۇن ۋە سەزگۈر بولىدىغىنىنى ئەنە شۇ دەقىقىدە ھېس قىلدىم، ئۆزۈمنى ھەر قانچە تۇتۇۋالاي دىسەممۇ بولمىدى، يەنىلا بوغۇلۇپ ـبوغۇلۇپ يىغلاپ كەتتىم... ...

ــــ دەڭە بالام، قىز بالا چوڭ بولغانسىرى ئانىسىدىن سىر يوشۇرمايدىغان بولىشى كېرەك...

ــــ ئاپا،، ... نىمىشقا مەن باشقىلارغا ... ... ياردەم قىلسام ...باشقىلار ماڭا يامانلىق قىلىدۇ ئاپا ! ... زادى ئاقكۆڭۈل ئادەملەر زىيان تارتامدۇ... نىمىشقا...،ــــگەپلىرىمنىڭ ئاخىرىنى دىيەلمەي يەنە بوغۇلۇپ كەتتىم...

ــــ ياتاقتا بىرەرسى بىلەن گەپ تالىشىپ قاپسىزدە ...ئۇنداق ئۇششاق ئىشلارغا مۇنداق يىغلىماڭ بالام، خۇدايىمغا ناشۈكۈرلۈك قىلغان بولىسىز ... ئۇنداقلار بىلەن كارىڭىز بولمىسۇن، بۇ دىگەن ئۆتنە جاھان، سىزنىڭ بىر كىملەرگە قىلغىنىڭىز ھامان سىزگە يانىدۇ ئەمما ئۇنىڭدىن ئەمەس... ھېچكىمدىن يانمىسىمۇ خۇدايىم قىلغانلىرىڭىز ئۈچۈن لايىغىدا ئەجرىڭىزنى بېرىدۇ بالام...

ئاپام بىلەن خېلى ئۇزاق پاراڭلاشتىم، لەۋلىرىمنى چىشلەپ قانتىپمۇۋەتتىم ... لىكىن خېلى ئۇمىدكە تولغاندەك بولۇپ قالغانىدىم.

ئەتىسى فېي فېينىڭ ئويغىتىشى بىلەن تەستە كۆزلىرىمنى ئاچتىم.

ــــ گۈلى، گۈلى ... بۈگۈن دەرسىڭ بارغۇ ! مەكتەپكە بارامسەن ؟

بۈگۈن ھەقىقەتەن دەرسىم بار، يەنە كېلىپ ئەڭ ئاخىرقى بىر كۈنلۈك دەرس، مۇئەللىم ئىمتاھان دائىرىسىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان دەۋاتقان ... ئامالسىز ئورنۇمدىن تۇردۇم.

ساۋاقداشلىرىم ھەممىسى نېمە بولغانلىقىمنى سوراشتى، يۈز-كۆزلىرىمگە قاراپ چۆچۈپ كېتىشكەن بولسا كېرەك.

ــــ كېچىدىن قىزىپ قالدىم ،

ــــياخشى ئۇخلىيالمىدىم ،

ــــدەپلا جاۋاپ بەردىم ھەرخىل سوئاللارغا بىراقلا يىغىپ.

ــــ يالغان دېمىگىنە، ئەنزەر بىلەن ئۇرۇشۇپ قېلىپ كېچىچە دوم يېتىپ يىغلىغانسەن ھە قاچان ...،

ــــرازىيە چاخچاق باشلىماقچى بولۇۋىدى بىر قانچىسى شەرت قىلىپ ئۇنى توختىتىپ قويدى، ماڭا ھازىر بىر ئېغىز گەپمۇ ئارتۇق يوك ئىدى.

ــــ باللار چۈشتىن كېيىن بېلەتكە بارىدىكەن ، كىمنىڭكە بىلەن پۇلنى بېرىپ قويدۇڭما؟ بەرمىگەن

بولساڭ ھازىر بېرىپ قوي .

— ئېھم ،

—دوستۇمنىڭ سوئالىغا بېشىمنى لىڭشىتتىم. بىلەت ئالدىكەنمىز دېگەن كۆڭلىدا بېرىپ بولغانىدىم، ئەنزەرمۇ خۇددى بىلەتنى ئالساملا ئۇنىڭ يېنىغا پەيدا بولۇپ قالىدىغاندەك مېنى ئالدىراتىپ كەتكەنىدى ... لېكىن ئەمدى...

دەرىستىن چۈشۈپ ئۇدۇل ياتاققا قايتىپ كەلدىم، چۈشتىن كېيىندىن باشلاپ ئەمدى بىزگە سەككىز كۈن ئارام، ئاندىن ئىمتاھان ... دېمەك ئۆيگە قايتىدىغانغا يەنە ئىككى ھەپتىلا قالدى... الله نىسىپ قىلسا ئاشۇ نىجىس نەرسىنىڭ ئىسكەنجىسىدىن بىر قۇتۇلسام... ئۆيگە قايتىپ ئاپامنىڭ باغرىغا ئۆزۈمنى ئېتىپ، يۇمشاق كۆكرەكلىرىگە بېشىمنى قويۇپ قانغۇچە يىغلىۋالسام... ئەگەر ئاپامنىڭ قېشىغا يەنە بىر بېرىش نىسىپ بولسا ھەرگىز ... ئۇنىڭ يېنىدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلمىغان ... پۇتلىرىنى تۇتۇپ ھارمىغان بولاتتىم...

ياتىقىمغا كىردىمدە كارىۋىتىمغا چىقىپ يوتقانغا كىردىم، بىر چاغدا ياتاقدىشىم ھاجىگۇل قىچقىرغاندەك قىلدى:

— ئايگۈل، بېشىڭنى كۆتۈرگىنە ئاداش، ساڭا ئاتاڭ ئاچچىق-چۈچۈك سۇيۇقئاش ئەتكەنىدىم ... ئىچىۋىلا ياتقىن...

بېشىمنى تەسلىكتە كۆتۈردۈم، راستىنى دېسەم پەقەت تاماق يىگۈم يوق، ئەمما يېمىسەم بولمايدۇ ... نەچچە كۈندىن كېيىنلا ئىمتاھان ... يەنە كېلىپ ... ياتاقدىشىم مېنى دەپ ئەتكەن تاماق...

—ئەنزەر ئىككى قېتىم تېلېفون قىلدى ، سىنى ئويغانسا تېلېفون قىلسۇن دەيدۇ.

ئوتتۇر چىنە ئاچىنى بەك تەستە ئىچتىم، ئىچىپ بولۇپلا يەنە يوتقانغا كىردىم . تېلېفونۇمنى ئېچىشمۇ، ئەنزەرگە تېلېفون قىلىشمۇ خۇشياقمىدى.

قىزلارنىڭ ۋاراڭ-چۇرۇڭىدىن ئويغىنىپ كەتتىم:

__ قاراڭلار ...ماڭا يارىشامدىكەن...

__ ها ها ها !...ھى ھى ھى...

ياتاقتىكى قەلبىنۇر نەدىندۇر تېپىپ كەلگەن بىر يوغان شارنى ئۇخلاش كىيىمىنىڭ ئىچىگە تىقىپ، قورسىقىنى يوغانتىپ باللارغا ئويۇن قىلىپ بېرىۋاتقانىكەن.

__ يارىشىدىكەن ... بېشى كىچىك، قورسىقى يوغان قاپاقنىڭ ئۆزى...

__ قېلىن !

__ ئۇيات!ئۇيات!

مەنمۇ قىزلارغا قوشۇلۇپ كۈلدۈم ، ئۇلار ئويغانغىنىمنى كۆرۈپ مىنى ئورىۋېلىشتى.

__ ئويغىنىۋەتتىڭ ھە ... ھەممىنى قىلغان ،مۇشۇ ساراڭ ، نەدىكى يوق ئىشلارنى تېپىپ...

__ نەچچە كۈنلۈك ئويقۇڭنى بىراقلا ئۇخلىدىڭ ھە!

__ خېلى ياخشى بولۇپ قالغانسەن ؟

... ...

قىزلارغا قاراپ، تۇرۇپلا تۈنۈگۈندىن بۇيانقى ئىشلارنى چۈشۈمىدۇ دەپ ئويلاپ قالدىم...

___ ساڭا دوكلات، ساڭا ئاپاڭدىن ئىككى قېتىم تېلفۇن كەلدى، سىنى ئۇخلاپ قالدى دىدۇق، ئويغانسا تېلفۇن قىلسۇن دەيدۇ، ئەنزەردىن تېلفۇن كەلدى، سىنى قاتتىق ئاغرىق، توختىماي سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى تىۋلاپ ياتىدۇ ئەينا دىدۇق، ئۇ سىنى ئويغانسىلا تېلفۇننى ئېچىۋەتسۇن دىدى، يەنە ئىشخاناڭدىن تېلفۇن كەلدى، سەمىمىي بولۇش پىرىنسىپىمىز بويىچە راس گەپ قىلدۇق، سىنى بۈگۈن ئىشقا كەلمىسۇن، ياخشى ئارام ئالسۇن دىدى ... دوكلات تامام...

يەنە بىر قېتىملىق قاتتىق كۈلكە... ...

تېلفۇنۇمنى ئاچتىم، ئەنزەردىن كەلگەن ئۇچۇرلار بىلەن تولۇپ كىتىپتۇ، ئۇچۇرلارنى كۆرۈپ كۆزلىرىمگە يەنە ياش كەلدى، دىمەك تۈنۈگۈندىن بۇيانقى ئىشلارنىڭ بولغىنى ھەقىقەت...

«ئاي... سەندىن بەكلا ئەنسىرەپ قالدىم ... ئويغانساڭلا تېلفۇنىڭنى ئېچىۋەت...سىنى سېغىنىپ... »

«بىلىمەن ئاي ، جاپا تارتتۇاتىسەن ، چوقۇم قېنىپ ئۇخلىۋالغۇڭ ، يۈتلىرىڭنى سۇنۇپ ئۇزاق يېتىۋالغۇڭ كەلدى... سىنى بەختلىك قىلىمەن دەپ تۇرۇپ جاپاغا قويدۇم... ئورنىنى تولدۇرۇشقا تىرىشىمەن.... سىنى ياخشى كۆرىمەن... »

«بىلەمسەن، مۇشۇ كۈنلەردە خىيالىم سەندىلا... يەنە ئون كۈندەك ۋاقىت قالدى ھە ئاي ... سەن ئاۋال كەلسەڭ ... ئاندىن يۇرتقا يەنە ھېلىقى بىر قانچىمىز بىرگە قايتساق ... مەن سىنىڭ پويىزدا ماڭا يۆلىنىپ ئولتۇرىشىڭغا مەن بەك ئامراق ... شۇڭا سەپەرگە چىقسام پەقەت ھارغىنلىق ھىس قىلمايمەن ... يېنىمدا سەن بولغانلىقىڭ ئۈچۈن....»

ئاپامغىمۇ ، ئەنزەرگىمۇ، ئىشخانىغىمۇ تېلفۇن قايتۇرۇپ ئۇلارنى خاتىرجەم قىلىپ قويدۇم... «يەنە بىر قانچە كۈندىن كىيىن مائاشىم چىقىدۇ ، ئاندىن ئىشلىمەيمەن ... مەن تېخى خۇمار بولۇش باسقۇچىدا ئەمەس، شۇڭا بىر قانچە كۈن ئۆتۈپ كەتسە چوقۇم ياخشى بولۇپ كىتىمەن... » دەپ ئويلىدىم .

ئەتىسى بىر كۈن ياتاقتا ئۆتتى ... چۈشتىن كىيىندىن باشلاپ بەدەنلىرىمگە تىترەك ئولاشقىلى، ئۇستىخانلىرىم چىقىپ ئاغرىغىلى تۇردى ... كۆز ئالدىمدا يەنىلا ھېلىقى ئالۋاستى... تاماق... قېنىق

دەملەنگەن چاي... مىنرال سۇ... ...

چىدىيالماي قالدىم ... قانداق قىلىشىم كېرەك ... ... توۋا... ئويلىغىنە ؟! سەن كىمگە يۈز كېلەلەيسەن؟!

قېنى سەندىكى تىرىشچانلىق قېنى سەندىكى جەسۇرلۇق... غەيرەت قىل... پەقەت بۈگۈن بىر كۈن...

بۈگۈن بىر كۈنلا غەيرەت قىلساڭ ئۆتۈپ كېتىدۇ ... بولمىسا سەن ھەممە ئادەم نەپرەتلىنىدىغان، ئاق

چىكىدىغان بىرسىغا ئايلىنىسەن؟ سىنى ياخشى كۆرىدىغان ھەر قانداق ئادەمگە يۈز كېلەلمەيسەن ...

ئاتا-ئاناڭ سىنىڭ قولۇڭدا ۋەيران بولىدۇ...

ئۆزۈمنى تىزگىنلەيدىغان ھەر قانداق خىيالنى ئويلاپ تۇرىمەن... لىكىن... كۆز ئالدىمدا يەنىلا...

بولمىدى، بۇنداق تۇرىۋەرسەم ھېلى ياتاقتىكى قىزلار كىرىپ قالسا نىمە دەپ ئويلاپ قالىدۇ .... نىملا

بولسۇن ئادەم كۆرمەيدىغان يەرگە باراي... مىنى ھېچكىم تونىمايدىغان يەرگە...

مەكتەپ دەرۋازىسىدىن چىققۇچە خۇددى سوغۇق ماگىلا ئۆتىۋاتقاندەك تىترەپ تۇرۇپ ماڭدىم، مىنى كۆرگەن

ھەر قانداق كىشى چوقۇم بەك توڭلاپ كېتىپتۇ دەپ ئويلىدى بولغاي...

مەكتەپنىڭ ئالدىغا چىقىپ نەگە بېرىشىمنى بىلمىدىم ... ئۆزۈمچە خىۋاگخې دەرياسى بويىغا كېتىپ

بارىمەن... بۈگۈن بىر كۈن قانداق بەرداشلىق بىرىشنى ئويلاۋاتىمەن... سېرىق ... بولغانغان سۇلار...

ھاۋانىڭ سوغۇق بولىشىغا قارىماي كىلىۋاتقان بەدبۇي پۇراق... بۇ يەردىمۇ تۇرۇشنى خالىمىدىم ... تۇرۇپلا

ئەينى ۋاقىتتا ئۇستاز، ئەدىب زوردۇن سابىرنىڭ تەسۋىرلىگىنى، ھاياجانلانغىنى راستىنلا مۇشۇ دەريا

شۇمىدۇ؟ دىگەننى ئويلاپ قالدىم...

بارغانسىرى ئۆز-ئۆزۈمدىن خۇدۇكسىرەشكە باشلىدىم ... خۇددى ئەتراپىمدىكى ھەممە كىشى ماڭىلا

قاراۋاتقاندەك... سائەتكە قارىسام ئىشقا چۈشىدىغان ۋاقىت بولۇپ قاپتۇ... بۈگۈن بىر كۈننىڭ ئۆتمىكى

شۇنچە تەس كەلدىغۇ زادى...

شۇنداق قىلىپ ئىشخانىغا قايتىپ كەلدىم، فېي فېي خۇددى مىنى نەچچە ئاي كۆرمىگەندەك قۇچاكلاپ

كۆرۈشۈپ كەتتى، مەندىن بەك ئەنسىرىگەنلىكىنى، جىگىلىنگىمۇ مەندىن بەك ئەنسىرىگەنلىكىنى، ئەگەر

قۇشۇلسام ئەتتاھان تۈگۈگۈچە ئىشقا كەلمەي تۇرۇشۇمنى كېچىلىكى ئىشىمغا باشقىلارنى ئورۇنلاشتۇرۇپ

تۇرىدىغانلىقىنى لېكىن ماشىنى يەنىلا بېرىۋېرىدىغانلىقىنى ئېيتتى... ئىشخانىدىكىلەر راسلا ياخشى، بۇرۇن مۇشۇ خەۋ بىلەن تازا خوشۇم يوقتى... ھازىرمىغۇ شۇ... لېكىن ئۇلارنىڭ تارىسىدىمۇ ئاجايىپ كۆڭلى ياخشى، بىلىشى بار خەقلەر باركەن...

سائەت يەتتە بولدى... خۇددى ئۇستىخانلىرىم ھېلىقى ئالۋاستى بىلەن دېيىشىپ قويغاندەك ئاغرىشقا باشلىدى... شۇنچە بەرداشلىق بېرەي دىسەممۇ يەقەت چىدىمىدىم... فىي فېيگە دەپ قويۇپ سىرتقا ماڭدىم. دىگەندەك ئۇ مەكتەپ ئالدىدا (ئىشخانا بىناسىنىڭ ئالدىدا بىر ئوتتۇرا مەكتەپ بار ئىدى)بارئىكەن.

قولىدا نە سۇ نە تاماق بولسا كاشكى...

__ ماڭا ئۇنداق قارىما ! مەندىن ئايرىلساڭ توگىشىسەن ! مەن تۈتە مانى !

__ ماڭا بۇ نىمەڭنىڭ لازىمى يوق !،

ـــئۇ سۇنغان بىر تال تاماكىغا غەزەپ بىلەن قاراپ قويدۇم،

ـــبۇرۇن نىمە بەرگەن بولساڭ ھازىرمۇ شۇنى بەر ! لېكىن ئېيتىپ قوياي ! بۇگۈن ئەڭ ئاخىرقى قېتىملىقى !

__ ھاھاھا ! ئەڭ ئاخىرمۇ ئەمەسمۇ مەن بىلەن ! ئالمىساڭ كەتتىم.

__ توختا ! ،

ـــكۆزلىرىمدىن ياش قۇيۇلۇشقا باشلىدى،

ـــنىمىشقا مۇنداق قىلىسەن ...؟ مەن ساڭا ھېچ يامانلىق قىلمىسام ... ئېيتقىنا نىمىشقا مۇنداق قىلىسەن ؟

__ مەنمۇ باشقىلارغا يامانلىق قىلمىغان ... مەندىن سورىما... دەپ بەرسەممۇ چۈشەنمەيسەن... چۈشەنسەڭمۇ ھىس قىلالمايسەن ... ... چۈنكى سەن تېخى مەن كۆرگەن كۈنلەرنى بېشىڭدىن ئۆتكۈزۈپ باقمىدىڭ...

قىزدىن ، ياق ! ئالۋاستىدىن تاماكىنى ئالدىم.

__ بۇگۈن چېكىپ تۇر، ماڭا قىلغان ياخشىلىقىڭ ئۈچۈن سەندىن باشقا نەرسە تەلەپ قىلمايمەن...

ئەمما كىيىن قېتىملىقى يېنىڭغا پۇل سېلىپ چىقىشنى ئۇنتۇتما!

تاماكا تۇتقان قوللىرىم تىترىمەكتە... يۈرىكىم ئېچىشماقتا... ئېزىلمەكتە ... قەلبىم يىغلىماقتا !

ھازىرقى ئىشلار چۈشۈم بولۇپ قالسا ھە ! ئويغانسام يەنە بۇرۇنقى شوخ، تېتىك ھالىتىمگە قايتسام...

ئاپامنى، ئەنزەرنى ئويلىسام... تاتلىق خىياللارنى سۈرەلىسەم... خاتىرجەم ئولتۇرۇپ كىتاپ ئوقۇيالىسام... قىزلارغا ئوخشاش قاقاھلاپ كۈلەلىسەم... ئەگەر راسلا شۇنداق بولسىدى، ھەر بىر مىنۇت ۋاقتىمنى، ئەتراپىمدىكى ھەر بىر گىياھ ، ئوت-چۆپلەرنى ھەتتا ھاۋانىمۇ قەدىرلىگەن... مىنى ياخشى كۆرىدىغان، مەن ياخشى كۆرىدىغان كىشىلەر ئۈچۈن بارلىقىم بىلەن خىزمەت قىلغان بولاتتىم...ئەپسۇس...مىڭ ئەپسۇس...

يېقىن ئەتراپتىكى تورخانىغا، ئۇنىڭ تازلىق ئۆيىگە كىردىم ... ئىلگىرى تاماكا چەككەن قىزلارنى كۆرگەندە نەپرەت كۆزۈمدە قارىغان... مانا ئەمدى ئۆزۈم... دەسلەپتە قالعاشتۇرالىدىم... يۆتىلىپ يۈرۈپ بىر تال تاماكىنى چەكتىم...

ئىشخانىغا كىرىپلا كارىۋاتقا ئۆزۈمنى ئاتتىم.

«گۈلى، مەن سەن بىلەن ئىشلەۋاتقىلى، بىر ئۆيدە ئۇخلاۋاتقىلى تۆت ئاي بولاي دىدى، نۇرغۇن قېتىم ھال-مۇڭ بولۇشتۇق، سەن مەن كۆرگەن تۇنجى ئۇيغۇر ، ساڭا قاراپ ئۇيغۇرلارنى تىرىشچان، خۇشچاقچاق، ئەقىللىق، پاكىز كىلىدۇ دەپ ئويلايتتىم ، سەن مىنى قانداق ئويلايسەن بىلمەيمەن ... ئەمما مەن سىنى يېقىن دوستۇم دەپ بىلىمەن... بىلىمەن، ئىچىڭدە بىر ئىش بار... لىكىن دىمەيۋاتىسەن ... بۇنداق قىلما، بولمىسا ئۆزۈڭنى تۈگەشتۈرۈۋالىسەن، سەن ياخشى بالا، نىمىلا ئىش بولسا ماڭا دىگىن، مەن ساڭا ئىشىنىمەن ... بىز خەنزۇلاردا مۇنداق بىر گەپ بار« ئۆزىنى ئويلىمىغاننى يەر يۇتىدۇ.» دەيدىغان، سەن ھازىر ئۆزۈڭنى ئويلىمايۋاتىسەن... ماڭا دىسەڭ قانداقلىكى ئىش بولسا ساڭا ياردەم قىلسام دەيمەن...»

مانا بۇ فېي فېينىڭ بىر ئىشخانا، قارمۇ-قارشى جوزىدا ئولتۇرۇپمۇ ماڭا يوللىغان ئۇچۇرى... ئۇچۇرنى كۆرۈپ تېخىمۇ يىغلاپ كەتتىم، نىمە دىيەلەيمەن ... مەن ئىشخانىدا قوندۇرغان قىزنى مەن تونۇمايتتىم، بىر مىللەت دەپ ياخشىلىق قىلغان ... كىيىن مۇنداق مۇنداق ئىشلار بولدى دەمدىم... ئۇ ئويلىغان ئۇيغۇر ئوقۇمى ئۇ چاغدا نىمە بولار؟ توۋا، ئۇ دەسلەپتە مەن بىلەن بىرگە تاماقلارنى تەڭ يىگەن، كىيىن تەمگە كۆنەلمەيدىكەنمەن دەپ يىمەسلا بوغان... تاس قېپتىمەندە ئۇنىمۇ بۇ بالاغا سۆرەپ كىرگىلى... ...

ئۇنىڭغا ئۇچۇر قايتۇردۇم«رەھمەت فېي فېي، شۇنداق بىز بىرگە ئىشلىگىلى، بىر ياتاقتا ئۇخلىغىلى تۆت ئاي

بوپتۇ ... سەن بەك ياخشى، مەن ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايمەن، ئىشخانىغا كىرىپ نەچچە كۈن بولغاندا پۇتۇم ئاغرىدى دىسەم، پايپاقلىرىمنى سالدۇرۇپ، ئاياغ يارا قىلىۋەتكەن يەرگە ئۆز قولۇڭ بىلەن دارا سۈركىگىنىڭ ... كېچىسى مەن ئۈچۈن بىردەممۇ كۆز يۇمماسلىقىڭ ... يەنە پات-پات كىرىپ يوتقىنىمنى ئوڭشاپ قويۇشۇڭ... دەپ تۈگىتەلمەيمەن... سەن بەك ياخشى ... مەنمۇ سىنى دوستۇم دەپ قارايمەن... ئەمما يېقىندا يۈز بەرگەن ئىشنى ساڭا ئېيتىپ بىرەلمەيمەن، ۋاقتىنچە ... كېيىن ئېيتىپ بىرىپ قالارمەن... شۇنداق كۈننىڭ كېلىشىنى كۈتىمەن... سەن بىلەن بىرگە ئىشلەش مىنىڭ ئەڭ خوشال ئىشىم .»

فېي فېي يەنە مىنى ئۇخلىۋالغىن دەپ قويۇپ ئۆزى كومپيۇتېر ئالدىغا كەتتى، ئەنزەرمۇ مىنى ياخشى ئارام ئېلىۋالسۇن دەپ بۈگۈن تېلفۇن قىلمايدىغان، ئۇچۇر يوللىمايدىغان بولدى...

ياتىمەن... يەنە شۇ تۈگىمەس خىيال... ئۆزۈمدىن تۇرۇپلا نەپرەتلىنىپ قالىمەن... يەنە تۇرۇپ ئىچىم ئاغرىپ قالىدۇ ، يەنە دۆتلۈكۈمگە ئاچچىقىممۇ كېلىدۇ... تېخى بىر ھەپتە بۇرۇن مەنمۇ ئۆزۈمنى ئەڭ بەختلىك ھىساپلاپ يۈرۈيدىغان، كۆزلىرىم بەختتىن كۈلۈپلا يۈرۈيدىغان قىز ئەمەسمىتىم ... تېخى بىر ھەپتە بۇرۇن دوسلۇرۇممۇ «كۈندۈزى بىز بىلەن تەڭ ئۇقۇپ، كېچىسى ئىشلەپ، يەنە بىزچىلىك كېچىكىپ، دەرس قالدۇرۇپ يۈرمەيسەن ... تۈۋا... جىنىڭ تۆمۈر ئەمەستۇ ـھە!» دەپ چېقىشىدىغان... ماڭا مەسلىگى كېلىدىغان قىز ئەمەسمىتىم... قانداق قىلسام بولار، يەنە نەچچە كۈندىن كېيىن ئىمتاھان دەۋاتسا ،،، بالىلارنىڭ ھەممىسى بارلىقى بىلەن تەكرار قىلىۋاتسا... ئەگەر نەتىجەم ئۆتكە بارسا ئاپام نىمە دەپ ئويلاپ قالار... قانداقلا بولمىسۇن ئەتىدىن باشلاپ ياخشى تەكرار قىلاي... نەچچە كۈنلا بەرداشلىق بىرەي... قالغان ئىشلار يۇرتقا قايتقاندا ياخشى بولۇپ كىتىدۇ... مەن چوقۇم ئەسلىمگە قايتالايمەن.»

ئەتىسى بۇرۇنلا ئورنۇمدىن تۇردۇم... خۇددى بۇرۇنقى ئادىتىمدەك نامىزىمنى ئۆتىدىم، ئاندىن ئىشخانىنى تازلاشقا چۈشتۈم... ئىشقا چۈشكەن كۈنۈمدىن باشلاپ داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن بۇ ئادىتىمنى توختۇتۇپ قويغىلى خېلى بوپتۇ، نامىزىمنىمۇ تاشلاپلا قويغانىدىم... ئادەم دىگەن ئاجايىپ بولىدىكەن ! بېشىمىزغا ئەڭ ئېغىر كۈن چۈشكەندىلا ياراتقان ئىگەمدىن پاناھ تىلەيدىكەنمىز... ياخشى كۈنلەرنى كۆرگەندە بولسا شۈكرى-سانا ئېيتىشقىمۇ ۋاقتىمىز چىقمايدىكەن...

فىي فىيغا قاراپ خىجىل بولۇپ قالدىم... كىرىسلودىلا تۆگۈلۈپ يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ، ئۇنىڭ ئورنىنى راسلاپ بىرىپ ئۇنى كىرىپ بىردەم ئۇخلاشقا بۇيرۇدۇم... ئەگەر ئۇنىڭ ئورنىدا مەن بولغان بولسامىمۇ باشقىلار ئۈچۈن بۇنچىلىك قىلالىغان بولاتتىم... ئاجايىپ ئاقكۆڭۈل قىزدە بۇ!

ئىشخانىنى تازىلاپ بولۇپ، كىتابنى قولۇمغا ئالدىم، كۈندۈزلۈك ئىشقا چۈشۈش ۋاقتىغا خېلى بار ئىدى . بىزنىڭ بۇ يەردە ئىشلەيدىغان ئانچە كۆپ ئادەم يوق ، ئىشخانى ئىشچىلىرى ناھايىتى ئاللتە ئادەم ، ئۆيلەرنىڭ تازلىق ، گاز ، سۇ ، توك ئىشلىرىغا مەسئۇللار باشقىلار ، ئۇلارنىڭ ئىشى تەكشۈرۈش ، تۈزەش... شۇڭا ئىشخانىدا تۇرمايدۇ ئۇلار...

بىر چاغدا ئىشىك قوغرىقى كەينى-كەينىدىن جىرىڭلاشقا باشلىدى، دىمەك ئىشقا چۈشىدىغان ۋاقىت بولغانىدى... ئاۋال ما ئاچام (خۇيزۇ) كەلدى...

___ گۈلى، ياخشى بولۇپ قالدىڭمۇ... زادى سەن تازلىغان ئىشخانا باشقىچە،،،

ئۇنىڭ بىلەن بىردەم پاراڭلاشتىم، ئۇنىڭ بىلەنمۇ ياخشى ئۆتىمەن... ئىشخانىدا ئىككىمىز مۇسۇلمان، بىر-بىرىمىزنىڭ نەرسىسىنى خاتىرجەم ئىشلىتەلەيدىغانلار... ئۇ ئىشخانا مەسئۇلى، ئوڭلۇق، كۆيۈمچان ئايال... ئۇيغۇرلارغا ئامراق... كىچىك چولپان ئەرافاتنىڭ سادىق كورۇرمەنى...

ئەمدى ماڭاي دەپ تۇراتتىم ، جىڭلى كىلىپ قالدى ، ئۇنىڭ بىلەنمۇ بىردەم ئەھۋال سوراشتۇق.

___ مەن مەكتەپكە ماڭاي، كەچتە كۆرۈشەيلى !

___گۈلى ، ئىشخانامغا كىرگىنە.

باشلىقنىڭ ئىشخانىسىغا كىردىم، ئىشىكنى يېپىۋېتىپ ئولتۇرۇشۇمنى بۇيرىدى، سەل ھەيران بولدۇم ، ئۇ ئادەتتە مۇنداق قىلمايتتى... ...

___جاڭ فىيدىن ئاڭلىسام (ئۇلار ئادەتتە فىي فىينى مۇشۇنداق ئاتايتتى) يېقىندىن بىرى كەيپىياتىڭ ياخشى ئەمەسكەن،

___ئۇ گېپىنى باشلاپ بولغۇچە يەنە ياشلىرىم ئىرادەمگە خىلاپ ھالدا تۆكۈلۈشكە باشلىدى...،

___مەن ئادەتتە باشلىقىڭ، خىزمەت ۋاقتى بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزدا رەھبەرلىك مۇناسىۋىتى بار، ئەمما

خىزمەتتىن چۈشكەندىن كېيىن بولسا مەن سىنىڭ ئاچاڭ ئورنىدا.. نىملا گەپ بولسا ماڭا دېگىن، ياردەم قىلغۇدەك ئىشلار بولسا قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەم قىلىمەن... سەن تىرىشچان، ياخشى بالا، يەنە چىرايلىق... سىنى جاپادا قويدۇق...

ــــ ياق ، ياق... مەن جاپادا قالمىدىم، كېچىسى ئىشخانىنىڭ ئىشلىرىنى قېپ قېپ قىلىۋاتىدۇ، ئۇزاق بولدى مەن خىزمەت خالاسە جەۋلىنىمۇ ئىشلىمىگىلى، مىنىڭ ئىشىمنىمۇ ئۇ قىلىۋاتىدۇ،،، مەن سىلەرنىڭ ئالدىڭلاردا خىجىل.

ــــ ئۇنداق دىمە، ھازىر دىگەن ئىمتاھان ۋاقتى، سەن دىگەن ئوقۇغۇچى، سىنىڭ ھازىرقى ۋەزىپەڭ ياخشى ئوقۇش... لىكىن گەپ بولسا ماڭا دىگىن، راستىنى دىسەم، سەن مەن ئويلىغاندىنمۇ ياخشى ئىشلىدىڭ، بىرەر قېتىم رۇخسەتمۇ سورىمىدىڭ ... ھەممە ئىشلارنى جايىدا قىلدىڭ... ساڭا قول قويىمەن... مىنى ئاچاڭنىڭ ئورنىدا كۆرەلەمسەن ؟

...ــــئىم... ماڭا ھېچ ئىش يوق... يېقىندىن بىرى چارچاپ قالغان بولسام كېرەك... ماڭا قىلغىنىڭلارنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايمەن...

پىيادە ئۇزاق ماڭدىم... مىنى ياخشى كۆرىدىغان ، كۆڭۈل بۆلىدىغانلار ئۈچۈن بەرداشلىق بىرىشنى كۆڭلۈمگە پۈكتۈم.

مەكتەپكە قايتىپ كىلىپ تەكرار قىلدىم... چۈشتىن كېيىندىن باشلاپ بېشىم يەنە ئاغرىشقا باشلىدى، ئەمما چىدىدىم ، ھەر ھالدا تۈنۈگۈنكىدەك قاتتىق ئەمەس ئىدى ، كەچتە زورلاپ يۈرۈپ تاماق يىدىمـدە ، ئىشخانىغا قايتىپ كەلدىم.

كەچلىكى بولسا ئەنزەر بىلەن توردا ئۇزۇن پاراڭلاشتىم ... گەپنىڭ تىمىسى يەنىلا كۆرۈشكەندىكى ھاياجانلىق مىنۇتلارغا ، تەتىلدىكى كۆڭۈللۈك كۈنلەرگە كىتىپ قالاتتى ، ئەمما ئۇنىڭ بىلەن دىيىشكەن بەزى گەپلەر كۆڭلۈمنى سەل غەش قىلىپ قويدى

ــــئۆزگىرىپ كەتكەندەك تۇيۇلىسەن، بەلكىم چارچاپ كەتكەندۇ دەپ ئويلايمەن ، ئۇچۇرمۇ يوق ھازىر، مىنىڭ ئۇچ ئۇچۇرۇمغا بىرەرنى قايتۇرىسەن ... بەلكىم ئالدىراشتۇ دىدىم... قالغان گەپنى كۆرۈشكەندە

يۈز-تۆرانە دېيىشلى ...لېكىن...

__لېكىن؟نېمە لېكىن ...دەۋەرگىنە !

__ياق ، دېسەم يىغلايسەن.

__يىغلىمايمەن...دېگىنە ! دېمىسەڭ ئۇنىمايمەن!

__ئاشتاق قىلساڭ خەقنى تېپىۋالغاي يە...

__تېپىۋال...ئاڭلىدىم مەنمۇ...

__نېمىنى ئاڭلىدىڭ ؟

__بىر مودا خېنىم باركەنغۇ كەينىڭگە كىرىۋالغان...شۇنى تاپقىڭ كېلىۋاتامدۇ ؟

__ماڭە ساراڭ!

__ئەمىسە ؟

__سەندىن باشقىسى بىكار ماڭا ... سېنى ياخشى كۆرىمەن ئاي... ئۇ مودا خېنىمغىمۇ شۇنداق دېگەن ... ئۆزۈمنى تارتىپلا يۈرۈيمەن ئۇنىڭدىن،،،

__ئەنزەر.

__ھە ؟

__سېنى ياخشى كۆرىمەن... بىلمەيمەن ... سېنىڭدىن ئايرىلىپ قالسام ساراڭ بولۇپ قالامەنمىكىن دەپ قورقىمەن!

__ئەينا، ئەينا ... دېمىدىمىمۇ؟ سەندە چاتاق بار، بۇرۇنلاردا بولغان بولسا... «تاپساڭ تاپمامسەنەي، سېنى كىمىمۇ يارىتىدۇ... قاراپ باقە ئەينەككە... »دەيتتىڭ...ئەستا...

كۆلۈپ كەتتىم...

__ يوق ئەمىسە ... ماڭ بېرىپ تاپ... ئۇچۇرۇۋەتتىم... خوش...

__ ھەي !! توختا ... مانا ئەمدى مەن كۆيگەن ئايغا ئوخشىدىڭ... يىغلاڭغۇلۇق، ئىزىلەڭگۈلۈك ساڭا پەقەت ياراشمايدىكەن.... ھى ھى ھى...

___ساراڭ !

___لېكىن، مۇشۇ كەمگىچە ئۆز ئاغزىڭ بىلەن سېنى ياخشى كۆرىمەن دېگەن گېپىنى دېمىگەنىدىڭ ،،، مېنى بەك خوش قىلىۋەتتىڭ ... يەنە بىر دەپ بەرگىنە ئاي!

___بايا مەن شۇنداق دېدىمما ؟...ئەجەپ ئېسىمدە يوق...

....

ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قېلىشنى ئويلاشتىنمۇ قورقىمەن، ئاغزىمدا دېمىگىنىم بىلەن ئۇنى چىن كۆڭلۈمدىن ياخشى كۆرىمەن، ئۇنىڭغا ئىشىنىمەن ، ئۇنىڭ بىلەن بىر مەكتەپتە ئوقۇيدىغان قىزلار ھەممە ئىشنى دەپ تۇرىدۇ، مەنىۋى مۇھىتى ساپ بولمىغان ئاشۇنداق يەردە ئۇنىڭ ھەممىنى رەت قىلىپ مېنلا ئويلاپ ئۆتمىكى ئاسانمۇ ... باشقا يەرلەردە يوروۋاتقانلارنىڭ ھازىر قانچىلىكى قالدى،،، باشقىلار نېمىنى ئويلايدىكىن تاڭ، سايلا ئۆزى ئوقۇۋاتقان يەردىن تونۇشقىلى مانچە كۈن دېمەي باشقا قىزلارنى تېپىۋالغان... ئەنزەردىن يەخىرلىنىشىم، قەدىرلىشىم كېرەك... خۇدايىم بەختىمىزنى بەرسۇن، كېيىنكى ھاياتىمدا بىر ئۆمۈر ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىشنى نېسىپ قىلسۇن... سېنى ياخشى كۆرىمەن ئەنزەر... ...

ئەتىسى يەنە ئەتىگەندە ئورنۇمدىن تۇردۇم، چۈشكىچە مەكتەپتە ئۆگىنىش قىلدىم، ئەمما چۈشتىن باشلاپ يەقەت چىدىيالماي قالدىم، باشقىلارنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىۋالغىنىم بويىچە ئېيتقاندا خۇمارىم تۇتۇپ كەتكەندى ... كەچكىچە ئاران چىدىدىم ، سائەتنى مىڭ تەستە يەتتە قىلىپ ئۇ ئالۋاستىنىڭ يېنىغا باردىم:

__ نېمىگە مۇنچىۋالا يىغلايسەن؟! قارىغىنە كۆزلىرىڭگە...بۇ ئۇنچە قىلغۇدەك ئىش ئەمەس، باشقىلار قىلاي دەپمۇ قىلالمايۋاتسا!

__ نېمشقا ماڭا ئۇنداق قىلىسەن ؟ يا مېنىڭ پۇلۇم جىق بولمىسا ... ئۆيۈمنىڭ ئەھۋالىنىمۇ بىلىپ تۇرۇپ...

__ بۇنداق گەپلەرنى قىلىپ بېشىمنى ئاغرىتمىغىنا... ۋاقتىمنى زايا قىلىپ... بۈگۈن بۇرۇن يېقىن ئۆتكەننىڭ ... مېنى سىڭلىم دېگەنلىرىڭنىڭ يۈزىنى قىلاي، بۈندىن كېيىن مۇنداق يۈز سوم كۆتۈرۈپ چىقما ! بىر پۈۋلەشكىمۇ يەتمەيدۇ بىر قەغىزىڭ! مۇشۇ بىر تال تاماكا 350سوم... پۇلۇڭ يەتمىسە ئەمدى چەكمە!

ئەسلىمىغۇ سەن چېكىدىغان نەرسە ئەمەستى بۇ ! ھازىرمۇ ئۆلگۈرسەن ! ... ئۈنتۈپ قالما 350سوم...

يۆگۈرگەندەك قىلىپ تورخانىنىڭ تازلىق ئۆيىگە كىردىم، قولۇمدا تاماكا... كۆزلىرىمدىن تۆكۈلىۋاتقان ياش... خۇددى قولىدىكىنىڭ زەھەر ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ ئىچىشكە مەجبۇر بولغان كىشىدەك...

ئىشخانىنىڭ ياتىقىدا ياتىمەن... قولۇمدا تېلفون... كۆزلىرىمدىن توختىماي تۆكۈلىۋاتقان ياش... ئەنىزەرنى گۇمانلاندۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن ئۇنىڭغا توختىماي ئۇچۇر يوللاۋاتىمەن،،، كاللامدا پەقەت بىرلا خىيال «ئەمدى ئاۋ چەكمەيمەن»

ئۆيدىكى ھېساپ تالاغا توغرا كەلمىدى، ئەتىسى كەچكىچە چىدىيالمىدىم...

__ ساڭا بولاۋ بەرسەم قالماشتۇرالمايسەن ؟ يەنىلا مۇشۇنى چەك...

بىر قولۇمدا پۇلنى بىرىپ ، بىر قولۇمدا تاماكىنى ئالدىم ، كىنولاردا ئاۋ تاماكا سېتىشنىڭ مەخپىي بولىدىغىننى، ساتقۇچى ئالغۇچىلارنىڭ قورقۇپ يۈرۈيدىغانلىقىنى كۆرگەنىمەن... ئەمما بۇ يەردە!...

ئۇزاۋ ئويلاندىم... ئىمتاھانغا پەقەت نەچچە كۈنلا قالدى . ئاۋال ئىمتاھاننى ياخشى بىرىۋالاي...

شۇنداۋ قىلىپ ئىرادەمگە خىلاپ ھالدا ئىمتاھاننى تۈگەتتىم، ئەگەر ئۇ ئالۋاستىنىڭ «ياردىمى» بولمىغان بولسا ئىمتاھاننىمۇ بىرەلمىگەن بولاتتىم... ئىمتاھانغۇ تۈگىدى... ھەر ھالدا بىرەر يەندىن قېلىپ قالارمەن دەپ چىقمىدىم ... ئەمدىكى مەسلە ئۆيگە قايتىش... ئەمما...

__ ئاپا بىر ئىشنى ئويلىغان ئەمما نىمە دىيىشىمنى بىلمىدىم...

__ دەۋىرىڭ بالام ، ھازىر مەن ئۆزۈم يالغۇز... ئۆكىڭىزمۇ، دادىڭىزمۇ يوۋ... دەۋىرىڭ.

__ ئەتىلدە قايتمايمىكىن دەيمەن ئاپا!

__ نىمىشقا بالام... نىمىشقا تۇرۇپلا...

__ ئۇ يەردىكى خىزمىتىم ياخشى، خىزمىتىمدىن ئايرىلىپ قالغۇم يوۋ، بۇ يىل ئۆكامىمۇ ئىمتاھان بىرىدۇ ... سىلەرنى قىيناپ قويغۇم يوۋ... ئۇنىڭ ئۈستىگە ھاۋا سوغۇۋ، پويىزدىمۇ نەچچە كۈن ئولتۇرىدىغان گەپ... يەنە ئۇقۇش پۈتتۈرۈشكە ئاز قالدى،،، بۇنداۋ كىلىپ -كىتىپ يۈرۈپ ۋاقتتىن ئۇتتۇرۇپ قويغۇم يوۋ !

ئۆيدىكىلەرنى يەنە قايىل قىلدىم ، ئاپامنىڭ كۆڭلى يېرىم بولىۋاتقىنىنى سىزىپ تۇردۇم، مېنىڭمۇ شۇ ئىدى ، ئەمما چۈقۇم تەتىلدىن پايدىلىنىپ تاشلايمەن دىگەن ئىرادەم بار ئىدى ، ئەگەر بۇ ئىشلارنى ئۆيدىكىلەر بىلىپ قالسا مىنىڭ ياشىغىنىمدىن ياشىمىغىنىم ياخشى ئىدى...

ئەنزەرگىمۇ ئۆيدىكىلەرگە دىگەننى دىدىم ، ئۇ ئۇزاق جىمىپ كەتتى:

— كىتەدىغانغا بىر كۈن قالغاندا تۇرۇپلا چىقىرىلغان قارار... مەن نىمىنى ئويلاۋاتىمەن بىلەمسەن ؟

— نىمە ئويلىدىڭ؟

— بولدىلا... ئەگەر قوشۇلمىسامچۇ؟

— مەندە ئامال يوق ، ئۆيىمىزنىڭ ئەھۋالى ساڭا ئايان ، ئاپامنىڭ سالامەتلىكى ياخشى ئەمەس... ئۇكام بۇ يىل ئىمتاھان بىرىدۇ ... مىنىمۇ چۈشەن.

—ماقۇل ، لىكىن مەن يېنىڭغا بېرىپ ئىشلەۋاتقان يېرىڭنى كۆرۈپ باقاي.

— نىمە قىلارسەن سوغۇقتا، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆيدىكىلەرنى ئالدىساڭ بولىدۇ ، بولمىسا نىمە دەپ كىلەلەيسەن بۇ يەرگە! بولدى قىلە... مەن تەتىلنىڭ ئاخىرىدا بولسىمۇ بېرىشنىڭ ئامالىنى قىلىمەن...

— خىيىڭ... تەتىلنىڭ بېشىدا كەلمىگەن ئادەم ئاخىرىدا كىلەمسەن؟... بەك ئۆزگىرىپ كەتتىڭ...

— ماقۇل، نىمە دەپ ئويلىساڭ ئويلا، ئاشۇنداق ماڭا ئىشەنمە... ئىشەنچ يوق يەردە يۈرۈپ نىمە قىلىمىز... ئىشەنمىسەڭ...

— نىمە ؟ ئىشەنمىسەم نىمە بولماقچى...

— ھىچنىمە!

— دىگىنە..

—مەجبۇرلىما!

—سەن مىنى مەجبۇرلىما!

— شۇنداقمۇ؟ ئۇنداق بولسا دىمەمسەن مىنىڭ دىيىشىمنى ساقلاپ تۇرماي!

ئۇنىڭ گەپ قىلىشىنى كۈتمەيلا تېلفۇننى قويىۋەتتىم، راستىنى دىسەم ئۇنىڭ ئاغزىدىن ئاشۇ بىر ئېغىز

گەپىنىڭ چىقىپ كېتىشىدىن قورقتۇم... ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قېلىشنى ئەسلا خالىمايمەن... ئەمما مۇشۇ يېقىندىن بىرى ئۇنىڭغا قوپال تەگكەن، خاتالىق ئۆزۈمدە تۇرۇپ گەپ ياندۇرغان... ھەتتا خۇمارىم تۇتۇپ قالغاندا بىكاردىن بىكار ئۇنى تىللاپ كەتكەنلىرىم... بەزىدە بىكارلا ئۇزاقتىن ئۇزاق يىغلاپ كېتىشلىرىم... ئۇزاق بولدى ئۇنىڭغا ئەستايىدىل ئولتۇرۇپ ئۇچۇر يازمىغىلى، تېلفون قىلىسمۇ بىر ئىشلارنى باھانە قىلىپ قويۇۋېتىپ قالدىم ، ئالدىدا يەنە يىغلاپ سېلىشتىن ياكى چاندۇرۇپ قويۇشتىن قورقاتتىم... ئاجىزمەن... ئۇنىڭغا ھەممە ئىشلارنى ئېيتىپ بېرىشكە قۇربىم يەتمەيدۇ، ئەسلىدە باشتىلا ،ئاشۇ نەس باسقان كۈنلا ھەممە ئىشنى ئۇنىڭغا ئېيتسام بوپتىكەن... ئەمما ئەمدى كېچىكتىم... كەچۈرگىن ئەنزەر، كەچۈرۈڭلار ئاپا-دادا سىلەرگە يۈز كېلەلمەيمەن...

ئەنزەر ئاشۇ يوقاپ كەتكەنچە ئىككى كۈن يوقاپ كەتتى، يەنە بىر كۈندىن كېيىن يۇرتقا قايتىدۇ، ئۇنىڭغا تېلفون قىلغۇم، ئاۋازلىرىنى ئاڭلىغۇم كەلدى... ئەمما مەنمۇ ئۆزۈمنىڭ دەردى بىلەن... قانداق قىلسام مۇشۇ نجىس يولدىن قۇتۇلارمەن... شۇنچە ۋاقىت جاپا تارتىپ ئىشلەپ يىغىپ قويغان پۇللىرىم تۈگەيلا دېدى... بەلكىم يەنە بىر قېتىم تاماكا ئالسامال تۈگەيدۇ... قانداق قىلسام تاماكا تاشلارمەن... دىگەندەك خىياللارنىڭ كۆپلىكىدىن قويغان -تۇتقىنىمنى بىلمەيلا قېلىۋاتىسام...

بىلەتنى لازىم بىرسىگە سېتىۋەتتىم... ئۇنىڭغا بىلەتنى ئۇزاتقاندا بىلەت ئەمەس بەلكى يۈرەكۈمنى سۇغۇرۇپ بېرىۋاتقاندەك يۈرەكلىرىم سىرقىراپ كەتتى...

دىگەندەك ئۈچىنچى كۈنى ئەنزەر ئۆزى تېلفون قىلدى:

__ ياخشى تۇرىۋاتامسەن...

__... ... ...

__ يەنە يىغلايسەنغۇ... مەن تېخى سىنى... ... گەپ قىلغىنە ئاي... راستىنلا كەلمەمسەن ؟ مەندىن بىرەر نەرسىنى يوشۇرۇۋاتامسەن نىمە؟

__ياق!

__ بىلمەن... چۈشۈم بىر ئىش بار، ئاتا-ئاناڭغا دېيىشكە قىينالساڭ ، ماڭا دىگىن... ئىقتىسادتىن

قىينالدىڭمۇ يا ؟ ئاغرىپمۇ قالمىغانسەن...

___... ...

گەپ قىلالماي يىغلاپ كەتتىم... تېخى تونۇگۇن ئۇنىڭ بىلەن بىر مەكتەپتە ئوقۇيدىغان دوستۇم ماڭا تېلفون قىلىپ ئۇنى ھاراق ئىچىپتۇ دەپ دوكلات قىلغانىدى، بىلمەن، ئۇ ئەزەلدىن ئۇنداق نەرسىلەرگە يېقىن كەلمەيدىغان... ئۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئۆزۈمدىن نەپرەتلەندىم... ئەمما تۇتقان خۇمار ۋە كاللامدىكى شۇنچە جىق خىياللار مىنى شەخسىيەتچىلىك قوينىغا ئىتتىرىپ تاشلىدى. مانا ئۇ يەنىلا ھېچ قانداق ئىش بولمىغاندەك ماڭا كۈيۈنمەكتە...

__ گەپ قىلغىنە ئاي... خوش بولاي..

__ھېچنىمە بولمىدىم... شۇ كەتمەيدىغىنىنى ئويلاپ كۆڭلۈم يېرىم...

__كەتمەيسەن ئەمەس ، كېتىشنى خالىمايۋاتىسەن ، ئەمىسە يېنىپ كەل ، سىنى ئۆزۈمچە ساقلاپ تۇراي.

__ياق ، بولدى...

__نىمە ئويلاۋاتقانسەن؟

__ھېلى تېلفون قىلاي ، ئاپتوبۇس كەلدى.

ئۇنىڭ خوش دىيىشىنى كۈتمەي تېلفوننى قويىۋەتتىم، مۇشۇ كۈنلەردە نىمە بولۇۋاتقاندىمەن... مەن ئويلىغاندىمۇ مۇرەككەپلىشىپ كەتتىمغۇ ئۆزۈم... مەن زادى نىمە بولدۇم؟؟؟

بانكىدىن پۇل ئېلىۋېتىپ چوچۇپ كەتتىم ، يېرىم يىل ئىشلەپ ، ئۆزۈمنىڭ تۇرمۇش پۇلىدىن ئاشۇرۇپ ، يىغىپ -تېشەپ يىغاقان ئىككى مىڭ سومنىڭ ھېچنىمىسى يوق... قاتتىق چۆچۈدۈم...

تولا خىيال قىلىپ بېشىممۇ ئاغرىپ كەتتى... ئەنزەرگە تېلفون قىلماقچى بولدۇم ، ئەتە ئەتىگەن يولغا چىقىدۇ ئەمەسمۇ ، ئۇنىڭ بىلەن ياخشىراق پاراڭلىشىشنى، ئۇنى خاتىرجەم قىلىشنى ئويلىدىم.

__ ۋەي!

قارشى تەرەپتىن بىر قىزنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ دەرھال تېلفوننى قويىۋەتتىم ... قايتا قاردىم، خاتاسى يوق...

راسلا ئەنزەرنىڭ نومۇرى ، ئەنزەرنىڭ ئىسمى... قايتا ئۇردۇم:

__ كىمۇ سىز ؟

__ مەن ئەنزەرنىڭ دوستى... كەچۈرۈڭ... سىز ئايگۈلمۇ؟

__قىزنىڭ سىلىق مۇئامىلىسىدىن سەل يۇمشاپ قالدىم.

__ھەئە ، ئەنزەرنىڭ تېلفونى سىزدە نىمىش قىلىدۇ.

__خاتا چۈشەنمەڭ، ئۇنىڭ قولىدا بىر ئارتۇق بېلەت بار ئىكەن، ماڭا شۇنى بەرمەكچىتى... بۈگۈن تېلفون قىلىپ ئالالمىدىم ... بايا تېلفون قىلسام سەل كېيىن بوپ كاپتۇ... شۇڭا ئەنسىرەپ ئۇنىڭ يېنىغا كىلىشمەكچىتى... ئۆزى يالغۇز...

__خاپا بولماي تېلفوننى ئۇنىڭغا بىرىڭە!

__ئۇ ھازىر ھېچنىمىنى تۇيمايدۇ... كەچۈرۈڭ... ئۇ ئەتە تېلفون قىلسۇن سىزگە ، مەن ئېيتىپ قوياي...

__سىزنى ئاۋارە قىلدىغان بولدۇم ، ئۇنى ساق-سالامەت ياتاققا ئەكىرىپ قويسىڭىز بوپتىكەن.

__ماقۇل... خاتىرجەم بولۇڭ... ئۇنىڭغا ھېچ ئىش بولمايدۇ ، ماقۇل ئەمىسە...

تېلفوننى قويۇۋەتتىم... ئاھ خۇدا، قانتىم بولسىچۇ كاشكى، ئۇنىڭ، ياق ئۇلارنىڭ يېنىغا ئۇچۇپلا بارسام ... ئۇنى ئۆز قولۇم بىلەن يۆلىسەم ، تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ كۆز ياشلىرىم بىلەن ئەپۇ سورىسام... ... پەقەت خاتىرجەم بولالمىدىم ، كۆزلىرىمگە ئۇيقۇ كەلمىدى شىنجاڭدا سائەت ئون بولاي دىگەندى ، ئەنزەرنىڭ ياتىقىغا تېلفون قىلدىم.

__ ياخشىمۇسىز ، ئەنزەر بارمۇ؟

__ ياق ، تېخى كىرمىدى.

__سىز...؟

__ ھە ، ئايگۈلمۇ سىز ، مەن ۋەلى...

__ ۋەلى ، قاراڭ، سىزنى ئاۋارە قىلدىغان بولدۇم، ئەنزەر مەس بولۇپ قاپتۇ، ئۇنى بىر قىز ساۋاقدىشىڭلار ئېلىپ كىرەلمەي جاپادا قاپتۇ... چىقىپ ياردەملەشكەن بولسىڭىز... ... ھە... شۇنداق... نەدىلىكىنى

بىلمەيمەن ، لېكىن سىز ئۇنىڭغا تېلفون قىلسىڭىز بولىدۇ... كەچۈرۈڭ ئاۋارە قىلىدىغان بولدۇم ، ماقۇل رەھمەت...

نەچچە مىنۇت ئۆتمەي ۋەلى ئۆزى ماڭا تېلفون قىپتۇ.

__تېلفۇنى ئاقاقۇ ئۇ ئاداشىنىڭ ، قايسى قىزكىنە ئۇ؟ سىز تونۇمسىز؟ ياق...لېكىن...ئۇ قىز... ئەنزەر بىلىشنى ماڭا بەرمەكچىتى دىگەندەك قىلغان...

__ھە... بىلدىم... لېكىن ئۇ قىزنىڭ تېلفۇنىغۇ ئاقاقكەن... مەن مەكتەپ ئالدىغا چىقىپ باقاي، ھېلى ئالاقىلىشايلى... ئەنسىرەپ كەتمەڭ، ھېچ ئىش بولمايدۇ...

يۇت قولۇمدا ماغدۇر قالمىدى، ئۇلار تېخى بىر قىزنىڭ گېپى چىقىپ بولغۇچە ئۇ قىزنىڭ كىملىكىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ بولىدىغان گەپكەن... دىمەك ئىش ئۇنداق ئاددى بولمىسا كېرەك... ئەنزەر... جېنىم ئەنزەر... سەن بولساڭمۇ مىنى چۈشەن، سەن بولساڭمۇ مىنى تاشلىۋەتمە... مەن ھازىر ساڭا ھەقىقەتەن مۇھتاج...

توختىماي تېلفون قىلىۋاتىمەن... ئۇچۇر يىزىۋاتىمەن... يۇت-قوللىرىمدا جانمۇ يوق... خۇددى ھېلىلا ئۇ تېلفون قىلىپ قالىدىغاندەك...

ۋەلىمۇ خېلى ساقلاپ كىرىپ كەتكەنلىكىنى، ئەگەر ئۇ ياتاققا قايتىپ كەلسىلا تېلفون قىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

سائەت بىر.. ئىككى... ئۈچ... تېزىمنى قۇچاقلاپ ئولتۇرغان مەن... تىترەۋاتقان قوللىرىمدا تېلفون... توختىماي يىزىلىۋاتقان ئۇچۇرلار... تۆكۈلىۋاتقان كۆز ياشلار... قانداق ئۇخلاپ قالدىم بىلمەيمەن... كارىۋىتىمدا تۈگۈلۈپلا يېتىپ قاپتىمەن... ئۈستۈمدىكى يوتقاننى قېي قېي يېپىپ قويىدى ھە قاچان... ئەمدىلا تاڭ ئاتقانىكەن... ئاۋال نامىزىمنى ئوقۇدۇم... ئاندىن ئىشخانىنى تازلىدىم... ۋاقىتنى تىزراق ئۆتكۈزۈۋىشنىلا ئويلايتتىم... ئاخىر تاقەت قىلالماي يەنە تېلفون قىلدىم... ئەمما يەنىلا ئىتىك... ئەتتىگەندىلا ياتاقىغا تېلفون قىلىشتىن خىجىل بولدۇم... شىنجاڭدا سائەت يەتتە يېرىملار ئەتراپىدا ياتاققا تېلفون قىلدىم ... تېخىچە قايتىپ كەلمەپتۇ، ئەمما ۋەلى ئۇنى چۈقۇم قايتىپ كىرىدۇ ، يوك -تاقلىرى ، ھەممە نەرسىسى ياتاقتا، كەلسىلا سىزگە تېلفون قىلسۇن ،ئېيتىپ قويايلى دەيدۇ...

دىمەك بىر كېچە..............................

خىياللىرىمنىڭ ئاخىرىنى چۈشۈرگۈدەك جۈرئەت مەندە يوق!

ئۇ كۈنى بىر كۈن ئۇتتۇپ كەتتى... ئۇ كۈنى ئۆزۈم خالاپ تاماكا چەكتىم... تۇنجى قېتىم تاماكىدىن نەپرەتلەنمەي تۇرۇپ تاماكا چەكتىم... تۇنجى قېتىم ئۆزۈمدىن نەپرەتلەنمەي تۇرۇپ تاماكا چەكتىم... ...

ئەتىسى ئەتىگىنى ... بۇ كەچىگىچە ئۇ چۇقۇم ئۆيىگە بېرىپ بولدى... قانداق قىلىشىم كېرەك ،،، تېلفۇن قىلامدىمۇ ؟ ! ئۇ چوقۇم يازغان ئۇچۇرلىرىمنى كۆردى... ئەگەر كۆڭلىدە مەن بولسام ئۇ چوقۇم ئۆزى تېلفۇن قىلىدۇ،،، ھەرخىل خىيال بىلەن يەنە بىر كۈننى ئۆتكۈزدۈم... يىغقان پۇللىرىملا ئەمەس... يېنىمدىكى پۇلمۇ، تېخى ئالغىلى نەچچە كۈن بولغان مائاشىممۇ يوق... قانداق قىلىشىم كېرەك... بۈگۈننى قانداق ئۆتكۈزىمەن... يېنىمدا پۇل يوق ئۇ ئالۋاستىنىڭ يېنىغا چۈشتۈم...

___ بوپتۇ... تۈتە... لېكىن كېيىنكى قېتىم بۈگۈنكىنىڭ پۇلىنى قوشۇپ ئەپچىق!

كېيىنكى قېتىم ؟! بۇ قېتىم ئۆزۈمگە «ئەمدى كېيىنكى قېتىم بولمايدۇ ، بۇ ئەڭ ئاخىرقى قېتىمقىسى ...ئەمدى ئاق چەكمەيمەن،» دەپ رەددىيە بىرىشكە رايىم بارمىدى...

ئېرۋام شۇ قەدەر قالايمىقان... كومپيوتېر ئۆچۈق... مۇنبەرنىمۇ ئېچىپ قويدۇم... بىرەر نەرسە ئوقۇپ دىققىتىمنى چاچماقچى، خىيالىمدىن ئەنزەرنى، پۇلنى، تاماكىنى بىردەم... مىنۇت ... بولسىمۇ يوق قىلىشقا ئۇرۇنۇپ باقىمەن... ئەمما ھەممىسى بىكارغا كىتىدۇ،،، تۇيۇقسىز تېلفۇنۇم سايراپ كەتتى... چوقۇم ئەنزەر...ھەققەتەن شۇكەن...

___قانداق ئەھۋالىڭ؟

___.......

___يەنە نىمگە يىغلايسەن؟! مىنى سارالڭ بولسۇن دەمسەن ؟ ! يىغلىما!

___.... ...

___ئۇ كۈنى كېچىسى مىنى ماھىرە تورخانىغا ئەكىرىپتۇ... مەن ماڭغىلى ئۇنىمىغاچقا شۇنداق قىپتۇ... ئەتىگىنى ئويغانسام تورخانىدا...

___ياتىقىڭغا كىرمەمسىغا؟

___كىردىم... لېكىن پويىزغا ئالدىراپ ... ... ئۇنىڭ ئۇستىگە تېلفونۇمنىڭ توكى يوق...

___بولدى قىلە ؟! سەن ماڭغىلى ئۇنىمساڭ ياتىقىڭغا تېلفون قىلسا بولىدىغۇ... ئۇ ياسكىنا نىمىشقا...

___كىمگىنى تېللاۋاتىسەن؟ ئۇنى تېللاشقا سەندە ھېچقانداق ئاساس يوق! ئۇ سەن ئويلىغاندەك قىز ئەمەس!

___ئەمسە نىمە دەيمەن... سىنى ياتىقىڭغا ئەكىرىپ قويماي، پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ... ... كىم بىلىدۇ..

___ساڭا بىكار تېلفون قىپتىمەن.

___... ...

___ئۇ ياخشى قىز، ساڭا دىگەنلىرىمۇ راس گەپلەر... ئىككىمىز توغۇرلۇق ئوبدانراق ئويلىشىپ باق، مەنمۇ ئويلىشىپ باقاي...

تاراقىدە قويۇلغان تېلفون... يۈرۈكۈم خۇددى پىچاق بىلەن تىلغاندەك ئېچىشىپ كەتتى،، بايا ئۇنىڭ ئۆيىدىكەرنىڭ ئەھۋالىنى سوراشنىمۇ ئۇنتۇپتىمەن ئەمەسمۇ ؟... يەنە ئويلاندىم ... ئۇزاق ئويلاندىم... بۇنداق كىتۈەرسەم قەتئىي بولمايتتى... ئەنزەردىنمۇ ئەمەس... ھەممە نىمىدىن... بارلىقىمدىن ئايرىلىپ قالاتتىم... ئەنزەرنىڭ ئېلىكتىرونلۇق خەت ساندۇقىغا خەت قالدۇرۇشقا باشلىدىم:

«كەچۈرگىن ئەنزەر... بىقىندىن بىرى سىنى ئۇمىدسىزلەندۈرۈپ قويدۇم... ئەمما ساڭا، مۇھەببىتىمىزگە يۈز كىلەلمىگۈدەك ھېچ ئىش قىلغىنىم يوق. ماڭا ئىشەن... بىقىندىن بىرى ئۇزۇممۇ بىلمەيمەن، ئىتتىك چىچىلىدىغان ، ھارغىنلىق ھىس قىلىدىغان ھەم تولا ئۇيقۇم كىلىدىغان بولۇپ قالدى...

باياتىن ئۇ قىزنى تېللىسام خاپا بولدۇڭ، مىنىڭ ئورنۇمدا تۇرۇپ ئويلاپ باقىنە ؟! ئىككى كۈننى قانداق ئۆتكۈزدۇم بىلەمسەن ؟! ئۇ قىز مىنىڭ بىلىستىنى ئاپتۇ... دىمەك ئىككىڭلار بىرگە ماڭدىڭلار... ئالدىنقى كۈنى بولسا ئۇ قىز بىر كېچە سەن بىلەن بىللە... مەن ھېچنىمە ئويلىيالماي تۇرالايمەنمۇ؟ سىنى تورخانىغا ئەپكىرىپ قويغىنى ئۈچۈن رەھمەت ئېيتايمۇ ؟ ! ئۇ قىز ئەتە ماڭىمەن دىگەن كۈنگىچە بىلەت ئالماي نىمە ئىش قىپتىكەن ؟! ئۇ قىزنىڭ يۈرىكىغا پويىزدىن ماشىنا قولايلىق تۇرسا ؟! ئۇنىڭ قولۇڭدىكى بىلەتنى

ئالغىنىغا، مېنىڭ ئورنۇمدا ئولتۇرۇپ ماڭغىنىغا ، مېنىڭ رولىمنى ئۆتىگىنىگە رەھمەت ئېيتايمۇ ئەمىسە ؟!

بەلكىم دىگەنلىرىڭ راستۇ... لېكىن ماڭا ئېغىر كەلدى... مەن تىرىشىمەن ئەنزەر، خۇددى ئۈچ كۈندەك ئۆتكەن ئۈچ يىلىمىز ئۈچۈن... ھەممىنىڭ مەسلىگى كىلدىغان مۇھەببىتىمىز ئۈچۈن... بىرىشكەن ۋەدىلىرىمىز ۋە كىيىنكى كۈنلىرىمىز ئۈچۈن تىرىشىمەن...

مەن بۇ قېتىمقى ئىشلارنى تەگمەي... ئەمما يەنە يۈز بىرىپ قالمىسۇن... مەن كۆتۈرەلمەيمەن... بىر كۈنلەردە ئەتراپىمدىكى ھەممە كىشىدىن رايىم قېيتقاندەك سەندىنمۇ رايىم قايتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيمەن... ئۇ ۋاقىتتا ماڭا ياشاشنىڭ مەنىسى بولماي قالىدۇ... بۇندىن كىيىنكى ھاياتلىق يولىنى سەن بىلەن بىرگە باسقۇم... سېنىڭ خىزمىتىڭنى قىلغۇم بار ئەنزەر... سېنى ياخشى كۆرىمەن... سېنى ياخشى كۆرىمەن...»

خەتنى يىزىپ بولۇپ ئۇقۇسام تولىمۇ ساختىدەك ، ئەنزەر بىرلا ئۇقۇپ خاپا بولۇپ قالىدىغاندەك بىلىنىپ كەتتى...راستىنى دىسەم كۆڭلۈمدە ئويلىغىنىم باشقا، خەتتە يازغىنىم باشقا ئىدى... ئۇنىڭغا دىسەم قانداق بولار؟ ئۇ قىز دوستىنىڭ بىر زەھەر چەككۈچى ئىكەنلىكىنى قوبۇل قىلالارمۇ ؟ دىگەنلىرىمگە ئىشىنەرمۇ ؟!

يەنە بىر كۈن ئۆتتى،، يەنە خۇمارنىڭ كاساپىتى... ئەمما يېنىمدا پۇل يوق... سائەت يەتتە بولاي دىدى. قاراڭغىمۇ چۈشتى... ئۇ ئالۋاستىنىڭ يېنىغا چىقسام يەنە بىرەرمۇ؟ بىرەر كۈن چىدىيالارمەنمۇ؟ فېي فېي بىلىپ قالمىسىلا چوقۇم چىدايتتىم... دەل ئاشۇنداق كەلسە-كەلمەس خىياللارنى قىلىپ ئولتۇرسام تېلفۇن كەلدى ، قارىسام مۇشۇ شەھەر ، سەل ھەيران بولۇپ تېلفۇننى ئالدىم.

___ بۈگۈن تاماكا ئالامسەن؟

___ھە ؟

___مەن ئاسىيە.

___ھە ... بىلمەيمەن.

___پۇلنىڭ ئامالىنى قىلالمىغان ئوخشىمامسەن ؟

___ھە...

__مەن تېپىشىپ بېرەيما ؟

__ھە ؟،

ـــدەماللىققا ئۇنىڭ دېمەكچى بولغىنىنى چۈشەنمىدىم . ئازراق تۇرۇۋالغاندىن كېيىن بولسا غەزەپتىن تىترەپ كەتتىم.

__ئالۋاستى پاسكىنا ! مەن سەن ئەمەس...ئەمدى سېنى كۆرەر كۆزۈم يوق !

تېلفۇننى قويۇۋەتتىم... يىغلاۋاتىمەن... تېگى يوق پۇشايمان، تۈگىمەس ئازاپ بىلەن... ئاشۇ كۈنى ... نېمىشقىمۇ ئاشۇ ئالۋاستىنى ئۇچرىتىپ قالغاندىمەن ؟! نېمىشقىمۇ ئىچىم ئاغرىپ ئاشخانىغا ئەكىرگەندىمەن... نېمىشقىمۇ ...؟! ھېچ بولمىسا ئەزەلدىن كەچلىك تاماق يېمەيدىغان ئادەم ئاچكۆزلۈك قىلىپ ئۇ ئالۋاستىنىڭ زەھەرلىك تامىقىنى يېگەندىمەن... نېمىشقىمۇ؟؟؟ نېمىشقىمۇ؟؟؟... ...

«ئاپا...قايتىپ كېتىمەن...قايتىپ كېتىمەن...ئاپا...جېنىم بەك قىينالدى،،، چۈشلىرىڭ يەنە بۇزۇلۇۋاتامدۇ ئاپا... كۆڭلۈڭ تويۇۋاتامدۇ ئاپا... دادامنى ، سېنى بەك سېغىندىم... مېنى قۇتقۇزۇڭلار ئاپا... پەقەت بىر قېتىم مېنى كەچۈرۈۋېتىڭلار... ئەگەر بىرلا قېتىم كەچۈرۈۋەتسەڭلار مەن پۇتۇڭلاردا ئۆملەپ يۈرۈپ خىزمىتىڭلارنى قىلىمەن ئاپا... سىلەرنى يەنە كۆرەلەرمەنمۇ ؟... قۇچاقلىرىڭدا يېتىپ ئەركىلىيەلەرمەنمۇ ؟! ئوخشىمىغان تامىقىمنى ئوخشاپتۇ دېگۈزۈش ئۈچۈن قەغىشلىك قىلالارمەنمۇ ... ئاپا... بەك قىينىلىپ كېتىپ بارىمەن...ئاپا...»

يىغلاپ...ئۆز-ئۆزۈمگە نالە قىلىپ دېگەندەك... ئۇ كۈننى بەك تەستە ئۆتكۈزدۈم ، خۇمارنىڭ كۈندىن-كۈنگە كۈچىيىۋاتقىنىنى ... خۇمار تۇتقاندىكى ئاغرىقنىڭمۇ كۈندىن-كۈنگە ئېغىرلىشىۋاتقانلىقىنى ئېنىق ھېس قىلىۋاتاتتىم...ئەمما... ...

ئەتىسى ئەتىگەندىلا ئەنزەرنىڭ قايتۇرغان ئۇچۇرىنى كۆردۈم.

«ئاي ! ساڭا نېمە دېسەم بولا...راستىنى دېسەم مۇشۇ بىر ئاي ئىچىدىلا شۇنچىلىك ئۆزگىرىپ كەتتىڭ... خۇددى مەندىن بىر ئىشنى يوشۇرىۋاتىسەن... مەنمۇ سەندىن تولا سوراپ ھاردىم... قايتىپ كەلگەن بولساڭ بەلكىم ھەممە ئىش ياخشى بولۇپ كېتەر ئىدى... نېرۋام بەك قەلەيمىقان،،، ساڭا نېمىلەرنى

يېزىۋاتىمەنكىن... ھازىر سەندىن ئەنسىرىشىمنىڭ خاراكتېرىمۇ ئۆزگەردى... گېپىمنى چۈشەندىڭمۇ ؟! مەن سېنىڭ چۈشەندۈرۈشىڭگە مۇھتاج... سەن باشقىلاردىن قالايمىقان گۇمان قىلما... ئۇ ھەقىقەتەن ياخشى قىز... يەنە كېلىپ مەن سېنى ياخشى كۆرىمەن... دەن تېرىشماقچى بولغان بولساڭ مەنمۇ تىرىشىپ باقاي... ئۈچ يىللىق مۇھاببىتىمىزنىڭ يۈز خاتىرىسى ۋە ساڭا بولغان پاك كۆڭلۈم ئۈچۈن...»

خەتنى ئوقۇپ ھەم كۆڭلۈم يېرىم بولدى ھەم خوشال بولدۇم... دەپتەر قەلەمنى قولۇمغا ئالدىم-دە ، تاماكا تاشلاشنىڭ پىلانىنى تۈزۈشكە باشلىدىم... سائەت نەچچىدىن نەچچىگىچە نىمە ئىش قىلىش توغرۇلۇق مىنۇتىنمۇ ھېسابلاپ تۇرۇپ پىلان تۈزدۈم. خۇمارىم ئەڭ تۇتىدىغان ۋاقىتنى ئۆينىڭ تۈك، سۆلىرىنى تەكشۈرۈشكە ئاجراتقان بولدۇم، بۇنداق بولغاندا باشقىلارنىڭ كۆزىدىن يىراقراق تۇرغان بولاتتىم...

ئەمما پىلانىمنىڭ تۈنجى كۈنىلا ئىشتىن چاتاق چىقتى... تاس قالدىم ئىشخانىدىكىلەر تەرىپىدىن سىزىلىپ قالغىلى... ئاخىر ئامال قىلالماي باشقىلاردىن پۇل سورىدىم:

___ فېي فېي، ماڭا پۇل بېرىپ تۇرالامسەن؟... بىر دوستۇمغا لازىم بولۇپ قاپتىكەن... مەن مائاشىمنى ئېلىپلا ئازراق ئېلىپ قېلىپ ئاشقىنىنى ئۆيگە سېلىۋېتىپتىكەنمەن... شۇڭا...

___ئۇ دوستۇڭ ئىشەنچىلىكمۇ ؟

___ھەئە . بەك ئىشەنچىلىك... ئەگەر ئۇ قايتۇرالمىسا كېلەر ئايدا مائاشىمنى ئېلىپلا ساڭا بېرىمەن.

___قانچىلىك ئالىسەن... مەنمۇ سېنى باشقىلارغا ئالدىنىپ قالمىسۇن دىدىم شۇ.

___مىڭ.

___ئاز پۇل ئەمەسكەنغۇ ؟

___ئېھ . بېرىپ تۇرالامسەن ؟

___بېرىشىنغۇ بېرىمەن... لېكىن...

___ئەنسىرىمە ، ئۇ دوستۇم بەك ئىشەنچىلىك...

___ماقۇل ، ئەتە ئېلىپ بېرەيمۇ ؟

__ھازىر ئىلىپ بەرگىنە، ئەتە ئىشتىن چۈشۈپلا ئۇخلىۋالغىن، مەنمۇ ئەتە ئەتىگەندىلا بېرىپ سېلىۋېتىپ كېلەي.

__ماقۇل ئەمىسە.

...

شۇنداق قىلىپ ئۇ كۈنى قىپ قىپىدىن قەرىز ئېلىپ بىر كۈننى ئۆتكۈزدۈم . ئەمما ئالدىنقى قېتىملىق پۇل ۋە بۈگۈنكى پۇلنى قوشقاندا قولۇمدا ئاشقىنى كېيىنكى قېتىملىققا يەتمەيتتى، بىلىپ تۇراتتىم، مۇشۇنداق كېتىۋەرسەم ئۆز-ئۆزۈمنى تۈگەشتۈرىۋالاتتىم... لېكىن... ...

يەنە ئىككى كۈن ئۆتتى... يەنە شۇ كومپيۇتېر ئالدىدا ئولتۇرىمەن... تېخى بايىلا باشلىقىمدىن بىر مۇنچە گەپ ئاڭلىدىم، ئىككى ھەپتىلىك خىزمەت خۇلاسىسىدە مېنىڭ ئۆتكۈزگەن خاتالىقىم ئەڭ كۆپ ئىدى، ھەتتا باشقىلارنىڭ ئۈچ مىڭ يۈەن پۇلنى كارتىغا خاتا قاچىلاپ قويغانلىقى سەۋەبىدىن شىركەت بىلەن خېرىدارلار ئوتتۇرىسىدا خېلى سۈركىلىشلەر بولدى ... قايسى بىر ئۆيدە شەنبە-يەكشەنبە تۈك يوق بولدى... بۇنداق ئىشلار بارغانسىرى كۆپىيىۋاتاتتى... باشلىقىمۇ كۆڭلۈمنى ئايىدى بولغاي، ھەر بىر خاتالىقىمنى بىردىن ئوتتۇرىغا قويدى ۋە ئاخىرىدا:

__گۈلى، ئەسلىدە سىنى ئۆگىشىلىپ كېتەرمىكىن دىگەنىدۇق، لېكىن ئەكسىچە خاتالىقىڭ بارغانسىرى ئېشىپ كېتىۋاتىدۇ ... بۇنداق كېتىۋەرسە شىركەتكىمۇ، ئۆزۈڭگىمۇ ياخشى بولمايدۇ ... سەن بۇ يەردە ئىشلەۋاتقىلى خېلى بولدى، ساڭا بېسىم قىلمىدۇق دىسەكمۇ بولىدۇ، سەن باشقىلار قىلغان ئىشنىڭ يېرىمىنى قىلسەڭ، شۇنداق تۇرۇپ بۇنداق خاتالىق ئۆتكۈزسەڭ، ئۆزۈڭ ئويلاپ باققىن، كېيىن رەسمىي خىزمەتكە چىققاندا قانداق قىلىسەن؟ بۈگۈندىن باشلاپ ساڭىمۇ باشقىلارغا ئوخشاش تەلەپ قويۇلىدۇ ،

__دەپ قوشۇپ قويدى، ئادەتتە ماڭا ئىشقا كېلىش، كېتىش ۋاقتىمدا ئىتىبار قىلىناتتى، كېچىلىك ئىسمىندا ئۇخلاشقا رۇخسەت قىلىناتتى، باشقىلار ئىشلىگەن جەدۋەلدە خاتالىق كۆرۈلسە ماڭاشىنى تۇتۇپ قالاتتى، مېنى بولسا ئاگاھلاندۇرۇش بىلەن بولدى قىلاتتى... دىمەك ، بۈگۈندىن باشلاپ ماڭىمۇ باشقىلارغا ئوخشاش قاتتىق تەلەپ قويۇلىدىكەن... كاللامنى ساق تۇتۇشۇم كېرەك... ئەگەر بۇ خىزمەتتىنمۇ ئايرىلىپ

قالسام مەن تۇگىشىمەن...

ئېلېكترونلۇق خەت ساندۇقۇمنى ئاچتىم، ئەنزەر بىر مۇنچە خەت يېزىپتۇ ، قايتۇرۇشقا رايىم بارمىدى .... بىردەم تۇرۇپ قايتۇرۇشنى ئويلىدىم . يەنە شۇ «قانداق قىلىش كېرەك ؟» دىگەن ئايىغى چىقماس خىيالنى قىلىپ ئولتۇراتتىم، گاۋ دىرېكتور (ئۇنى باشقىلار مۇشۇنداق ئاتىشىدۇ) بىر دوستىنى باشلاپ ئەزالىق كارتىسى بېجىرىشكە كەپتۇ، ئىشخانىدىكىلەردىن ئاڭلىسام گاۋ فامىلىلىك بۇ ئادەمنىڭ مۇشۇ شەھەردە ناھايتى داڭلىق بىر مېھمانخانىسى باركەن، شۇنداق تۇرۇپ بۇ ئادەم داۋاملىق بۇ يەرگە كىلىدۇ، بۇ خۇددى ئۆزىنىڭ ئاشخانىسى تۇرۇپمۇ ياندىكى ئاشخانىدىن تاماق يېگەندەكلا بىر ئىش...

بۇ ۋاقىتتا كىچىلىك ئىستىمىنىدىكىلەرنىڭ ئىشقا چۈشۈش ۋاقتى تېخى توشمىغانىدى، مەن گاۋ دىرېكتور بىلەن ئادەتتىكىدەك سالاملىشىپ قويۇپ ئېكرانغا قاراپ خىيال سۈرۈپ ئولتۇرىۋەردىم.

___گۈلى خانقىز، ئەتىل قويۇپ بەرمىدىمۇ ؟،

ـــــسوراپ قالدى گاۋ دىرېكتور.

___ئۇ ئەتىلدە قايتمايدۇ، ئىقتىسادچانلىق بىلەن ئىشلەپ، تىرىشچانلىق بىلەن ئىگىلىك تىكلىمەكچى بولىۋاتىدۇ ، ھە گۈلى ،

ـــــمەن جاۋاپ بىرىپ بولغۇچە ما ئاچام ئېغىز ئېچىپ قالدى ، مەن كۈلۈپ قويۇپ گەپ قىلماي ئولتۇردۇم.

___ ياخشى بالا،

ـــــدىدى گاۋ دىرېكتور يەنە ،

ـــــھازىر سەندەك ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى يەقەت پۇل خەجلەشنىلا بىلىدۇ ... سەن ھەقىقەتەن ياخشى بالىكەنسەن .... مەن ئۇيغۇر قىزلىرىنى ياخشى كۆرىمەن، شىنجاڭغىمۇ بارغان، ھەيرانمەن... ئۇيغۇرلار باشقىچە چىرايلىق كىلىدۇ ... يەنە كىلىپ بەك.... نىمە دەيمىز... ھېلىقى....

ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىغۇم كەلمەي تېلفۇننى ئېلىپلا ئۆزىرخالىق ئېيتىپ چىقىپ كەتتىم، پەسكە چۈشۈپ نەگە بېرىشىمنى بىلمەي بىردەم تېكىرقاپ تۇرۇپ قالدىم ... ئۇدۇل كوچىدىكى مەكتەپ ئىچىگە كىرىپ

بىردەم ئولتۇرۇپ چىقماقچى بولۇپ مېڭىۋىدىم ، يېنىمدىلا يوغان جىپ ماشىنا سىگنال بېرىپ توختىدى ، شۇنداقلا قاراپ ئۆتۈپ كەتمەكچى بولۇۋىدىم ، ئەمما ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ تۇرغان گاۋ دىرىكتورنى كۆرۈپ قەدىمىمنى توختاتتىم.

___ گۈلى خانقىز ، بۈگۈن دەم ئالغان ئوخشىمامدۇ ؟

___ياق ، مەن ئادەتتە كېچىسى ئىشلەيمەن ئەمەسمۇ ، هازىر ئىشقا چۈشىدىغانغا تېخى بالدۇر.

___هە... خالىساڭ مەن بىلەن بىرگە بىزنىڭ شىركەت تەرەپلەرگە بېرىپ كۆرۈپ باقسىن، يەنە خالىساڭ كۈندۈزى بىزنىڭ شىركەتتە ئىشلىسەڭمۇ بولىدۇ ... مائاشىڭنى چوقۇم كۆڭۈلدىكىدەك بېرىمەن.

بۈرۈنقى ۋاقىتلىرىم بولغان بولسا يۈزىگىمۇ قارىماي كەتكەن بولاتتىم، ئەمما هازىر ئىش ئوخشىمايدۇ ، مەن پۇلغا ئېھتىياجلىق ،... ماشىنىغا قارىدىم ، بايامقى يەنە بىر ئەر ۋە يەنە بىر ياش قىز بار ئىكەن .

___گاۋ دىرىكتورنىڭ ياخشى كۆڭلىگە رەھمەت ، هازىرچە بارماي تۇراي.

___بىلىمەن ، باشقا ئىشىڭمۇ يوق ، يىراق ئەمەس ، بېرىپ كۆرۈپ كەلگىن.

دەقىقە ئويلىنىپ قالدىمدە ئۇلارغا ساقلاپ تۇرۇشنى ئېيتىپ ئىشخانىغا تېلفون قىلدىم .

___ما ئاچا ، گاۋ دىرىكتور مىنى شىركىتىگە بېرىپ كۆرۈپ كىلىشكە تەكلىپ قىلدى ، بارسام بولارمۇ ؟

___ئۇ بىزنىڭ جىگىلىنىڭ تونۇشى، ياخشى ئادەممىكىن دەيمەن، بارغىڭ بولسا بارغىن، لىكىن تىز قايتىپ كەل.

___ماقۇل.

شۇنداق قىلىپ گاۋ دىرىكتورنىڭ ماشىنىسىغا چىقتىم، ئۇنىڭغا ئىشخانىدىكىلەرنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويغانلىقىمنى ، ئىشقا كېچىكىپ قالسام بولمايدىغانلىقىمنى، تىز بېرىپ تىز قايتىشىم كېرەكلىكىنى ئېيتتىم.

___خاتىرجەم بول ، سىنى مۇشۇ ماشىنىدا ئەكىلىپ مۇشۇ ماشىنىدا ئەكىلىپ قويىمەن .

دىگەندەك ئۇزۇن هايال بولمايلا ئۇنىڭ شىركىتىگە يىتىپ كەلدۇق.

ئويلىغىنىمدىن كۆپ كاتتا شىركەتكەن ، بىرىنچى قەۋىتى چوڭ رېستوران ، ئىككىنچى قەۋىتى بېرلىياتخانا ، ئۈچىنچى قەۋىتى كېچىلىك بەزمخانا ، تۆتىنچى قەۋىتى مېھمانخانا دىگەندەك...لىكىن كىلىپلا بايقىدىمكى بۇ

مەن ئىشلەشكە قىلچىمۇ لايىق ئەمەسكەن ، شۇڭلاشقىمۇ كىلىپلا كەتمەكچى بولدۇم ، ئەمما دىسەم قاتتىق ئەدەپسىزلىك بولاتتى، بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن گاۋ دىرېكتورنىڭ شىركەت توغرىسىدا دىگەنلىرىنى ئاڭلىغاچ ماڭدىم . ئۇچىنچى قەۋەتكە چىققاندا گاۋ خوجايىن مىنى كۆرۈپ بېقىشقا تەكلىپ قىلدى، قارىسام ئىچى ناھايىتى چىرايلىق بېزەلگەنىكەن ، ھەيران قالغىنىم ئۇ ئېغىز بايا ماڭا كېچىلىك بەزمىخانا دىۋىدى لېكىن ئېغىز چوڭ كېيىن تۇرۇپىمۇ ئادەم خېلى كۆپ ئىكەن ، كۆرۈنۈشىدىن قىلچىمۇ بەزمىخانىغا ئوخشىمايدىكەن...

__ئادەتتە كۈندۈزىمۇ تىجارەت قىلىمىز ، چايخانا دىسەكمۇ بولىدۇ...

__ھە...

تۆتىنچى قەۋەتكە چىقتۇق .

__ئەگەر ئىشلەشنى خالىساڭ مۇشۇ يەردە ئىشلەيسەن ، كېچىسى ئىشلىگەندە ئەڭ ئۇزاق بولغاندا تۆت سائەت ئۇرە تۇرىسەن ، مائاشىڭمۇ ئۇ يەردىكىدىن كۆپ بولىدۇ ، قانداق ئويلىشىپ باقامسەن ؟ ئەگەر ئەتىدە كۈندۈزى ئىشلەيمەن دىسەڭمۇ بولىدۇ ، ۋاقتىڭنى مەن ئۆزۈم شەخسەن ئورۇنلاشتۇرۇپ بېرىمەن.

__ياق بولدى ، راستىنى دىسەم ئۇ يەردىكى خىزمەتنى ياخشى كۆرىمەن ، بۇ يەرگە قىزىقىپ كىلىپ باقتىم.

__كىلىپ تۇرساڭ بولىدۇ ، مىنىمۇ ئىزدەپ كەل ، مەن شىنجاڭغا ، ئۈرۈمچىگە بارغان...

__سەت بولدى ، ساقلاپ تۇرۇڭ.

گاۋ دىرېكتور ۋە يەنە بىر قىزدىن سەل يىراق بولۇپ تېلفۇنىنى ئالدىم . ئەنۋەر ئىكەن.

__ خوش خەۋەر ئېيتايمۇ ئاي...

__ دىگىنە.

__ مەن ئويلاندىم ، بۇ قېتىم چوقۇم يېنىڭغا بارىمەن ، ئۆيدىكىلەردىن مەكتەپكە بىر ھەپتە بۇرۇن بېرىش ئۈچۈن رۇخسەتمۇ ئالدىم ، مەكتەپكە بىر ھەپتە بۇرۇن بارىمەن دە سىنىڭ يېنىڭغا يول ئالىمەن ، ناھايىتى بىر ئۇخلاپ تۇرسام بارىدىغان يولغۇ ئۇ.

__... ...

__گەپ قىلىۋاتىمەن ساڭا ، جىمىپ كەتتىڭغۇ ؟

__ھە...ئاڭلاۋاتىمەن....شۇ...

__نەدە سەن ؟ كۆپ ئادەمنىڭ ئاۋازى چىقىدىغۇ...

__ئىشخانىدا شۇ ، (قاراپ تۇرۇپ يالغان سۆزلەۋاتاتتىم)

__گۈلى...بىز بۈيانقتا ھە...

__كىمۇ سىنى قىچقارغان ؟،

ـــقارىغاندا ئەنزەر ئاڭلاپ قالغاندەك قىلاتتى ،

ـــئىشخانىدا ئەر كىشى يوق دەۋاتامسەن؟

__يوق شۇ... نەدە مىنى بىرسى قىچقىرىدۇ ؟

__ئەمسە ماڭا مىنۇت ئىچىدە ئىشخاناڭدا تۇرۇپ تېلفۇن قىل.

ئۇ تېلفۇننى قويىۋەتتى ، ماۋۇ دىرىكتور بولغان ئادەمۇ شۇنچىلىك ئاددى قائىدىنى بىلمەيدىكەن . قاراپ تۇرۇپ بىرسى تېلفۇندا سۆزلىشىۋاتسىمۇ ... ئەمدى قانداق قىلىمەن ... ئەنزەر ئەزەلدىن يالغان سۆزلىگەننى يامان كۆرىدۇ ... بايالا باشقىراق بىرەر نەرسە دىسەم بوپتىكەن... ئۇنىڭغا ياندۇرۇپ تېلفۇن قىلدىم ،

__ ئەنزەر مەن...

__ ئەمدى ماڭا گەپ قىلما !

__ سەن ئىشخانىدا ئەمەس ... مەن ئىشخاناڭغا تېلفۇن قىلدىم.

__ ئەنزەر...

__ گۈلى خانقىز...

__ ئەنزەر!

__ ئاغزىڭنى يۇم پاسكىنا!

ئادەمنى نەس باسسا شۇنداقمۇ بولارمۇ ؟! گاۋ دىرىكتورنىڭ تولغىنىشىمۇ قارىماي يىغلاپ چىقىپ كەتتىم ، ئۇدۇل ئىشخانىغا باردىم ، بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىنى ئۇلارغا دەپ بەردىم.

__ ئەسلىدە ئۇنداق يەرگە بارمىساڭمۇ بولاتتى، گاۋ دىرېكتورغۇ ياخشى ئادەم .. شۇنداق بولسىمۇ بىر خوجايىن بىلەن بىرگە يۈرسەڭ باشقىلار سېنى نېمە دەپ قالىدۇ ؟

ئالدىمدىكى مۇنۇ ما ئاچامغا قاراپ نېمە دېيىشىمنى بىلمەي قالدىم ، تېخى بايىلا مېنى«ۋاي ، بېرىپ كەلگىن » دىگەن ئادەم مانا ئەمدى يۈزىنى ئېلىپ باشقا بىر يېرىگە چاپلاپلا«بارمىساڭ بولاتتى» دەيدۇ...تۇۋا،،،

__ ئۇزۇڭ بارساڭ بولىدۇ دىدىڭغۇ ؟

__سەنمۇ چوڭ بىر ئادەم تۇرساڭ، باشقىلارنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ مەندىن ئۇنىڭ يېنىغا بارساڭ بولىدىغان بولمايدىغانلىقىڭنى سورىساڭ مەن نېمە دېيەلەيتتىم . قىزىقمۇ سەن؟

ئۇنىڭغا باشقا نەرسە دېيەلمىدىم، ئەمما ئۇ مېنىڭ ئورنۇمدا ئەنزەرگە چۈشەنچە بېرىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا تېلفۇن قىلىپ بېرىشىمنى ئېيتتى، ئەنزەر ئۆيدە يوق ، تېلفۇنىنىمۇ ئېتىك ... شۇنداق قىلىپ بىر كۈن ئۆتتى. ئەتىسى ئەتىگەندىلا ئورنۇمدىن تۇرۇپ كومپيوتۇر ئالدىغا باردىم ، دىگەندەك ئەنزەردىن خەت كەپتۇ ، ئالدىراپ خەتنى ئاچتىم:

«سېنى يەنە كۆرەرگە كۆزۈم يوق... ئېلاسكەنسەن... مېنىڭغۇ ئويلىما، ئاشۇ بىچارە ئاتا-ئاناڭنى بولسىمۇ ئويلىساڭ بولمامدۇ ؟! پۇل ساڭا شۇنچە ئۇلۇغما ؟! قېنى سەندىكى قىزلىق غۇرۇر... سېنىڭ ئىسمىڭنى تىلغا ئېلىشتىنمۇ ئۇيىلىۋاتىمەن... سېنىڭ خىزمىتىڭ... تۇۋا... مۇشۇ كەمگىچە ... سەن مىللەت، غۇرۇر تۇغۇرلۇق ئاجايىپ پاساھەتلىك سۆزلەرنى قىلاتتىڭغۇ ؟! سېنى تۈلكە جىن دەيمۇ ؟! ئادەم سىياقىغا كىرىۋالغان ئالۋاستى دەيمۇ ؟! مەيلى نىملا دەي ساڭا ئۇنداق گەپلەر بەربىر... چۈنكى سەن دىگەن ... ماڭا خەتمۇ قالدۇرما... ماڭا يالغان -ياۋداق چۈشەندۇرۇشلىرىڭنىڭ كېرىكى يوق... لىكىن سەندىن ئاخىرقى ئۆتىنىشىم، ھازىر بولسىمۇ توختاپ قال ... بولغانغان تىنىڭ بىلەن يۈرتىنمۇ بولغىما ؟...»

مىڭ يەردىن تۆكۈلۈپ يىغلاۋاتىمەن،،، نېمە دىگەن ھاقارەتلىك سۆزلەر... خۇددى ئۇ خەتنى يازغىنى ئەنزەرنىڭ قولى ئەمەس... خۇددى مېنىڭمۇ كۆرگىنىم ماڭا يېزىلغان خەت ئەمەس... خېلى بىر ھازاغىچە يىغلىدىم... ناھەقچىلىق... بىر-بىردىن ئاڭلىغۇسىز سەت گەپلەر... ئېغىر ھاقارەتلەر... ئۇ خاتا چۈشەندى... بەك خاتا چۈشەندى... بىلىپ تۇرىمەن، گەرچە ئۇ خېتىدە «ماڭا چۈشەندۇرىشىڭنىڭ لازىمى

يوق.» دىگەن بولسىمۇ ئەمما ئۇ يەنىلا مىنىڭ چۈشەندۈرىشىمنى كۈتىۋاتىدۇ... مەندىن بەك ئازاپلىنىۋاتىدۇ...«ياق ، ئەنزەر، مەن ئۇنداق قىز ئەمەس... مەن يەنىلا سەن ياخشى كۆرگەن ئايگۈل شۇ ... ئاشۇ بۇرۇنقى ئايگۈل شۇ ! پەقەت زىيانكەشلىككە ئۇچۇردۇم... زەھەر چەكتىم... لىكىن ... ساڭا، مىللىتىمگە، ئاتا-ئانامغا يۈز كېلەلمىگۈدەك ھىچنىمە قىلمىدىم... مىنى چۈشەن ئەنزەر... مەن ئۇنداق قىز ئەمەس...»

ئۇزاق يىغلىدىم ، ئاندىن ئەنزەرگە چۈشەندۈرۈپ بىر پارچە خەت يازدىم ، ئەمما يەنىلا يالغان گەپ قىلدىم ، ئۆزۈمنى بىر خوجايىن بىلەن ئۇنىڭ شىركىتىگە بارغىلى ئەمەس ، شىركىتىمىزگە تۈرۈبا يۈلى ئۆگىنىش ئۈچۈن كىشى قىچقارغىلى بارغان بولدۇم...

ئۇ كۈنى خۇمارىم ھەر قانداق ۋاقىتتىكىدىن بەكرەك تۇتتى، پەقەت چىدىيالمىدىم ، بىر كۈنۈم ئۈچۈن ئىشخانىدىن قەرز ئالدىم ... ئەتىسى مائارىپ ئىنىستىتوتىدا ئوقۇيدىغان، بىرگە ئويناپ چوڭ بولغان دوستۇمغا(ئۇ ئەنزەرنىڭ يېقىن دوستى) تىلفۇن قىلدىم .

__ قانداق ئەھۋالىڭ ؟

__ ياخشىمۇ ، ئۆزۈڭچۇ يوقاپلا كەتتىڭ ... ئەنزەردىن سىنىڭ كەلمەيدىغىنىڭنى ئاڭلاپ مىنىڭمۇ كۆڭلۈم يېرىم بولدى ... تەتىل ئاخىرىدا بولسا ئۆرۈمچىگە كەلمەمسەن ؟! دوسلار بىر يىغىلايلىچۇ ؟! ئۆگىنىش ، تۇرمۇش دەپ چېپىپلا يۈرۈيمىزمۇ مۇشۇنداق ؟

__الله خالىسا بارارمەن... ئاڭلىسام روسلارغا تەرجىمان بولۇپ يۈرۈپسەن ھە؟

__ھە ...ھى ھى ھى ... شۇنداق بولدى قارا ... قىزىقىپ ئۆگىنىپ قويۇپتىكەنمەن... مانا ئەسقىتىپ قالدى...

__پۇل يىغالىدىڭمۇ ؟

__ساڭا يىغدىم دەيمەن... خىلى يىغدىم جۇمۇ، كەلسەڭ قورقماي كەل... ئەنزەر ئىككىڭلارنى تازا ئويىنىتىپ قويىمەن.

__سارالڭ ...راس يىغالىدىڭما ؟

__يىغدىم، سەن قىز بالا تۇرۇپ ئىشلەپ، پۇل يىغىپ يۈرسەڭ، بىز ئوغۇل بالا تۇرۇپ قاراپ تۇرساق بولماس،،، ساڭا يىغدىم دەيمەن دېگىنىم قارا، ئورۇمچىنى چۈشەنمەيسەن... شۇڭا بىزمۇ جاھاننىڭ رەپتارىغا كىرىشەلمىساق بولمايدۇ...

__ چۈشەندىم... ئەمما مەنمۇ ماڭا پۇل لازىم دېسەمچۇ؟

__سەن قانچىلىك دېسەڭ چاتاق يوق.

__بىر شەرتىم بار، ئەنزەرگە ئېيتمايسەن ؟

__نېمىشقا ئەمدى؟ ساڭا بىرەر ئىش بولمىغاندۇ؟ ئەگەر ئەنزەردىن خىجىل بولساڭ ماڭا دە ... بىز بىلىشمەيدىغان ئادەم بولمىساق يا!

__ئېھ ،،، ماڭا بىر ئىش بولمىدى، پەقەت بىر دوستۇمغا ياردەم قىلماقچى شۇ ! ساڭا كېيىن دەپ بېرەي، ماڭا مىڭ سوم بېرىپ تۇرالامسەن ؟

__ماقۇل ، ھېلىراقتا مەنمۇ بانكىغا بارماقچىدىم ، تېلفۇنۇمغا كارتا نومۇرىڭنى يوللىۋەت ئەمسە!

__رەھمەت ساڭا.

__ساراڭ ، تۈزۈت قىلمىغىنە ... يات ئادەم بولمىساق يە .. لېكىن دوستۇڭغا تاپىلاپ قوي، قايتۇرىدىغان ۋاقتىنى بەك كەينىگە سۈرىۋەتمىسۇن ... ئازراق پىلانىم بار ، شۇنىڭغا ئىشلىتىمەن.

__ماقۇل.

__ئەمسە ئەنزەرگە سالام ئېيتقىن.

__ماقۇل، سەنمۇ دىققەت قىل، پۇل تاپىمەن دەپ كەيىپ-ساپاغا ئارىلاشما...

__ماگە ساراڭ... مەندىن ئەنسىرمە !.... ماقۇل... ماقۇل... ئەمسە ئاللاغا ئامانەت...

شۇنداق قىلىپ يەنە مىڭ يۈەن ھەل قىلدىم.

شۇنداق قىلىپ قەرىز ئېلىشقا ئۈستىمۇ بولۇپ كەتتىم. ئەنزەر خېتىما خەتمۇ قايتۇرمىدى، تېلفۇن قىلسام قويىۋەتتى، ھەتتا بىر قېتىم ئېغىزغا ئالغۇسىز سەت گەپلەر بىلەنمۇ تىللىدى، قانداق قىلالايتتىم ، يەنە شۇنداق يىغلاپ يۈردۇم ، ۋاقىت ناھايىتى ئاستا ئۆتىۋاتىدۇ ، ئىشخانىغىمۇ ئىككى ئايلىق مائاشىمدىن

قەرزدار بولدۇم...

ئۇ كۈنى ئىچىم بەك سىقىلدى ، تېلېفوننى قولۇمغا ئالىمەن، قويىمەن ، ئاپامغا تېلېفون قىلالماسلا بولدۇم ، ئۆيدىن تېلېفون كەلسىمۇ تەستە ئالىمەن... ئۆيدىكىلەر بىلەن كۆرۈشۈشىمۇ خۇش ياقمايدۇ.. ھەم كۆرۈشتۈمىيۇ يىغلاپ سالىدىكەنمەن... ئەنزەرگە يەنە تېلېفون قىلدىم.

— نېمە؟ (ئۇنىڭ تېلېفوننى ئېلىپلا قوپال تىگىشىدىن ئەندىكىپ كەتتىم)

—ياخشى تۇردىڭمۇ ؟

—بەك ياخشى. نېمە دەپ تېلېفون قىلدىڭ؟

—سىنى كۆرگۈم كېلىپ...

—ۋاي،ۋاي... بېشىمنى ئاغرىتمىغىنە... ئەمدى ئۇنداق يالغان گېپىڭگە ئالدىنىپ يۈتۈيدىغان ئەنزەر يوق . باشقا گەپ بولمىسا...

—خاتا چۈشىنىپ قالدىڭ ئەنزەر ، مەن..

—بولدى قىلە! تولا مىشىلداپ بېشىمنى ئاغرىتما... ماقۇل مەن خاتا چۈشەنگەن بولاي... لېكىن ئەمدى سەن بىلەن بىرگە ئۆتۈشنى مېنىڭ كۆڭلۈم كۆتۈرمەيدۇ... قايسى كۈندىكى ئەرنىڭ ئاۋازى ھېلىغىچە قۇلاق تۈۋىمدە... سىنى كەچۈردۈم دىگەن بىلەنمۇ غۇرۇرۇم سەن بىلەن بىرگە ئۆتۈشكە يول قويمايدۇ ؟! ماڭىمۇ قىلدىڭ ، ئۆزۈڭگىمۇ قىلدىڭ ! سەندىن نەپرەتلىنىمەن... ئۈچ يىل ياخشى ئۆتكەننىڭ يۈزىنى قىلىپ ئەمدى مىنى ئىزلىمە ! ئارامىمدا قوي...

—ياق ، ئەنزەر! مىنى ئۇرساڭمۇ ، تىللىساڭمۇ مەيلى ، لېكىن مەندىن ئايرىلىپ كەتمەن دىمە ... سەنمۇ مىنى تاشلىۋەتسەڭ مەن يا ساراڭ بولۇپ قالىمەن يا ئۆلۈپ قالىمەن... ئەنزەر...

—سىنى بىرەرسى تاشلىۋەتكەن ئوخشىمامدۇ ؟خەنزۇ ئاشناڭ تاشلىۋەتتىما... ماڭا قارا...

—ئەمدى... ئەمدى ساڭا دەيدىغان گېپىم يوق... ھامان بىر كۈنى ماڭا قىلغان ھاقارەتلىرىڭ ئۈچۈن ئالدىمدا تىزلىنىپ تۇرۇپ كەچۈرۈم سورايسەن...

—ھا ھا ھا ... ماقۇل... شۇنداق كۈننىڭ كېلىشىنى كۈت ئەمسە !

تۇۋا ، كونىلار ئەركىشىنىڭ يۈزىدە تۈك بار دەپ راست ئېيتقانىكەن... خاتامۇ چۈشەنسۇن ، لېكىن شۇنچە كۆز ياشلىرىم، شۇنچە چۈشەندۈرۈشلىرىمگە نېمىشقا ئازراقمۇ كۆڭۈل بەرمەيدۇ ؟! نېمىشقا ياشلىرىمغا ئىچ ئاغرىتمايدۇ ... ئەگەر راستىنلا شۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ مەسئۇلىيەتچانلىق تۇيغۇسى بىلەن مۇئامىلە قىلىشى كېرەك ئىدىغۇ...

ئۇ مەن تونۇيدىغان ئەنزەر شۇمۇ ؟! مۇلايىم ، باغرى يۇمشاق ئەنزەر شۇمۇ ؟! كۆزلىرىمدە ياش ئەگىپ بولغۇچە «يىغلىما ئاي، ساڭا نېمە قىلىپ بېرەي ... سەن يىغلىساڭ مەن ئەجەپ بولۇپ كېتىدىكەنمەن... » دەپ كۆزلىرىمگە قارايلا يۈرۈيدىغان ئەنزەر شۇمۇ ؟! مەندىن ، ئەخلاقىمدىن پەخىرلىنىپ ، كېرىلىپ يۈرۈيدىغان ئەنزەر شۇمۇ...؟ !

ئۇ كۈنى چىكىشنى خالىمىدىم ، رەسمىي تاشلاش نىيىتىگە كەلدىم... خۇمار ئازابىمنى بىر ئۆزۈم بىلەن ، ھەممىدىن ئۇستىخانلىرىمنىڭ سىرقىراپ ئاغرىسى يامان... ياتاقنىڭ ئىشىكى ئىچىدىن تاقاق... كارىۋىتىمدا دومىلايمەن... ئاپامنىڭ ، خۇدانىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ نالە -پەرياد قىلىمەن... ئاخىرى چىدىمىدىم ، ئورنۇمدىن تۇرۇپ تارتمامدىن كىچىك پىچىقىمنى چىقاردىم ... قولۇمنىڭ ئالقىننى ئاچتىم-دە ، كىچىك پىچاق بىلەن سول قولۇمنىڭ ئالقىننى تىلدىم، خۇمارنىڭ ئازابى ئالدىدا بۇنچىلىك ئازاپ نېمىتى دەيسىلەر؟! ئاغرىۋاتىدۇ... قان چىقىۋاتىدۇ ... خۇددى بۇ ئاغرىق خۇمار ئازابىمنى ئانچە-مۇنچە يېنىكلىتىۋاتقاندەك ... قولۇمنى خېلى كۆپ تىلدىم ... چىقىۋاتقان قانغا ، يەردىكى قانغا قارىدىم... ھېلىمۇ تەتۈر بولۇپ قالغىنى ... كۆز ياشلىرىم يەنە تۆكۈلۈشكە باشلىدى... تۇرۇپلا خۇمارىم يەنە تۇتۇپ كەتتى... ئالقىنىمنىڭ تىلغۇدەك يېرى قالمىدى... تۇيۇقسىز كاللامغا باشقىچە بىر ئوي كەلدى ، دەرھال بوتۇلكىغا ئېلىپ قويۇلغان تۇزنى ئالدىمدە تېخىچىلا قان چىقىۋاتقان ئورۇنغا تۆكتۇم... ئەمدىكى ئاغرىققا ھېچنېمە توغرا كەلمەيتتى... ئاۋازىمنى چىقارماسلىق ، خوشنا ياتاقتىكى ماڭا ئوخشاش قايتمىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىپ قويماسلىق ئۈچۈن لۈڭگىنى چىشلىۋالدىم ... خۇمار ئازابىدىن قولۇمدىكى ئازاپ ئېغىر كېلىۋاتاتتى...

ئەتىسى ئويغىنىپ ئەتراپىمغا قاراپ چۆچۈپ كەتتىم، يەرمۇ، يوتقانلىرىممۇ قان... ئاخشام نىمە ئىشلار بولدى... تۇۋا... قوللىرىمغا قارىدىم ، ئۇيۇپ قالغان قان داغلىرى... ئىچىم سىيرىلدى... يەنە يىغلىدىم... يىغلاپ يۈرۈپ كارىۋاتلىرىمنى يىغىشتۇردۇم، قولۇم ئاغرىپ تۇراتتى، بىر تەرەپتىن يىغامنى سۈرتىمەن... بىر تەرەپتىن يەردىكى قان–داغلىرىنى سۈرتىمەن... بىر كەم بولغاندا قولۇمدىكى لاتىنى يۇيۇش ئۈچۈن سۇخانىغا كىرىپ، ئەينەككە مۇنداقلا قارىغاندىم، چۆچۈپ كەينىمگە داجىپ كەتتىم. يۈز–كۆزلىرىممۇ قان ئىدى، دەسلىۋىدە ئاخشام خۇمارىم تۇتقاندا يۈزۈمنىمۇ بىرەر نەرسە قىلىۋالدىممۇ نىمە دەپ ئويلىدىم، كىيىن ئويلاپ باقسام بايا يىغلاپ ، يۈزلىرىمنى سۈرتكەچ ئىش قىلغان ئەمەسمىدىم ، قوللىرىمدىكى قان يۈزلىرىمگە يۇققانىكەن... ئۇھ... دىدىم ئىچىمدە...

ياتاقتىن چىقىپ خۇاڭخې بويىغا باردىم، بىردەم ئايلاندىم ... ھەتتا تۇيۇقسىز كاللامغا ھەرخىل خىياللار كىلىشكە باشلىدى «مۇنداق ياشىغۇچە مۇشۇ سۇغا سەكرەپلا...» لىكىن ئاپام كۆز ئالدىمغا كىلەتتى ... بۇرۇنقى خوشال، تىنىك كۈنلىرىم كۆز ئالدىمغا كىلەتتى، ياتاقتىكى، سىنىپتىكى باللار بىرمۇ بىر كۆز ئالدىمغا كىلەتتى، ھەتتا ياتاقتا چىقىشالمايدىغان قىزلارمۇ كۆزۈمگە ئەجەپ ئىللىق كۆرۈنۈپ كىتىشكە باشلىدى... يەنە تۇرۇپ ساقچىغا مەلۇم قىلاي ، ئۇ يەنە باشقىلارغا زىيانكەشلىك قىلمىسۇن.» دەپمۇ ئويلايتتىم ، ئەمما ئۇنداق قىلسام مەنمۇ مەكتەپ تەرەپتىن سىزىلىپ قېلىشىم مۇمكىن ئىدى...

ئۇ كۈنى ھېلىقى ئالۋاستىنىڭ يېنىغا چۈشتۈم.

— پۇلۇڭ تۈگىگەن ئوخشىمامدۇ ؟!

يەرگە قاراپ تۇردۇم.

—مەن كىتىدىغان بولدۇم.

—نەگە كىتىسەن ؟،

—ھەيران قالدىم .

—بىلمەيمەن... خوجايىنىم تۇتۇلۇپ قالدى... مەن تېخىمۇ يىراققا بارىمەن... بىز بەك ئەسكى خەق ھە ؟! خوجايىنىمنى تۇتۇپ بەرگىنىمۇ ئۇيغۇر... بىزنىڭ ئارىمىزغا كىرىۋالغان خائىن.

__ئەمىسە سەنچۇ ؟ ئەمىسە مەنچۇ ؟

__ ساڭا نەسىھەت قىلىپ قوياي ، ھازىر تاشلايمەن دىسەڭ تاشلىيالايسەن ، ماۋۇ تېلفۇن نومۇرىنى ساقلاپ قوي ، تاماكا لازىم بولسا مۇشۇنى ئىزلە . يەنە ماۋۇ خەت ... ھەممىنى يازدىم ... خوش.

__خوجايىنىڭ تۇتۇلۇپتۇ ، لىكىن سەن ،،،

ئۇ گېپىنىڭ ئاخىرىنى ئاڭلىماي كىتىپ قالدى، ئۇنىڭغا ئەسلى ئەمدى ئاۋ چەكمەيمەن دىگىلى چۈشكەندىم ، ئەمما دىيىشكە پۇرسەت بولمىدى . ئۇنىڭ قارىسى يۈتكىچە ئارقىدىن قاراپ قالدىم.

سالىيپىسىپ ئىشخانىغا كىردىم، نە خوشال بولۇشۇم نە خاپا بولۇشىم كېرەكلىكىنى بىلمىدىم ، قىزنىڭ خېتى تۇغرۇلۇقمۇ ئارتۇق ئويلاپ كەتمىدىم ، بەلكىم ماڭا قىلغانلىرىغا پۇشايمان قىلغاندۇ.. لىكىن ئەمدىلىكتە نىمە پايدىسى... شۇنچە كۆپ كۆز ياشلىرىم... ئاپامنىڭ ئەنسىرەشلىرى... ئەنزەردىن ئايرىلىپ قېلىشىم... ئۇرۇقلاپ بىر تېرە بىر ئۇستىخان بولۇپ قېلىشىم ، يەنە قەرىزگىمۇ بوغۇلۇپ كەتتىم... تارتقان زىيانلىرىمنىڭ ئورنىنى ئاز بەدەل بىلەن تولدۇرۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى... بەزىلىرىنى بەلكىم ھەر نىمە قىلغىنىم بىلەن ئورنىغا كەلمەسلىكىمۇ مۇمكىن ... بۇرۇنقى ۋە ھازىرقى كۈنلەرنى ئويلاپ كۆزلىرىمگە يەنە يىغا ياماشتى... شۇنداقتىمۇ يىغامنى ئىچىمگە يۇتۇپ خەتنى ئاچتىم:

«سىنى يەنە بىر يېڭى كۆرۈشكەن كۈنگە ئوخشاش ئاچا دەپ ئاتىسام بولارمۇ؟! چۇقۇم قوشۇلمايسەن... چۈنكى سالاھىيىتىمۇ يوق. ساڭا دىسەم مەن ھاياتىمدا ئىككى ئىشقا پۇشايمان قىلىمەن، بىرى تۇغۇلغىنىمغا ، بىرى ساڭا زىيانكەشلىك قىلغىنىمغا ... ساڭا نىمە ئۈچۈن زىيانكەشلىك قىلغىنىمنى دەسلەپتە ئۆزۈممۇ بىلمىدىم ... تۇنجى كۆرۈشۈشتىلا ساڭا ئۆچ بولۇپ قالدىم ... بىز تاماق يېگىلى كىرگەندە ساڭا تېلفون كەلدى... تېلفوننى ئالماي تۇرۇپ يۈزلىرىڭمۇ، كۆزلىرىڭمۇ كۈلۈپ كەتتى، ساڭا قاراپ كۈلۈپ باقمىغىنىمغا ناھايىتى ئۆزۈن بولغىنىنى ئەسلىدىم، ئەسلىدە مەنمۇ ساڭا ئوخشاش كۈلۈشۈم كېرەك ئىدىغۇ؟! كىيىن تېلفوندا پاراڭلاشتىڭ... ئوغۇل دوستۇڭ ئىكەن... ساڭا قاراپ يەنە بۇرۇنقى كۈنلىرىمنى ئەسلىدىم...

دادام بىلەن ئاپامنىڭ نىمە سەۋەپتىن ئاجرىشىپ كەتكىنىنى بىلمەيمەن، ئاپامنىمۇ ئون ئۈچ يېشىمدا

كۆرگەنمەن... بەزىدە قىلىۋاتقان ئىشلىرىمغا قاراپ ئاپامنىڭ تاش يۈرەكلىكى ماڭا ئۆزۈم بولۇپ قالدىمكىن دەپ ئويلاپ قالىمەن ... ئىشىنەمسەن، ئاپام مەن تۇغۇلۇپ ئۈچىنچى كۈنى مېنى دادامغا تاشلاپ بېرىپتىكەن... مېنى ئىسمىنى بىلگۈچە دادام بېقىپ چوڭ قىلغان،،، مەن ئاپىنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەي چوڭ بولغان ئادەممەن... مەن ئالتە ياشقا كىرگەندە دادام بىر توي قىلدى، ئەمما ئۆگەي ئاپام بىر قېتىم مېنى سىلكىشلىگەنلىكى ئۈچۈن ئۇلار قاتتىق ئۇرۇشتى... ئۆگەي ئاپام ئەسلىدە مېنىڭ كۆزۈمگىلا قارايتتى ، نەچچە پۇل دېسەم شۇنچە پۇل بېرەتتى ، دادام يوق ۋاقىتلاردىمۇ بەك ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى ، لېكىن ئۇنى مەن ياخشى كۆرەلمىدىم... قەستەن چىشىغا تېگەتتىم، ھازىرلا تازىلىغان ئۆينى بىردەمدىلا مەينەت قىلاتتىم ، گېرىم بۇيۇملىرىنى چاقاتتىم، گېلەمگە تۈكەتتىم... ئەمما ئۇ ھېچنېمە دېمەيتتى... شۇ بىر قېتىم ماڭا تەربىيە قىلماقچى بولغانتى مەن تەتۈرلۈك قىلدىم ، دادام ماڭا ياندىشتى ، شۇنىڭ بىلەن ئىككىسى ئۇرۇشتى ... كېيىن ئاجرىشىپ كەتتى... ئۆگەي ئاپام چىدىمىدىدە بۇ ناھەقچىلىققە ! شۇنىڭ بىلەن يەنە دادام بىلەن يالغۇز قالدىم، ئويلايدىغىنىمىز مۇشۇ ئىدى ... مەن دادامنى دۇنيادىكى ئەڭ ئۇلۇغ ئادەم دەپ قارايتتىم ... چۈنكى كىچىكىمدىن باشلاپ ئۇ ماڭا ھەم دادا ، ھەم ئاپا ، ھەم چوڭ دادا چوڭ ئاپا ئىدى... باشقا بالىلارنىڭ ئۆيىدە چوڭ ئاپىلىرى ، دادىلىرى بولىدىكەن... مېنىڭ بولسا يەقەت بىرلا دادام بار...

مەن ئون ئىككى ياشقا كىرگەن يىلى مېنىڭ ئاتالمىش ئاپام نەلەردىندۇر پەيدا بولدى... كېيىن بىر كۈنى دادام مېنى باغچىغا ئوينىغىلى ئاپاردى... بىز ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئوينىدۇق ، دادام سودىگەر ئىدى ، بۇرۇنمۇ بىكار ۋاقتى بولسىلا مېنى ئۆزى ئەپكىلەتتى... بىز قانغۇچە ئوينىدۇق... ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن بولسا دادام ئۇزۇندىن ئۇزۇن تاماكا چېكىپ ئولتۇرۇپ كەتتى ۋە بىر ۋاقىتتا مېنى قۇچىقىغا ئولتۇرغۇزدى.

___ئابدە قىزىم ،(شۇ چاغدىلا ئۇنىڭ ماڭا ئۆز ئىسمىنى خاتا ئېيتىپ بەرگەنلىكىنى بىلدىم) ساڭا دەيدىغان بىر گېپىم بار.

« نېمە گەپ؟» دېگەندەك دادامغا قاراپ جىم تۇردۇم .

___ئاپاڭ بىلەن بىرگە تۇرغۇڭ بارمۇ ؟

___ياق... مېنىڭ سەن بىلەنلا بىرگە تۇرغۇم بار... باتۇر دادام بىلەنلا بىرگە تۇرغۇم بار...

ـــ ماڭا قارا قىزىم ، قىز بالا دىگەنگە ئاپا بولمىسا بولمايدۇ... ساڭا...

ـــ ياق!ياق!ياق!،

ـــ دادامنى چىڭ قۇچاقلىۋالدىم، مىنى بالا باققۇچىغا باقتۇرۇشقىمۇ چىدىمايدىغان دادامنىڭ نىمىشقا تۇرۇپلا ئۇنداق دەيدىغىننى بىلمەيتتىم. لىكىن نەچچە كۈندىن كىيىن ئاپام كىلىپ مىنى ئەپ كەتتى ... ئۇ كۈندىكى مەنزىرىنى سەن كىنولاردىمۇ كۆرەلمەيسەن... دەسلەپتە دادامنىڭ پۇتىغا ئېسىلىپ يىغلىدىم... دادام، ئەزەلدىن كۆزۈمدىن مىتىمۇ ياش چىقارمايدىغان دادام مانا ھازىر ماڭا ئارقىسىنى قىلىپ تۇرۇۋالغانىدى . ئاپام ۋە «يېڭى دادام »مىنى سۆرەپ ماڭاتتى ، مىنى دادامدىن ئاجراتتى... مەن ھەممىگە ئېسىلاتتىم ، ئىشىككە ، كىرىسلوغا ، ئورۇندۇق... ئىشقىلىپ ئۆيدىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىگە ئېسىلاتتىم ، ئاۋازلىرىمنى قويۇپ بىرىپ يىغلايتتىم ، دادامنىڭ ئىسمىنى چاقىراتتىم... دادا دەپ توختىماي يىغلايتتىم ... پۈتۈن بىر بىنا يىغامدىن تەۋرەپ كەتكەنىدى... لىكىن دادام تەۋرەپ قويمىدى... ئۇلار مىنى كۆتۈرۈپ دىگۈدەك پەسكە ئېلىپ چۈشتى ۋە ماشىنىغا سالدى...

«يېڭى ئۆيۈم»گە بارغاندىن كىيىن بىر يۈتۈم سۇمۇ ئىچمىدىم ، تاماقمۇ يىمىدىم ، بۇ دەل تەتىل ۋاقتى ئىدى ، ئاپام يىغلاپ ، يالۋۇرۇپ ھىچنىمە قىلالمىدى... ئىككى كۈن ئۆتكەندە دادام كىلىپ مىنى ئەكەتتى... ئۇ چاغدىكى خوشاللىقىمغا ھىچنىمە توغرا كەلمەيتتى ، دادامنىڭ بويىننى شۇ بىر قۇچاقلىغىنىمچە يەقەت قويۇپ بەرمىدىم ... دادام مىنىڭ بۇ دۇنيادىكى بارلىقىم ئىدى ، ئاپامغا بولسا چىش تىرنىقىمغىچە ئۆچ ئىدىم ، چوڭ بولغانسىرى ، باشقا قىزلارنىڭ ئاپىسى بىلەن بىرگە بولغاندىكى كۆرۈنۈشلىرى كۆز ئالدىمغا كەلگەنسىرى ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئۆچ بولۇپ كىتەتتىم... نىمىشقىدۇر ، ئۇنىڭ دادام بىلەن ئايرىلىپ كىتىشىدىكى سەۋەپ نىمىدۇر دەپ ئويلاپمۇ باقمايتتىم... گويا جىمى گۇناھ ئاپامدا ئىدى... ئۇنىڭ مىنى تۇغۇپلا تاشلاپ كەتكىننى ئويلىسام ئۇنى ئاپام دەپ ئېتىراپ قىلىشقىمۇ كۆڭلۈم ئۇنىمايتتى...

ئويلىمايتتىمەن ، دادام ماڭا نەسىھەت قىلغىلى مىنى ئەكىتىپتىكەن... ئەمما ئۇنىڭ گىپى باشلىنىشىغىلا يەنە يىغلاشقا باشلىدىم . يەنە دادامنىڭ بويىندىن چىڭ قۇچاقلىۋالدىم . ئۆكسۈپ-ئۆكسۈپ يىغلايتتىم، خۇددى مۇشۇ كەتسەم دادامنى ئەمدى ئىككىنچى كۆرەلمەيدىغاندەك...

__ئاپپاق قىزىم ، ماڭا قارا ، سەن مىنىڭ ياخشى قىزىم شۇنداقمۇ ؟

يىغلاپ تۇرۇپ«ھەئە» دىگەن مەنىدە بېشىمنى لىڭشىتتىم ، دادام خۇددى نىمە دىسەم بولا دەپ ئويلىنىۋاتقاندەك بىردەم جىمىمدە تۇرۇپ كەتتى ــ دە ئاندىن گىپىنى باشلىدى:

__ھازىر داداڭنىڭ تىجارىتى ياخشى ئەمەس... چۈشەندىڭمۇ ، داداڭ ھازىر بۇرۇنقىدەك پۇل تاپالماس بولۇپ قالدى.

__ئەمدى پۇل دىمەيمەن ، كوينەك ئېلىپ بە دىمەيمەن... ۋېلسىپىتنى سېتىۋېتەيلى ، پۇلنى ساڭا بىرەي ، ئاپپاق دادا ، جېنىم دادا مەن كەتمەي... سەن بىلەن بىرگە تۇراي... ئاينۇرنىڭ ئۆيىگە چىقىپ تاماق ئىتىشنى ئۆگىنەي ... ساڭا تاماق ئىتىپ بىرەي دادا... مەن كەتمەي...

دادام مىنى چىڭگىدە قۇچاقلىدى، شۇ چاغدا دادامنىڭ كۆزىدە لىغىرلاپ قالغان ياشنى كۆرۈپ قالدىم ، ئەمما كىچىكلىكتە نېرىسنى ئويلىيالمىغاندىم.

__ئاپپاق قىزىم ، سەن باتۇر داداڭنىڭ ياخشى قىزى... ئەمىسە مۇنداق قىلايلى ، ئاۋال مەن بىر يەرگە بېرىپ كىلەي... ئاندىن سىنى ئېلىپ باشقا يەرگە كىتەي ، سەنمۇ ئاپاڭنىڭ قېشىدا بىر مەزگىل تۇرغىن ، مەن كىلىپلا سىنى ئەكىتەمەن.

__قاچانلىققا دادا ؟

__قار ياغقاندا... ماقۇل دىگىن . مىنى ياخشى كۆرسەڭ ماقۇل دەيسەن.

يىغلاپ تۇرۇپ دادامغا ماقۇل دىدىم.

__ دادا ، لىكىن بىر شەرتىم بار.

__دىگىنە ؟

__ماقۇل دەيسەن ئەمىسە!

__ئاۋال دىمەمسەن ؟

__ياق ، ماقۇل دەيسەن.

__ماقۇل ، ماقۇل ،ماقۇل ،دىگىنە ھە!

___ئەمىسە قولۇڭنى ،

ـــبۇرۇنقى ئادىتىمىز بويىنچە قول بىرىشكەندىن كېيىن دادامغا دىدىم ،

ـــماڭا كۈندە بىر قېتىم تېلفون قىلىسەن.

___ماقۇل ، قىلاي قىزىم.

دادام بىلەن ئۇزاق قۇچاقلىشىپ جىمجىتقىنە ئولتۇرۇپ كەتتۇق...

يېڭى ئۆيۈمگە خېلى كۈنۈپ قالدىم ، بىر ئىنىم بار ئىدى ، مەندىن خېلىلا كىچىك ، ئەمما ئۇنىڭغا كۈنلەپ بىرەر ئېغىز گەپ قىلمايتتىم ، ئاپام بولسا مىنىڭ تاماق يەيدىغان بولغانلىقىمدىن ، ئۇ تاماق ئەتسە ئەتراپىدىلا يۈرىشىمدىن خوشال ئىدى ، ئەمما مىنىڭ خىيالىم بېلەك ، تېزرەك تاماق ئىتىشنى ئۆگەنسەم دادامغا تاماق ئىتىپ بەرسەم دىگەنىنلا ئويلايتتىم .

كۈندە كەچتە دادام تېلفون قىلاتتى ، كېيىن يىغلىمايدىغان بولدۇم ، دادام نىمە ئىش قىلغانلىقىمنى سورايتتى، مەن بولسام ئورنۇمدىن تۇرغاندىن تارتىپ تېلفوننى ئالغۇچە نىمە ئىشلارنى قىلغانلىقىمنى بىرمۇ بىر دەيتتىم . دادام ماڭا يول كۆرسىتەتتى، قانداق ئىشنى قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى، ئاپامنىڭ گېپىنى ئاڭلىشىم كېرەكلىكىنى تەكىتلەيتتى. بىر كۈندىكى ئەڭ خوشال ۋاقتىم دادام بىلەن تېلفوندا پاراڭلاشقان ۋاقتىم بولاتتى.

كېيىن تەتىلمۇ توشتى ، مەكتەپكىمۇ باردىم ، يېڭى ئائىلەمگىمۇ ئازراق كۈنۈپ قالدىم ، پەقەت ئاپامغا بولغان ئۆچمەنلىكىملا شۇ پېتى ئىدى ، پەقەت دادامنىڭ گېپىنى ئاڭلايدىغىنىم ئۈچۈنلا ئۇنى ئاپا دەپ يۈرەتتىم ... شۇنداق قىلىپ بىر يىل ئۆتتى . مەنمۇ ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ ئىككىنچى يىللىقىغا چىقىپ قالدىم . بۇ جەرياندا دادام بىر قانچە قېتىم كەلدى ، ھەر قېتىم كەلگەندە مەن بىلەن قانغۇچە ئوينايتتى ، يېڭى-يېڭى كىيىملەرنى، كىتاپلارنى ئېلىپ بىرەتتى، ماشىنىسىغا چىقىرىپ شەھەرنىڭ ھەممە يېرىنى ئايلاندۇراتتى... تورتخانىلارغا ئەكىرەتتى. ھەر قېتىم، مىنى قاچانلىقتا يىراقلارغا ئېلىپ كىتىدىغىنىنى سورايتتىم ... دادام بولسا «بىر كۈنى چوقۇم...» لا دەيتتى.. .

توۋا... ئويلاپ باقسام قىزلارنىڭ ئەڭ نازۇك ئىشلىرىنىمۇ دادامغا دەيدىكەنمەنتۇق... بىر كۈنى ئەتىگىنى

ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۇيۇرنىغا كىرىپلا قورقۇپ كەتتىم . كېيىملىرىم قان يۇقى تۇراتتى... يۈگۈرۈپ چىقىپ دادامغا تېلفۇن قىلدىم ۋە يىغلاپ تۇرۇپ بولغان ئىشلارنى دادامغا دىدىم...

___چوڭ بوپسەن قىزىم ، قورققۇدەك ئىش يوق ، ئاپاڭغا دىگىن.

___دىمەيمەن ، ئۇنىڭغا گەپ قىلغۇم كەلمەيدىكەن .(دادامغا ئاپام سىنىڭ ئەسكى گىپىڭنى قىلدۇ دىمەكچى بولغاندىم بىراق يەنىلا گىپىمنى ئىچىمگە يۇتىۋەتتىم.)

___ئۇنداق دىمە. ئۇ دىگەن سىنىڭ ئاپاڭ... ئاپاڭمۇ بۇ ئىشلارنى ساڭا بۇرۇنراق دەپ قويىماي، تازىمۇ ... ... ئاپاڭغا دە ، ئۇ ساڭا قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى ئېيتىپ بىرىدۇ.

___ماقۇل ، مىنى قاچانلىققا ئەكىتىسەن دادا.

___باتۇر داداڭ دىگەن گىپىدە تۇرىدۇ ، ئاز قالدى.

___ماقۇل.

ئۇ كۈنى كەچتە دادام تېلفۇن قىلمىدى ، مەنمۇ قىلمىدىم ، چۈنكى خىجىل بولغاندىم.

ئەتىسىمۇ تېلفۇن قىلمىدى ، ئاخىر چىدىماي ئۆزۈم تېلفۇن قىلدىم ، لىكىن ئۆيدە ئالىدىغان ئادەم يوق . ئىچىم تىت-تىت بولاتتى . دادام بىر يىلدىن بىرى ئەزەلدىن مۇنداق قىلىپ باقمىغانىدى . ئاخىر ئاپامغا دىدىم:

___ئاپا ، دادامنىڭ قېشىغا بېرىپ كىلەيمىكىن ، ئىككى كۈن بولدى ، ئۆيدە تېلفۇننى ئالىدىغان ئادەم يوق.

___ئۆيدە ئادەم بولمىسا نەگە بارىسىز ؟

___مەندە ئاچقۇچ بار.

___قۇرۇق ئۆيگە نىمىشقىمۇ بارارسىز ، دادىڭىزنىڭ تېلفۇننى ساقلاڭ.

شۇنداق قىلىپ ئۇ ئۆيگە بارالمىدىم ،

ئۆيدە بولسا تېلفۇننىڭ قېشىدىن كىتەلمەيۋاتاتتىم، تېلفۇن ھەر بىر جىرىڭلىسا «دادام» دىگىنىمچە يۈگرەيتتىم، ئەمما شۈمشۈيۈپ يېنىپ كىلەتتىم.

ئەتىسى مەكتەپتىن يېنىپ ئۇدۇل ماشىنىغا ئولتۇرۇپ دادام ئىككىمىزنىڭ ئۆيىگە قاراپ ماڭدىم . مەن

تۇغۇلۇپ مۇشۇ كۈنگىچە دادامدىن ئۈچ كۈن مۇنداق ئايرىلىپ باقمىغانىدىم، ئۇ نەگىلا بارسا مېنى ئېلىپ باراتتى، كېچىسىمۇ بىر يوتقاندا ياتاتتۇق، دادام چۆچەككە ئۇستا ئىدى، ھېلى ئالۋاستىنى دورىسا ھېلى رۇستەم پالۋاننى دورايتتى، ئۇ چۆچەك ئېيتسا خۇددى كىنو كۆرۈۋاتقاندەك بولاتتىم، بالىلىقىمنىڭ ھەر بىر كېچىسىدە دادامنىڭ چۆچىكى بىلەن ئۇيقۇغا كىرەتتىم دېسەم ئارتۇق بولماس... كېيىن ئاپامنىڭ قېشىغا كەتكىنىمدىنمۇ ھەر كۈنى تېلېفون قىلاتتى ، مەنمۇ ئۇ تېلېفون قىلمىغۇچە ئۇخلىماي ئۇنىڭ تېلېفونىنى ساقلايتتىم ، لېكىن مانا بۈگۈن ساق ئۈچ كۈن بولدى...

مەھەللەمگە ، تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئۆيۈم بار يەرگە كېلىپ باشقىچە بولۇپ قالدىم، مەھەللىدىكى دوستلىرىم مېنى ئورىۋېلىشتى، ئۇلار بىلەن ئالدىراپ خوشلىشىپ ئۆيۈمگە قاراپ چاپتىم، دەرھال بويكامدىن ئاچقۇچنى ئالدىمدە ئىشىكنى ئاچتىم ، قاقشىق ، سېسىق پۇراقتىن سەسكىنىپ كەتتىم ، ئۆي يەنىلا بۇرۇنقىدەك ، دادام ئەر كىشى بولغىنى بىلەن ئۆينىڭ ، كىيىم-كېچەكنىڭ تازىلىقىغا بەك ئەھمىيەت بېرەتتى، شۇنداق رەتلىك، نەدىن چىققىنىكىنە بۇ پۇراق ... دادامنىڭ ياتاق ئۆيىگە كىردىم، پۇراق بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىدى، ئىشىكنى ئېچىپ كۆزلىرىمگە ئىشەنمەي تۇرۇپلا قالدىم ... يۈرىكىم خۇددى ھازىرلا كۆكرەكلىرىمنى بۆسۈپ چىقىپ كېتىدىغاندەك سوقۇۋاتاتتى ... پۇتۇمنىڭ ئۇچىدا دىگۈدەك دەسسەپ كارىۋاتنىڭ تۈۋىگە باردىم ۋە ياتقان كىشىگە سىنچىلاپ قارىدىم. دادام، كارىۋاتتا چېچىلىپ ياتقان قالايمىقان نەرسىلەر... يەنە بىر تال ئۆكۈل يىڭنىسى ... كۆكىرىپ كەتكەن بەدەن... پۇراقنىڭ ھەممىسى دادامدىن چىقىۋاتاتتى ...

كېيىن نىمە ئىشلار بولدى ئېسىمدە يوق ، بىلىپ تۇرىۋاتاتتىم، كۆرۈپ تۇرىۋاتاتتىم، ئۇ چاغلاردا خېلى بىر ئىشلارنى بىلگەن ۋاقتىلىرىم ئىدى ، دادامنى يەرلىككە قويۇشقا قاتناشقىنى پەقەت بىر قانچە ئادەم ، ئاپاممۇ ھەر ھالدا بېشىغا بىر ياغلىقنى ئارتىپ بىزنىڭ ئۆيگە كەلدى ، مېنى ئېلىپ كەتمەكچى بولغانىدى مەن گەپ قىلمايلا ئەگەشتىم... قۇلاق تۈۋىمدە ئۆيدە بولۇنغان ھەر خىل گەپ -سۆزلەر...«مەسچىتتىكىلەر ئۇنىمىدى...ئاق چېكىپ قېتىپ قالغان ئادەمنىڭ نامىزىنى چۈشۈرمەسمىش.» چۈشۈرمىسە مەيلى ،ھېلىقى گۆركارلارغا پۇلنىلا بەرسەك ئۇلار ئۆزلىرى بىر ئامالنى قىلىدۇ. تىزراق بولايلى جەسەت ھېلىمۇ سېسىپ كېتىپتۇ.

نەچچە كۈنگىچە ئەسلىمگە كىلەلمىدىم ، يىغلىمىدىم ، ئەمما تېلفۇننىڭ يېنىدىن كەتمەيتتىم ، خىيالىمدا هامان دادامنى تېلفۇن قىلىدۇ دەپ ئويلايتتىم ، ئۇلارنىڭ«باتۇر ئۆلدى» دىگىنى يالغان ، مىنىڭ باتۇر دادام بەك ياخشى ، ئۇ بەك ئاقكۆڭۈل ، ماڭا بەك ئامراق ، ئۇ بەك كىلىشكەن ، ئۇ يولدا ماڭسا قىزلارنىڭ هەممىسى هەۋەسلىنىپ ئۇنىڭغا قارايدۇ ... مەن دادامدىن پەخىرلىنىمەن... مىنىڭ باتۇر دادام ئۆلمەيدۇ... دىگەننىلا ئويلايتتىم ...

بىر كۈن، ئىككى كۈن ، ئۈچ كۈن... كۈنلەر ناهايىتى ئاستا ئۆتىۋاتىدۇ... دادامنىڭ تېلفۇنى يوق... بارغانسىرى شۈك بولۇپ كىتىۋاتىمەن... كۈنلەپ باشقىلارغا بىرەر ئېغىز گەپمۇ قىلمايمەن ... بىر ئولتۇرغان يېرىمدە سائەتلەپ ئولتۇرغىنىم ئولتۇرغان... ئاپامغا بولسا تېخىمۇ ئۈچ بوپ كەتكەندىم ... ئۇنىڭ دادام توغۇرلۇق ئەسكى پاراڭ قىلىشنى يامان كۆرەتتىم . ئۇنىڭ دىيىشىچە دادام ئەينى ۋاقىتتا سىرتتا قىزلار بىلەن ئويناپ يۈرگەنمىش ، ئاپام ئاچچىقىدا مىنى تۇغۇپلا تاشلاپ بىرىپتىكەنمىش... كيىن دادام ئۆزى ئاپامنى ئىزلەپ قىمارغا ئۆگىنىپ قالغىنىنى، سودىدىمۇ جىق زىيان تارتقىنىنى، مىنى ئۇنىڭ بېقىۋېلىشىنى ئۆزى تەلەپ قىلغانمىش... ئىشقىلىپ بەك جىق ... مەن هەممىنى ئاپامدىنلا كۈرىمەن، ئۇ مىنى تارتىۋالمىغان بولسا دادامۇ ئۆلۈپ قالمايتتى (ئاڭلىسام باشقىلار دەتكە چىدىمىسا ئاۋ چىكىدۇ دىيىشىدىكەن)... هەممىنى قىلغان ئاشۇ خوتۇن...»

هەممىنى ئاپامدىن كۆرەتتىم. بارغانسىرى ئاپام نىمىگە ئۈچ بولسا شۇنى قىلىدىغان قىلىق چىقىرىۋالدىم ، قىززىق يېرى ئاپام ئاچچىقىدا ئانچە-مۇنچە ۋارقىراپ قويغاننى هىسابقا ئالمىغاندا، ماڭا ئارتۇق گەپ قىلالمايتتى ، يا ئۇرمايتتى . ئۇگەي دادام ۋە ئۇكام بىلەن ئاپلاپ -يىللاپ گەپ قىلمايتتىم. شۇنداق يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە دادامنىڭ يېقىن دوستى غەيرەت داداش مىنى ئىزلەپ كەلدى.

غەيرەت داداش بىلەن بىر كۈن بىللە ئوينىدۇق ، دادام دائىم مىنى ئاپىرىدىغان باغچىغا باردۇق ، لىكىن هەر قانچە ئويناپمۇ خوش بولالمىدىم ... باغچىدىكى هەر بىر قەدەمدە دادام ئىككىمىزنىڭ ئىزى بار ئىدى . دادام ئىسمىگە كەلگەنسىرى ئۆپكەم ئۆرلەتتى ... ئەتراپىمدىكى كىشلەرگە ئۆچلىكىم كىلەتتى ... هەممە ئادەمگە هەتتا مىنى ئۆيىنىتىۋاتقان غەيرەت داداشقىمۇ نەپرەت كۆزلىرىم بىلەن قارىدىم... بىر چاغدا غەيرەت

داداش بىلەن ئورۇندۇقتا كىلىپ ئولتۇردۇق.

___ ئابىدە قىزىم ، ياخشى ئويناڭسىزمۇ ،

___دەپ سورىدى ئۇ.

بېشىمنى بىلىنەر-بىلىنمەس لىڭشىتىپ قويدۇم .

___مۇنداق ئىشتى ،

___دەپ يەنە گېپىنى باشلىدى ئۇ ،

___دادىڭىز بىر كىنىشكىنى ماڭا بېرىپ، ئەگەر ياخشى كۈننىڭ يامىنى بولۇپ قالسا ئۇ كىنىشكىنى سىزنىڭ قولىڭىزغا تاپشۇرۇشۇمنى تاپىلىغان، ئۇنىڭ دىيىشىچە كىنىشكىنىڭ مەخپىي نومۇرىنى سىز بىلىدىكەنسىز... ئامانىتىڭىزنى قولىڭىزغا تاپشۇراي .

راستىنى دىسەم كىنىشكىنى ئالغۇچە قوللىرىم تىترەپ ، بۇرۇنلىرىمنىڭ ئۇچى ئېچىشىپ كەتتى، لىكىن كۆز ياشلىرىمنى مەجبۇرىي يۇتتۇەتتىم، ھەر قانداق ئادەمنىڭ ئالدىدا ياش تۆكمەسلىكىم كېرەك ئىدى ... چۈنكى ئۇزۇم بىزار كىشلەرنىڭ ئالدىدا ياش تۆكۈش ئۇلارغا تەسلىم بولغانلىق ئىدى.

كىنىشكىنى ئالدىم ، دادامنىڭ بىر چاغلاردا ماڭا «ئابىدە ، ئىسىڭدە بولسۇن ، ئىككىمىز ئۈچۈن ئورتاق بىر سان بار ، ئۇ سان سىنىڭ ھەم مىنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈمدىن تەركىپ تاپقان .» دىگەنلىكى ۋە سانىنى ماڭا بىرقانچە قېتىم ئېيتقۇزغىنى يادىمغا كەلدى . خوشلىشىدىغان چاغدا غەيرەت داداش ماڭا بۇ ئىشنى ئاپامغا ھازىرچە ئېيتماسلىقنى تاپىلىدى.

تولۇق ئوتتۇرغا چىقىپلا ئوقۇماسلىقتا چىڭ تۇردۇم ، ئاپام يىغلاپ ، يالۋۇرۇپ ئاخىرى ئىختىيارىمغا قويۇپ بەردىم . كۈنلىرىم ئۆيدە ئاپامنى خاپا قىلىش ، ئاپام بىلەن قېيىششىش بىلەنلا ئۆتەتتى ، لىكىن ئاپام خۇددى مىنىڭ كۆڭلۈمدىكىنى بىلىپ قالغاندەك ھەر قانچە قىلىق چىقارساممۇ خاپا بولماس بولدى ... يەقەت بەزىدە ماڭا قاراپ ئېغىر تىنىپلا قوياتتى.

كىيىن ئۆيدە ئولتۇرۇۋېرىپ زىرىكىپ يەسكە چۈشۈپ مەھەللىدىكى باللارغا قېتىلىدىغان بولدۇم ، ئەنە شۇ چاغلاردا ئاپامنىڭ مەھەللىدىكى تەڭ دىمەتلىك بىر قانچە قىزلار بىلەن ئارىلىلىششىمغا قارشى

ئىكەنلىكىنى ھىس قىلدىمدە ئاشۇ قىزلار بىلەن تېخىمۇ يېقىن ئۆتۈشكە باشلىدىم ... ئۇلار بىلەن بىرگە يۈرۈپ دىسكوخانىلارغا كىرىشنى ئۆگەندىم... ئاپامنىڭ ئۈھسىنغان چىرايى ، ماڭا بىچارىلارچە قارىشى مىنىڭ ئەڭ چوڭ غەلبەم ئىدى.

قىزلار بىلەن دىسكوخانىدا ئوينىۋېتىپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر بالىغا دىققەت قىلىدىغان بولۇپ قالدىم ، ئۇنىڭ قېتىم ئۇ بالىنىڭ كۆزلىرىنى يېرىم يۇمۇپ يىراقلارغا قاراپ تاماكا چېكىشىنى كۆرۈپلا دادامغا ئوخشاتقاندىم ... كېيىن دىققەت قىلسام ئۆزىنى مەغرۇر تۇتۇپ مېڭىشلىرى ، كىلىشكەن قەددى ـ قامىتىدىن تارتىپ دادامغا ئوخشايدىكەن... قىزلارنىڭ ئۇنىڭغا ئامراقلىقىچۇ تېخى؟ جەمئىيەت ئوينىۋېتىپ يۈرگەن بولساممۇ بىرەر ئوغۇل بالىغا يېقىنلىشىپ باقمىغاندىم ... سەۋەبى ، ھەممە ئادەمگە نەپرەتلىنەتتىم... كۆڭلۈمدە پەقەت دۇنيادا داداملا ياخشى ئادەم ئىدى ، تۇغۇلغىنىمغا ئۈچ كۈن بولغان بالىنى تاشلىۋەتكەن ئانا ۋە ئۇنى ياقلاپ ، دادامنى ئاق چەكتى دەپ تىللايدىغان ئاشۇ بىر توپ كىشىلەر كۆزۈمگە ئادەم تەلەتى كۆرۈنمەيتتى . شۇڭا ھەر قانداق ئادەمگە چىراي ئېچىپ قارىمايتتىم ، دىسكوخانىغىمۇ خوشاللىق تېپىشتىن كۆرە ئاپامنى خاپا قىلىش ئۈچۈن كىلەتتىم.

كېيىن دوسلىرىمدىن سۈرۈشتۈرسەم ئۇ بالىنىڭ ئىسمى باتۇر ئىكەن ، شەھىرىمىزدىكى جەمئىيەت ئوينايدىغان بالىلارنىڭ لاۋداسى ئىكەن ، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ ھەيران قالدىم ، ئىچىمدە بولسا توختىماي «باتۇر...باتۇر...» دەپ چاقىراتتىم.

باتۇر بىلەن تونۇشۇپ قالدۇق ، ئۇنىڭغا بېشىمدىن ئۆتكەن ئىشلارنىڭ ھەممىنى دىدىم ... نىمە ئۈچۈن ئۇنىڭغا قىزىقىپ قالغانلىقىمنىمۇ دىدىم ... بىز ياخشى دوسلاردىن بولۇپ قالدۇق ، كۈندە دىسكوخانىدا كۆرۈشەتتۇق ، بىرگە ئوينايتتۇق ... بارغانسىرى ئۇنىڭ بىلەن بىر كۈن كۆرمىسەك چىداشمايدىغان يەرگە بېرىپ يەتتۇق ... شۇنداق قىلىپ باتۇر بىلەن، ئۆزۈمدىن بەش ياش چوڭ باتۇر بىلەن مۇھەببەتلەشتىم... ئۇنى ھەقىقەتەن ياخشى كۆرۈپ قالغاندىم ، دادامدىن ئايرىلغاندىن بىرى كۈلكە يۈگۈرمىگەن چىرايىمغا كۈلكى يۈگۈرۈشكە باشلىدى ، ئىشقىلىپ ئۇنىڭ بىلەن يۈرگەندىن كېيىن يىغلاشنى ، كۈلۈشنى بىلىدىغان بولدۇم.

ئەتىگەندىن-كەچكىچە باتۇر بىلەنلا بولاتتىم، ئۇنىڭمۇ ئۆگەي ئاپىسى باركەن، ئۇيەردىن كۆڭلى سۇ ئىچمەيدىكەن... بىر-بىرىمىزگە يار-يۆلەك بولۇپ ناھايىتى ياخشى ئۆتتۇق . بەزى كۈنلىرى كەچلىكى ئۆيگىمۇ قايتمايتتىم ، ئاپام ماڭا گېپىنى ئاڭلىتالمىغاندىن كېيىن بىر-قانچە كۈن ئۆيگە سولاپ قويۇۋىدى ، تاماق يېگىلى ئۇنىماي ، ۋارقىراپ ، يىغلاپ دىگەندەك قىلىپ ئۇنىڭ بارلىق پىلانلىنى بىتچىت قىلدىم.

بىر كۈنى كەچتە باتۇر بىلەن بىرگە بىز دائىم بارىدىغان دەرەخلىققە باردۇق ، ئۇ ماڭا ئۇزۇندىن ئۇزۇن قاراپ كەتتى ۋە تۇرۇپلا:

__ ساڭا قىيمايمەن ئابدە ، سەندىن ئايرىلىشقا چىدىمايمەن ،ــــدىدى.

__ مەنمۇ چىدىمايمەن ...بىز ئايرىلمايمىز شۇڭا.

__ مەن كېتىدىغان بولدۇم ، مەن كەتكەندىن كېيىن ؟

__ نىمە ؟ نەگە كېتىسەن ؟ چاخچاق قىلمىسە ساراڭ.

__ راست، ئۆيدە تۇرغۇچىلىكىم قالمىدى، ئىچكىرىدە تىجارەت قىلىدىغان بىر دوستۇم بولىدىغان ، چىقىپ كېتىپ شۇنىڭغا ياردەملىشىمەن.

__ بازارچى بولامسەن ؟

ــــكۆزلىرىم چەكچىيىپ كەتتى.

__ ياق ، ئۇنداق ئىش يارىشامدۇ ماڭا . ئۇ ئاغىنەمنىڭ ئىككى يەردە ئاشخانىسى بار ئىكەن ، بېرىپ لوبەن بولۇشۇپ بىرىمەن.

ئۇنىڭ راست ئېيتىۋاتقىنىنى بىلىپ چۆچۈپ كەتتىم.

__ ياق ، كەتمەيسەن ! كەتسەڭ مىنىمۇ بىرگە ئېلىپ كېتىسەن ... سەندىن ئايرىلالمايمەن... سەنمۇ دادامغا ئوخشاش مىنى تاشلاپ كەتسەڭ ... ياق !ياق !ياق !،

ــــباتۇرنى قۇچاقلاپ يىغلاپ كەتتىم.

__ ماڭا قارىغىنە ئابدە ،

ــــدىدى ئۇ قوللىرى بىلەن يۈزلىرىمنى ئالقىنىغا ئېلىپ ،

ـــ سەن دېگەن قىز بالا ، مەن بىلەن كەتسەڭ جاپا تارتىپ قالىسەن...يەنە كېلىپ...

__ ياق ... سەنلا بولساڭ مەن ھەممىگە رازى.

__ مېنى راست شۇنچىۋالا ياخشى كۆرەمسەن ؟

__ ھەئە ... بولمىسا...

__ ھە دېگىنە ، بولمىسا نېمە ؟

__ بولمىسا... بولمىسا بارلىقىمنى ساڭا ئاتىۋېتەرمىدىم ... ... ھە راست بايا يەنە كېلىپ دەپ توختاپ قالدىڭغۇ ؟

__ راستىنى دىسەم پۇل يەتمەيدۇ.

__ مۇشۇ گەپمىتى.

مەن ئۇنىڭغا دادامنىڭ ماڭا قالدۇرغانلىرى توغرىسىدا سۆزلەپ بەردىم.

__ تۈۋا دېگىنە ؟ داداڭ ساڭا شۇنچە جىق پۇل قالدۇرۇپتىما ؟

__ بۇ تېخى ئاپام بىلمەيدىغىنى خالاس . يەنە ئاپام بىلىدىغىنى ، ئۆي ساتقان پۇل ... ئىشقىلىپ بەك جىق ... كىنىشكىنى ئەتە ساڭا ئەچىقىپ بىرەي ... ماڭا پۇلنىڭ كېرىكى يوق ... ماڭا سەن بولساڭ بولدى باتۇر... مېنى بىللە ئەكەتكىنچۇ ؟

باتۇر جاۋاپ بېرىش ئورنىغا مېنى ئاستا قۇچىقىغا تارتتى.....

ئەتىسى كىنىشكىنى باتۇرغا تاپشۇردۇم ، مەخپىي نومۇرنىمۇ ئېيتىپ بەردىم . ئىككى كۈندىن كېيىن ھېچكىمگە دىمەي پويىزغا چىقتۇقتە بۇ شەھەرگە كەلدۇق.

باتۇرنىڭ بۇ يەردىمۇ بىر دوستى بار ئىكەن ، ئۇ دوستى ئارقىلىق خېلى كۆپ ئۇيغۇر باللىرى بىلەن تونۇشتۇق ، باتۇر ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئەنئۆرسا دەيدىغان بىرىنى بەك چوڭ بىلەتتى ، ئۇ مۇشۇ شەھەردىكى بازارچى باللارنىڭ خوجايىنى ئىكەن ، ئەنئۆرسامۇ باتۇرنىڭ خېلى ئىناۋىتىنى قىلاتتى . لېكىن دادامدەك ياشتا تۇرۇپمۇ مېنى كۆرسە بەزدەك تىكىلىپ قاراشلىرىدىن بىزار ئىدىم.

بىز ئون كۈندەك بىر مېھمانخانىدا تۇردۇق، كۈندۈزى ئانچە-مۇنچە سىرتقا چىققاننى ھېساپقا ئالمىغاندا

ياتاقتىن سىرتقا چىقىپ كەتمەيتتۇق ، ئۇ ۋاقىتلاردا گويا جاھاندا پەقەت مەن ۋە ئۇلا بار ئىدى.

بىر كۈنى كەچلىك تاماقنى ئېلىپ ياتاققا كىردۇق ، ئىلۇنۇر كۆرگەچ تاماق يېدۇق ، كېيىن ئۇنىڭ بىلەن يۆلىنىشىپ ئولتۇرۇپ پاراڭلاشتۇق ... ... ئەتىسى ئەتىگىنى كۆزۈمنى ناھايىتى ئەستە ئاچتىم ، بېشىم لۇقۇلداپ ئاغرىپ كەتتى، مېنىڭ ئەستە بېشىمنى كۆتۈرۈپ قارىسام يېنىمدا ياتقان كىشى ھېچ باتۇرغا ئوخشىمايدۇ ... كۆزلىرىمنى ئۇگىلىۋېتىپ بەك قارىسام ئەنۋەرسا دىگىنى ئاندىن تۈغما ھالەتتە ياتماسمۇ ؟!

كېيىن بىلسەم باتۇر مىنى ئۇنىڭغا سېتىۋېتىپتۇ . قارشىلىق قىلسام تاياق يەدىم ، قاچسام تۇتۇلدۇم... باتۇرنىڭ ئۇنداق قىلىدىغانلىقىغا ئىشىنەلمەيتتىم ... ئەمما پولاتتەك پاكىت ئالدىدا ئىشەنمەيمۇ ئامالىم يوق ئىدى ... ئەمدىلا ئىللىشقا باشلىغان يۈرىكىم يەنە قاتتى.

كېيىن ئەنۋەرسانىڭ يېنىدا ئىختىيارىمچە بولمىسىمۇ تۇرۇپ قالدىم. ئەنە شۇ چاغدا ئۇزۇمنىڭ خىرىدىن ئەتكەسچىسىنىڭ ئۇۋىسىدا تۇرىۋاتقانلىقىمنى بىلدىم. ماڭا ھاياتنىڭ كېرىكى يوق ئىدى ، ئەمما مىنى تاشلاشقا كۆزى قىيغان باتۇرنى بىر قېتىم بولسىمۇ كۆرۈپ باقسام ، ئۇ بۇرۇنقى باتۇر شۇمۇ ئەمەسمۇ دىگەننى ئويلايتتىم.

مىنى تونجى كۆرۈپ ئەيتىمگە قاراپ ئىچىڭ ئاغرىدى بولغاي ، لىكىن سەن ھىس قىلالمايسەن ... يۈرىكى يوق ئادەمگە سوغۇقمۇ ، ئىسسىقمۇ بەرىبىر ! لىكىن مەن ئۆزۈمۇ تۇيمىغان ئاساستا ساڭا ماسلىشىپ ئۆيۈن قويدۇم... ماڭا كېيىملىرىڭنى بەردىڭ ، تاماق ئېلىپ بەردىڭ... دىگەنلىرىمگە ئىشەندىڭ... قىلغانلىرىڭغا قاراپ كۆلگۈم كەلدى ... مۇھابىتىڭگە قاراپ ھەيران قالدىم ... ئۇنىڭ توختىماي تىلفۇن قىلىشلىرىدىن ، ئۇچۇر يوللىشىدىن بىر چاغلاردىكى ئۆزۈمنى ئەسلىدىم ... جاھاندا كۆيۈنۈش دىگەن نەرسىنىڭ مەۋجۇتلىقىنى يادىمغا ئالدىم ... نىمىشقا سىنىڭ ئىللىق ئائىلەڭ بار؟! نىمىشقا مىنىڭ يوق ؟! نىمىشقا سەن شۇنداق تاتلىق كۈلەلەيسەن ؟! نىمىشقا مەن كۈلەلمەيمەن ؟! نىمىشقا سەن باشقىلارغا مېھرىبانلىق قىلالايسەن ؟! نىمىشقا مەن قىلالمايمەن ؟!... كاللامدا تۈرلۈك ـتۈرلۈك سۇئاللار... شۇنىڭ بىلەن سەن باشلىغان ئۆيۈننى مىنىڭ داۋاملاشتۇرغۇم كەلدى ... ساڭا قىلىۋاتقانلىرىمدىن ئەنۋەرسانىڭ

خەۋىرى بار، لېكىن مېنى تونۇمىدى... ئۇ مېنىڭ بىرەر كۈن بولسىمۇ ئانچە-مۇنچە ئىچىلىپ قويغىنىمغا خوشال... سەن يىگەن تاماقنىڭ بەزىلىرىنى ئۆز قولۇم بىلەن ئەتكەن ... بىر چاغلاردا دادام ئۈچۈن تاماق ئېتىشنى ئۆگەنگەنىدىم ، مانا ئەمدى سەن ئۈچۈن تاماق ئەتتىم...

ئەنۋەرسا باتۇرغا قارىغاندا ياخشىكەن، بۇ قېتىم مەن ھېچ ئىشقا چېتىلمىدىم... ھە راست ... باتۇرنىڭ تۇرۇۋاتقان يېرىدىن خەۋەر تاپتىم ... بېرىپ ئۇنى ئىزدەيمەن...

لېكىن يەنىلا ، ھەممىنى ئاياقلاشتۇرۇش... ئەمەس، بەلكىم تۇغۇلۇپلا تاشلىۋېتىلمىگەن بولسام باشقىلار بىر ئۆمۈر بېشىدىن ئۆتكۈزىدىغان ياكى ئۆتكۈزمەيدىغان ئاشۇ قىسمەتلەرنى بېشىمدىن كەچۈرمىگەن بولاتتىم...

ساڭا نەسىھەتىم بولسۇن، سەن ئۇكۇل قىلىمۇ ئۆرمىدىك، ئەگەر تاشلايمەن دىسەڭ چوقۇم تاشلىيالايسەن ... ئەگەر بۇ شەھەردە يەنە تۇرۇپ قالالىغان بولسام ساڭا ياردەم قىلغان بولاتتىم...

خەيىر...ئامان بول .

ئابىدە. »

ئۇنىڭغا يەنە ئىچ ئاغرىتايمۇ ؟! ئاغرىنايمۇ ؟! ئاپىسى ئۈچۈن قىلغانلىرىغا لەنەت ئوقۇيمۇ ؟! خىياللىرىمدا ھامان ئۇ...«ئامەت ۋە ئاپەت» نى ئوقۇغىنىمدا «30ياشقا كىرمەي تۇرۇپ يۈز يىللىق قىسمەتلەرنى بېشىدىن كەچۈرگەن .» دىگەن گەپكە خېلىلا دىققەت قىلغان ۋە بىر ۋاقىتلارغىچە ئىسىمدىن كۆتۈرۈلمىگەنىدى ... مانا ئەمدى ئۇنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى، ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن، مېنى دوزاخ ئازابىغا ئىتتىرگەن ئاشۇ قىزنىڭ كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاپ ئاشۇ بىر جۈملىنىڭ ھەقىقى مەنىسىنى تېخىمۇ چۈشەنگەندەك بولدۇم.

ئۇزاق ئويلاندىم ، قولۇمدىكى خەتكە ، تېلفون نومىرىغا قارىدىم ، نەدىن كەلگەن غەيرەت بىلمىدىم ، قورقۇپ تۇرىمەن ئەمما قولۇمدىكى تېلفون نومىرنى بىرتۇۋەتتىم ... پارچىلىرىنى ئەيۋەنگىلا ئوبۇرنىغا تاشلىدىمدە سۈنى ماڭدۇرىۋەتتىم... ئەمدىكى بارلىق يولۇم ئېتىلگەنىدى، قانداق قىلىشىم كېرەك؟! بەربىر يولۇمۇ تۈگىدى... تاماكا ئالىدىغان ئادەممۇ يوق... ئەگەر خۇمارىم تۇتۇپ كەتسە... ئەگەر ئىشخانىدىكىلەر

تەرىپىدىن سىزىلىپ قالسامچۇ ؟! ... تۇمەن مىڭ خىيال... يەنە غەيرەت قىلىپ كومپيۇتۇرنىڭ ئالدىغا كەلدىم ، ئەنزەرنىڭ خەت قايتۇرمايدىغانلىقىنى بىلسەممۇ ئۇنىڭغا بىر مۇنچە خەت قالدۇرۇدۇم... ئاندىن بەيدۇ تورىغا كىرىپ ئاق تاشلاشقا مۇناسىۋەتلىك كىشىلەرنىڭ بايانلىرىنى، دوختۇرلارنىڭ كۆرسەتمىلىرىنى تېپىپ ئوقۇدۇم ، ئوقۇغانسىرى ئۈمىدسىزلىككە پېتىۋاتاتتىم ، ئانچە ـمۇنچە ئۈمىدلىنىدىغان يېرىم بايانات يازغانلارنىڭ كۆپىنچىسى ئاقنى ئۆزى خالاپ چەككەنلەر ياكى بىلىپ-بىلمەي چېكىپ قالسىمۇ كېيىن كەيپىگە خۇمار بولغانلار ، ئاقتىن خوشاللىق تاپقۇچىلار ئىدى، ئەمما مەندە ئۇنىڭ كەيپىدىن ھۇزۇرلىنىش نىيتى يوق ، پەقەت ئاغرىق ئازابىنى، خۇمار ئازابىنى تارتماسلىق ئۈچۈنلا تاماكىنى قولۇمغا ئالغانمەن، يەنە كىلىپ ئاقنى ئۆكۈل قىلىپ ئۇرمسا تاشلىغىلى بولىدۇ دىگەننىغۇ كۆردۈم، لىكىن ھېچكىمنىڭ ياردىمىسىز، ئۆزى يالغۇز ئاق تاشلىغانلىق توغرىسىدىكى باياناتتىن بىرەرنى تاپالمىدىم ... شۇنداق ئىزلەپ يۈرۈپ مەن تۇرىۋاتقان شەھەردىكى بىر ئاق تاشلاش مەركىزىنىڭ توردىكى مەسلىھەت بىرىش قىزىق لىنىيىسىگە كىرىپ قاپتىمەن . توردا«بىۋاسىتە» ئىلان قىلىشنى مۇۋاپىق كۆرمىدىم ، سوئال سوراقا كۆمۈلۈپ كەتكۈدەكمەن ، تەلەيي سىناپ بىر دوختۇرنىڭ ئېلىكتىرونلۇق خەت ساندۇقىغا خەت قالدۇرۇشقا باشلىدىم، ئۇنىڭغا باشتىن باشلاپ بايانىغچە بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىنى دىدىم ، ماڭا ياردەم قىلىشنى ئۆتۈندۇم ، خەتنى يوللاپ بولۇپ يېرىم سائەت ئۆتمەيلا دوختۇرنىڭ جاۋاپ خېتىنى تاپشۇرۇۋالدىم ، ئۇ ئۆزىنىڭ ياردەم قىلىشنى خالايدىغانلىقىنى ، ئەڭ ياخشىسى مىنىڭ ئاشۇ دوختۇرخانىغا بېرىشىمنى، ھازىرقى ئەھۋالدا مەن ماسلاشسىملا تاشلاشنىڭ ئۇنچە قىيىن ئەمەسلىكىنى ئېيتىپتۇ، ئۇنىڭغا ئۆزۈمنىڭ ئوقۇغۇچى ئىكەنلىكىمنى، مۇشۇ ئىش سەۋەبلىك بىر ئايدىلا نەچچە مىڭ يۈەنلىك قەرزگە بوغۇلۇپ كەتكەنلىكىمنى، يەنە ئەگەر بۇ ئىش مەكتەپتىكى بىرەرسى تەرىپىدىن سىزىلىپ قالسا ئوقۇشۇمنىمۇ داۋاملاشتۇرالمايدىغانلىقىمنى... ... ئىشقىلىپ بار-يوق ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئېيتتىم. دوختۇر بىلەن ئۈچ سائەتتەك پاراڭلىشىپتىمەن ، ئۇ ماڭا ئاق تاماكا تاشلاشتىكى ئەڭ مۇھىم ھالقا نورمال ، ساغلام بولغان پىسخىكا ھالەت دەپ كۆرسەتتى ، چىدامliq ، غەيرەتچان بولۇشۇم كېرەكلىكىنى تەكىتلىدى ، شۇ ۋاقىتتا نىمىشقىمۇ بۇ ئىشلارنى بالدۇرراق سىناپ باقمىغانلىقىمدىن ئۆكۈندۈم...

ئەتىسى ئەتىگەندە دوختۇرنىڭ مېنىڭ كۆڭلۈك ئىش-ھەرىكەت پىلانىمنى تۈزۈپ يوللىغان جەدۋىلىنى كۆردۈم ، چۈشتە ئۇ تېلېفون قىلىپ مەن بىلەن كۆرۈشكىسى بارلىقىنى ئېيتتى. ئەتراپىمدىكىلەردىن شۇنچىلىك رايىم قايتىپ كەتتىكەن، كۆرۈشۈشنى خالىمىدىم ، يارىدەم قىلغۇسى بولسا كۆرۈشمەي تۇرۇپ يارىدەم قىلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتىم، ئىشخانىنىڭ ئادرېسىنى سوراپ تۇرىۋالدى ، ئۇنىڭ دىيىشىچە خۇمارىم تۇتقاندا ئۇ ئەۋەتكەن دورىلارنى يېيىشىم كېرەككەن ... شۇ كۈنى كەچتە ئۇ ئىشخانا ئالدىدا مېنى ساقلاۋاتقانلىقىنى، مېنىڭ پەقەت دارىنى ئەپچىقىپ كەتسەملا بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپ تېلېفون قىپتۇ، بۇرۇنقى ۋاقىتلار بولسا مۇنداق ياخشى ئادەملەرنىڭ ئەتراپىمىزدا بولىشى ناھايىتى نورمال ئىش دەپ ئويلىغان بولاتتىم ، ئەمما مۇشۇ ئىشلاردىن كېيىن ھەممە نەرسىگە گۇمان بىلەن قارايدىغان بولۇپ قالغانىدىم.

مەيلى قانداقلا ئويلاي مەندە بۇنىڭدىن باشقىمۇ ئامال يوق ئىدى ، تەۋەككۈل قىلىپ پەسكە چۈشتۈم ، دىيىشكىنىمىز بويىچە ئۇنى تاللا بازىرى ئالدىدىكى پەشتاق ئۈستىدە ساقلىدىم ، ئۇمۇ مېنى تېزلا تونىۋالدى.

___بارلىق تەپسىلاتىنى ئىچىدىكى قەغەزگە يېزىپ قويدۇم ، ساڭا ئامەت تىلەيمەن.

دوختۇر باشقىمۇ گەپ قىلمىدى ، ئوتتۇرا ياش ، كىلىشكەن كىشىكەن ، قىزارغان كۆزلىرىمگە قاراپ ئارتۇق گەپمۇ قىلماي كېتىپ قالدى . بەلكىم مېنى ئارتۇق خىجىل قىلماي دىگەندۇ! كىرىپ كىچىككىنە يېشىكنى ئېچىپ ئىچىدىكى دورىلارنىڭ كۆپلىكىدىن ، دورىلارنىڭ ئۈزىنىڭ چۈشەندۈرىشىدىن باشقا يېزىلغان چۈشەندۈرۈشلەرگە قاراپ ھەيران قالدىم... توۋا ، ما ئادەمنىڭ شۇنچە ئەستايىدىللىقىنى ، مەنمۇ ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن بىرگە ئىشىنىپ دۆتلۈك قىلدىم دەپ يۈرۈپتىمەن ، ما ئادەمنىڭ توردا تونجى قېتىم پاراڭلاشقان ئادىمگە شۇنچە قىلىشنى نىمە دەي ؟! ئەنە شۇ چاغدا ئاپامنىڭ« بۇ دىگەن خۇدالىق جاھان قىزىم، سىزنىڭ باشقىلارغا قىلغىنىڭىز باشقىلاردىن بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى يانىدۇ.» دىگەنلىرى يادىمغا يەتتى ... ... شۈكرى خۇدا، شۈكرى اللہ ! ئانامنىڭ دۇئالىرى مېنىڭ يولۇمنى ئېچىۋاتقان بولسا كېرەك... قوللىرىمدىكى دارىلارغا قاراپ يەنە يىغلاشقا باشلىدىم...

ئەتىسىدىن باشلاپ دوختۇرنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئىش قىلىشقا باشلىدىم ... ئەمما قېپ قېپ تەرىپىدىن سىزىلىپ قالدىم :ئۇ كۈنى ئېلېكترونلۇق خەت ساندۇقۇمنى ئۇچۇرۇۋەتمەيلا سىرتقا چىقىپ كەتتىپتىمەن،

يېقىندىن بىرى مەندىن گۇمانلىنىپ يۈرگەن فېي فېي ھېچ ئويلىمايلا خەتلىرىمنى ئوقۇشقا باشلاپتۇ.. قايتىپ كىرگىنىمدە بولسا ئۈستەلىم ئۈستىدە قېتىپ ئولتۇرغان ، كۆزلىرى چەكچەيگەن فېي فېي بولدى ، ئەسلىدە بۇ ئىشلارنى ئۇنىڭغا ئېيتىشنى ئۆزۈممۇ ئويلاپ يۈرگەننىدىم ، بىر ھىساپتا بۇمۇ ياخشى بولدى.

__گۆلى ،

__كىرگىنىمنى كۆرگەن فېي فېي يۈگۈرۈپ ئالدىمغا كەلدى،

__نىمىشقا بۇ ئىشلارنى مەندىن يوشۇرىسەن ئېيتە نىمىشقا..نىمىشقا...؟

ئۇ خۇددى مىنى تۇنجى كۆرىۋاتقانلاردەك چىرايىمغا ئۇزۇندىن ئۇزۇن تىكىلىپ قارىدى، چاچلىرىمنى، يۈزلىرىمنى سىلىدى ، بىردەم يىغلاشتۇق ، ئاندىن ئولتۇرۇپ پاراڭلىششقا باشلىدۇق.

__مىنى ئۆچ كۆرەمسەن ؟

__ياق ، ئۇنداق دىمە ، سەن دىگەن زىيانكەشلىككە ئۇچۇرغۇچى، مەن ساڭا بەك ئامراق گۆلى ... سىنى ياخشى كۆرىمەن.

__مەن بەزى ئىشلارغا بەك ھەيران فېي فېي ... بۇرۇن سىلەرنى ياختۇرمايتتىم ... بىر دىندا بولمىغانلىقىمىز ئۈچۈنلا ئەمەس بەلكى تارىخقا قىزىققانلىقىم، بۇرۇن سىلەرنىڭ بىزنى بوزەك قىلغانلىقىڭلىنى بىلگەنلىكىم ئۈچۈن... ئەمما سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىمۇ شۇنچە ئاقكۆڭۈل ، ياخشى ئادەملەر باركەن... ھېلىقى دوختۇرچۇ تېخى، بەئەينى پەرىشتە ئىكەن...

__مۇنداقمۇ دىگىن تېخى، ھەر قانداق ئىشنىڭ ئىككى تەرىپى بولغانغا ئوخشاش ھەر قانداق بىر قوۋم، مىللەت ياكى دۆلەت كىشىلىرىنىڭمۇ ياخشىسى ، ئەسكىسى بولىدۇ ، قايسى كۈنى بازاردا بىز بىلەن ئۇرۇشۇپ كەتكەن كىشىلەرنىڭ ئۇيغۇرلىقىنى ، يانچۇقۇمغا قول تىقىپ تۇرۇپمۇ يەنە مەندىن چوڭ تۇرۇپ مىنى بوزەك قىلماقچى بولغانلىقىنى مەن ساڭا دەپ بەرگەن ، ئۇلارنىڭ ئۇيغۇرلىقىنى بىلگەندە مەن ئالدى بىلەن سىنى ئويلىدۇم ئاندىن ئىچىم ئاچچىق بولدى ، ئۇلارغا نەپرەتلەنمىدىم بەلكى ھىسداشلىقىم كەلدى ، بەلكىم سىنىڭ سەۋەبىڭدىندۇر... بۇنىڭغا ئوخشاش مىساللار ناھايىتى كۆپ ، سەن ئۇنداق ئويلىساڭ بىز جۇڭگو بىلەن ياپونىيە بولۇپ قالمايمىزمۇ ؟ تارىخنىڭ خاتالىقىنى بىزگە ئارتىپ قويغىنىڭ نىمىسى...؟

ئۇنىڭ بىلەن بىر كېچە پاراڭلاشتىم، ئەتىسىدىن باشلاپ بىر ھەپتە پىي پىي مىنىڭ دورا ئىچىشىمگە كۆندۈلۈك ياتالىيەتلىرىمگە مەسئۇل بولدى، بىر ھەپتە تاماكا چەكمىدىم ، ئەمما دورىغىلا تايىنىپلا قالغانىدىم ، خۇمارىم كۆپىنچىسى كەچتە تۇتاتتى... بۇنداق ۋاقىتلاردا ئىشخانا پىي پىي ئىككىمىزگە كەڭچە قالاتتى ، بۇ مەن ئۈچۈن ئەڭ ياخشى پۇرسەت ئىدى.

كېيىنكى ھەپتە ئۈچۈن دوختۇر باشقىچە بىر پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويدى: «ئەمدىكى بىر ھەپتە مىنىڭ ئەڭ ھالقىلىق ، ئەڭ قىيىن بىر ھەپتەم ئىكەن ، دورا توختىتىدىكەنمەن، خۇمارىم ھەر قانداق ۋاقىتتىكىدىنمۇ بەك تۇتىدىكەن... مۇشۇ بىر ھەپتىنى ئۆتكۈزۈۋالساملا ياخشى بولۇپ كېتىدىكەنمەن... ئەڭ ياخشىسى دوختۇرخانىغا بېرىپ بىر ھەپتە تۇرۇشىم كېرەككەن...

ئەمما ئىككى كۈندىن كېيىن تەتىل ۋاقتىمىز تۈگەيتتى، قانداق قىلىشىمنى بىلەلمەيلا قالدىم، مىنىڭ دوختۇرخانىغا قەتئىي بارغۇم يوق ئىدى. ئاخىرى پىي پىي تاپقان ئامال بويىچە ئىش كۆرۈشكە مەجبۇر بولدۇم:

مەكتەپكە تېلفۇن قىلىپ مۇئەللىمدىن ئۆيگە بېرىپ كېلىش ئۈچۈن ھەپتىلىك رۇخسەت ئالدىم ، ئوخشاشلا سەۋەپ بىلەن ئىشخانىدىنمۇ رۇخسەت ئالدىم ، ئىشخانىغا يېقىن بىر مېھمانخانىدىن پىي پىي بىر ياتاق ئالدى، بىر ھەپتىنى شۇ يەردە ئۆتكۈزدۈم ، ئۆتكۈزدۈم ئەمەس ، تىرىك تۇرۇپ دوزاخ ئازابى تارتتىم... قوللىرىم باغلانغان... لەۋلىرىم يېرىلغان... بېشىمنى ئۇرۇپ پېشانەمنى قانىتىۋەتكەن... قانداقلا بولمىسۇن دوختۇرنىڭ تەپسىلى يېتەكلىشى ۋە پىي پىينىڭ كۆيۈنۈشى ئارقىسىدا بەش كۈن بولغاندىن كېيىن تارتىپ خۇمارىم تۈگەيدىغان بولدى ، ئەمما تېنىم بەك ئاجىزلاپ كەتكەنىدى ... تاماقمۇ يېيەلمەيتتىم... ئەمما پىي پىي ئىرىنمەي ، ھەر كۈنى ماڭا قوي گۆشى شورپىسى (خۇيزۇلارنىڭ ئالاھىدە تامىقى ، بەلكىم ئىچكىرىدە تۇرۇپ باققانلار بىلىشى مۇمكىن羊肉泡馍) ئەكىرىپ بېرەتتى ... بارغانسېرى ساالامەتلىكىم خېلى ئەسلىگە قايتىپ قالدى ...

دوختۇر پىي پىي ئىككىمىزگە زىيايەت بەرمەكچى بولدى ، قائىدە بويىچە بولسا ئۇ . ئىككىسىگە مەن قىلسام بولاتتى ، ئۇلارغا قانچىلىك قىلسام ئەرزىيتتى . ئەمما ھازىر بىقۇۋەتمەن...

شۇنداق قىلىپ ئۇقۇش باشلاپ بىر ھەپتە بولغاندا مەكتەپكە قايتىپ كەلدىم ، ئۇ كۈندىكى خوشاللىقىمنى ھېچنىمىگە تەڭ قىلمايمەن ... خېلىلا ئەسلىمىگە كىلىپ قالغان ، ئەڭ مۇھىمى ئالدىنقى كۈنى قان تەكشۈرتۈشنىڭ نەتىجىسىنى قولۇمغا ئالغاندىم ، دىمەك ئاشۇ ئالۋاستىنىڭ ــــ ئاق ئالۋاستىنىڭ قولىدىن قۇتۇلۇپ چىققاندىم ، ئەمما ئويلىسام خۇددى بىر تەتىل ئەمەس ئون يىل ئۆتۈپ كەتكەندەك ، بىراقلا ئون ياش قېرىپ كەتكەندەك بولۇپ قالغاندىم . بىر تەتىل ئىچىدە تۆككەن كۆز ياشلىرىم بەلكىم دۇنياغا كۆز ئاچقاندىن بىرسى تۆككەن كۆز ياشلىرىمدىنمۇ كۆپ بولسا كېرەك...

نىملا بولمىسۇن ، قۇتۇلدۇم ، خۇددى قەپەزدىن قۇتۇلغان قۇشتەك ئەركىن بولۇپ قالدىم ، ئۇزاق بويىتكەن يىغلىماي تۇرۇپ ئاپام بىلەن كۆرۈشمىگىلى ئاپامغا تېلفون قىلدىم ، ئەمما يەنىلا يىغلاپ سالدىم ، ئەمما بۇ خوشاللىق ، بەخت يىغىسى ئىدى. ئەنزەرگە بولسا باشقىچە پىلانىم بار ئىدى، يېقىندا ئۇقۇتقۇچىلىق سالاھىيەت كىنىشكىسى ئېلىش ئۈچۈن ئىمتاھانغا تىزىملاتقاندىم ، بىر ئايدىن كيىن ئۈرۈمچىگە بارىمەن ، ئەنە شۇ ۋاقىتتا ھەممە ئىشلارنى تارتقان كۈلپەت ، جاپالىرىمنى ، تۆككەن كۆز ياشلىرىمنى ئۇنىڭغا ئېيتىمەن ، ئۇ يۈزلىرىمنى ئالقىنىغا ئېلىپ تۇرۇپ كۆز ياشلىرىمنى سۈرتىدۇ «كەچۈرگىن ئاي ، مەن ساڭا يۈز كىلەلمەيمەن ، سەن ماڭا ئەڭ ئېھتىياجلىق ۋاقىتتا يېنىڭدا بولالمايتىمەن» دەيدۇ... ئۇنى چىڭڭىدە قۇچاقلايمەن ، ئەنە شۇ ۋاقىتتا تارتقان جاپالىرىم ئۇنتۇلىدۇ ، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچ يىللىق مۇھابىتىمىزنى داۋاملاشتۇرىمىز ، بىزنىڭ تاتلىق ، شىرىن كۈنلىرىمىز يەنە باشلىنىدۇ ...ئاھ ،ئەنزەر!

بىر ئاي ناھايىتى تىزلا ئۆتۈپ كەتتى ، بارلىق زېھنىمنى ئۇقۇشقا قاراتتىم ، خىزمىتىمنىمۇ ناھايىتى ياخشى قىلدىم ، بۇرۇنقىدىنمۇ تىرىشىپ ئىشلىدىم ... لىكىن فېي فېي يۈرىتىغا ، يەنى شېنياڭدىكى بىزنىڭ باش شىركەتكە قايتىپ كەتتى . ئۇ قايتىپ كەتكەندىن كيىن چېڭ باش دىرىكتور (بىزنىڭ ئالتە شەھەردىكى تارماق شىركەتنىڭ ھەقىقى خوجايىنى)ھەر قېتىم ئۇ تەرەپلەردىن كەلگەندە فېي فېي نىڭ سوۋغىلىرىنى ئېلىپ كىلىشنى ئۇنتۇتمىدى.

ئەمما كۆڭلۈمنى ئەڭ غەش قىلغىنى ئەنزەرنى بىرى بىلەن يۈرىۋاتىتۇ دەپ ئاڭلىدىم ، ئەمما ئۇنىڭ مۇنچە تىزلا ئۆزگۈرۈپ كىتىشىگە ئىشەنمەيتتىم ، ئۇنىڭ يېنىغا بارسام يۈز ـ تۇرانە كۆرۈشسەم ھەممە ئىشلار ياخشى

بولۇپ كېتىدۇ دەپ ئويلايتتىم ۋە ئىشىنەتتىم ...

ئۇنىڭغا خەۋەرمۇ قىلماي ئۇرۇمچىگە چۈشتۇم. ۋوگزالغا كىرىشىمگە ئۇ كۆزلىرىمگە كۆرۈنۈپ كېتىشكە باشلىدى...«جېنىم ئەنزەر ، مانا مەن كەلدىم ، سىنى ياخشى كۆرىدىغان ئاي كەلدى ، ئۇ ئۆزگىرىپ ،ئەسلىگە قايتىپ كەلدى ...قېنى سەن جېنىم ئەنزەر!!!»

ئۇنىڭ ياتىقىغا تېلفون قىلىپ ئالالمىدىم ، بۇرۇنقى نومىرى توختاپ كېتىپتۇ ... ياتاق بىناسىنىڭ ئالدىدا يېرىم كۈن ساقلىدىم ، ئۇنى تۇيۇقسىزلا ھەيران قالدۇرماقچى ۋە خوشال قىلماقچى بولغانىدىم ... ئەمما يېرىم كۈن ساقلاپ كۆزگىنىم ،،، قايسى كۆزلىرىم بىلەن ئۇلارغا قاراي... ئەنزەر ۋە ئۇنى قولتۇقلىۋالغان چىرايلىققىنە بىر قىز!

كۆڭلۈم تۇيۇپ تۇرىدۇ ، ھەر ھالدا ئىدىيەدە ئاچە-مۇنچە تەييارلىقلار بار بولغاچقا ئۆزۈمنى تۇتىۋالدىم ، ئۇلار بىلەن ئادەتتىكىدەك سالاملاشتۇق ، قىزنىڭ ئېغىچە قوللىرىنى ئەنزەردىن ئاجراتماي تۇرغىنىنى كۆرۈپ ئىچىمگە ئاچچىق كىرىش بىلەن بىرگە ئازراق ئاچچىقمۇ كەلدى. قىزنىڭ كۆزلىرىدىن، ئۇنىڭ ئىيادىسىدىن مىنى تونۇيدىغانلىقى ، ھېچ بولمىسا بىلىدىغانلىقى چىقىپ تۇراتتى.

كۆڭۈلسىز كەيپىيات،،، تۇتۇلغان تىللار،،، ئېغىر ئۇھسىنىش ... قاتتىق سىقىلىش ۋە چەكسىز ئوڭايسىزلىنىش...

___ قاچان كەلگەنىدىڭ ؟!،

____گەپنى يەنىلا ئۇ باشلىدى ،ئۆزۈمنى ئاران تۇتۇۋېلىپ جاۋاپ بەردىم:

___ئەتىگەن چۈشكەن ، چۈشتىن بىرى سىنى ساقلاپ...

___بىرەر ئىش بارمىدى ؟

___... ...

___دىمەكچىمغا بىر نەرسە كەيلىشىپ قالغاندەك گەپمۇ قىلالمىدىم ، ھاقارەتلىنىۋاتقاندەك تۇيۇلدۇم، شۇندىقتىمۇ غەيرەتكە كېلىپ:

___سەن بىلەن ئايرىم دېيىشىدىغان گەپ بار ئىدى ،

ــــدىگەننى ئارانلا شۇنداق بوش ئاۋازدا دېيەلىدىم.

ئەنزەر يابچۇقىدىكى قولىنى چىقىرىپ قىزنىڭ ئۇنى قولتۇقلىۋالغان قولى ئۈستىگە قويدى، يۈرىكىم ئاغىرىۋاتاتتى...

__كىرىپ تۇرۇڭ ، ھاۋا سوغۇق ، چۈشتىن كېيىنكى ئىش ئۇرۇنلاشتۇرغاندەك بولۇۋېرىدۇ.

قىز ئەنزەرگە قاراپ تاتلىق كۈلۈپ قويدى ، خۇددى ئۇ ئەنزەردىن تولۇق خاتىرجەمدەك.. ئەسلىدە ئۇنى مىنى تونۇپ قالسا جېدەل چىقىرامىكىن دەپ ئويلىغانىدىم ، جېدەل چىقىرىش ئەمەس ئەكسىچە... ...

__نىمە ئىش ئىدى ؟

دەماللىققا ئۇنىڭغا نىمە دېيىشىمنى بىلەلمىدىم، كەلگۈچە خىيالىمدا بولسا ئۇنى كۆرۈپلا ئۇزۇمنى ئۇنىڭ قۇچىقىغا ئاتىمەن ، ئۇنى چىڭ قۇچاقلاپ يىغلاپ بارلىق غەم قايغۇلۇرۇمنى ئۇنتۇپ كېتىمەن دەپ ئويلىغانىدىم، ئۇنىڭ مۇئامىلىسىنىڭ مۇنداق قوپال ۋە كەسكىن بولىشىنى خىيالىمغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدىم ،

__گەپ بولسا تېزراق دىسەڭ ، مىنىڭ ئىشلىرىم بار ئىدى.

__ئەنزەر تونىمايۋاتامسەن ؟ مەن ئايگۈل ، سەن ياخشى كۆرگەن...

__ئەمەس...سەن ئەمەس...

__سەن خاتا چۈشىنىپ قالدىڭ ... ئەنزەر قىلچىمۇ سەن ئويلىغاندەك ئىش يوق...

__بولدى قىلە، ئەتىلدىن بىرى توختىماي قىلغان ئۇچۇرلىرىڭ ، چۈشەندۇرۇشلىرىڭنى ئاڭلاپ مەنمۇ سىنى خاتا چۈشىنىپ قالغان ئوخشايمەن دىگەنىدىم ، شۇنداق بولىشىنىمۇ ئۈمۈد قىلاتتىم ، ئەمما تەتىل يىغقاندىن كېيىنكى بىر ھەپتە نەگە باردىڭ ... مەكتەپتە سەن ئۆيدە ، ئۆيدە سەن مەكتەپتە... ... يەنە تېخى مىڭ كوي پۇل ساڭا نىمىگە لازىم بولدى ؟! ھىچ ئويلىسام سىنىڭ...

__مەن ساڭا ھەممىنى دەي ، چۈشەندۇرەي ، خالىساڭ جايغا بارايلى.

__بايامقى قىزنى كۆردۈڭمۇ ، ئۇ مەن ئۈچۈن كۆپ ئۆزگەردى ، ئەتراپىمدا پەرۋانە ... ئەمدى ئۇنى رەنجىتىپ، كۆڭلىگە ئازار بىرىپ يۈرگۈم يوق ... ھازىر شۇنداق ياخشى ئۆتۈۋاتىمىز، راستىنى دىسەم سەندىن كۆڭلۈم

قالدى ، مەيلى نىمىلا قىل ياكى قىلما ، قانداق يولدا ماڭ ھەممىسى ئۆزۈڭنىڭ ئىشى ، بىرسى تەرىپىدىن ئازار يىسە قانداق بولىدىغانلىقىنى بىشىمدىن ئۆتكۈزگەچكە ئۇنىڭغا ئازار بىرىشنى خالىمايمەن... قىسقىسى ، بەختلىكمەن ، ئەمدى تۇرمۇشۇمغا يەنە كىرىپ منى ئاۋارە قىلما!

يەنە نىمە دىيەلەيتتىم . يۈرىكىم ئاشۇ يەردە قولتۇقلىشىپ تۇرغان كىلىشكەن يىگىت ۋە چىرايلىق قىزنى كۆرگەن جايدا قېلىپ قالدى...

مەكتەپكە قايتىپ كەلدىمدە بارلىق زېھنىمنى ئۆگىنىش ، خىزمەتكە قاراتتىم ، بارغانسىرى شىركەتنىڭ خېلى چوڭ ئىشلىرىغىمۇ ئارىلىشىدىغان ، بەزى ئىشلارغا خېلى مۇستەقىل پىكىر قىلالايدىغان بولدۇم ، باشلىق بىلەن يات-يات سودا كېڭەشلىرىگىمۇ بىرىشقا مۇيەسسەر بولدۇم ... مەيلى ۋاقىتىمنى قانچە زىت ئورۇنلاشتۇراي يەنىلا بىر نەرسەم كام ... كېچىدىكى نەچچە سائەتلىك ئۇيقۇمۇ ماڭا ئارتۇق ... يۈرىكىمنى ئاشۇ ياتاق بىناسى ئالدىغا ، قولتۇقلىشىۋالغان چىرايلىق قىز ۋە كىلىشكەن يىگىتنى كۆرگەن يەرگە تاشلاپ قويدۇم دەپ ئويلايتتىم، ئەمما سول تەرىپىم يات-يات سىقىلىپ، ئاغرىپ تۇرىدۇ... چۈشلىرىمدە دائىم ئەنزەرنى چۈشەيمەن...گاھى شىرىن گاھى ئازاب... ...

خاتىمە

ئايرىدورومدا فېي فېينى كۈتىۋاتىمەن ، ئىككى يىللىق تىرىشچانلىقىم نەتىجىسىدە ئورۇمچىدە بىزنىڭ باش شىركەتنىڭ تارمىقى قۇرۇلدى، ئۆز قولۇم بىلەن ئىگىلىك تىكلىدىم ، ئەينى ۋاقىتتا ئوقۇتقۇچىمنىڭ قىزىنىڭ كىچىككىنە تۇرۇپ «دىرىكتور» دەپ چاقىرىلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ مەستلىگىم كەلگەنىدى ، مانا ئەمدى مەنمۇ ئاشۇ ئاتاققا مۇيەسسەر بولدۇم ، شېركىتىم ئىككى كۈندىن كىيىن رەسمىي تىجارەت باشلايدۇ ، فېي فېي

ئىشخانا باشلىقى بولدۇ ، كېچىلىك ئىسمىندا ئىشلەيدىغانغا ئۈزۈم ئۈقۈشۈپ ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنى خىزمەتكە ئالدىم ، ياردەمگە مۇھتاج ئۇ قىزلارغا ئىقتىسادى جەھەتتىلا ياردەم قىلالىسام ئەمەس ، ئۇلارغا ھەقىقى چىنلىقىش پۇرسىتى، جاپانى يېڭىشنى ئۆگىنىش پۇرسىتى ھازىرلاپ بىرەلىسەم دەپ ئويلايمەن . كۆزلىرى بەختىتىن كۈلۈپ تۇرغان قىزلارنى كۆرسەم ئۆچ كۈندەك ئۆتكەن ئۆچ يىلىم ئىسمىگە كىلىدۇ ... ئۇنىڭ قۇلۇم بىلەن سول تەرىپىمنى بېسىپ بىردەم جىمغىنە تۇرىۋالىمەن ،بەزىدە «ئەنزەر!» دەپ ئاستا شىۋىرلاپمۇ قويىمەن، ئاڭلاپ تۇرىمەن، ئۇ ھازىر ناھايىتى بەختىلىككەن ... ئىگىلىك تىكلەش جەريانىدا شۇنى ھېس قىلدىم ، ئىگىلىك تىكلەش خۇددى زەھەر تاشلىغانغا ئوخشايدىكەن... ئىنتايىن جاپالىق ، سىزنىڭ ھەر ۋاقىت بەل قويىۋېتىشكە ئۈندەيدىكەن ، غەيرەتلىك ، ئىرادىلىك بولسىڭىزلا بۇ يولدا غەلبە قىلالايدىكەنسىز...

تامام..شەھىرى لەنجۇ........................